

II

(Nezakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP KOMISIJE

z dne 5. aprila 2011

o ukrepih C 11/09 (ex NN 53b/08, NN 2/10 in N 19/10), ki jih je Nizozemska izvedla za skupino ABN AMRO NV (ustanovljeno po združitvi banke Fortis Bank Nederland in banke ABN AMRO N)

(notificirano pod dokumentarno številko C(2011) 2114)

(Besedilo v angleškem jeziku je edino verodostojno)

(Besedilo velja za EGP)

(2011/823/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prvega pododstavka člena 108(2) Pogodbe,

po pozivu vsem zainteresiranim stranem, naj predložijo svoje pripombe ⁽¹⁾ v skladu s členom 108(2) Pogodbe, in ob upoštevanju teh pripomb,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK

(1) Nizozemska je 3. oktobra 2008 kupila banko Fortis Bank Nederland (v nadaljnjem besedilu: banka FBN) (tj. nizozemsko hčerinsko bančno družbo finančnega holdinga Fortis SA/NV ⁽²⁾), vključno s sredstvi holdinga ABN AMRO Holding v lasti banke FBN (v nadaljnjem besedilu: banka ABN AMRO N) za 12,8 milijarde EUR. Pri isti transakciji je Nizozemska od banke Fortis Bank SA/NV, belgijske hčerinske bančne družbe holdinga Fortis SA/NV, odkupila tudi posojila, ki jih je prejela banka FBN, v nominalni vrednosti 16,1 milijarde EUR ⁽³⁾. Nizozemska je banki FBN odobrila tudi kratkoročno likvidnostno

posojilo v višini 45 milijard EUR in soglašala, da bo holdingu Fortis SA/NV poravnala stroške in obveznosti, ki izhajajo iz sporazuma delničarjev konzorcija (v nadaljnjem besedilu: SDK). V SDK so bile opisane pravice in obveznosti treh finančnih ustanov (holdinga Fortis SA/NV, banke Banco Santander in banke Royal Bank of Scotland (v nadaljnjem besedilu: banka RBS) oziroma treh „članov konzorcija“), ki so se preko novoustanovljene pravnega subjekta „RFS Holdings“ skupaj potegovale za holding ABN AMRO Holding. Nizozemska je 7. oktobra 2008 Komisiji priglasila svoje ukrepe z dne 3. oktobra 2008 (tj. nakup banke FBN za 12,8 milijarde EUR, prenovitev dolgoročnih posojil z nominalno vrednostjo 16,1 milijarde EUR in kratkoročno likvidnostno posojilo v višini 45 milijard EUR, v nadaljnjem besedilu: celovite transakcije z dne 3. oktobra 2008) kot ukrepe, ki ne pomenijo državne pomoči, da bi glede teh ukrepov pridobila pravno varnost. Ker so bili ti ukrepi že izvedeni, je Komisija zadevo evidentirala kot zadevo NN (tj. pod številko NN53b/08).

(2) Med pogajanji, ki so privedla do nakupa banke FBN 3. oktobra 2008, se je Nizozemska sklicevala na zunanje poročilo o vrednotenju [...] ^(*), katerega kopija je bila poslana Komisiji 15. oktobra 2008.

(3) Z dopisom z dne 30. oktobra 2008 je Komisija nizozemskemu ministrstvu za finance sporočila svoje predhodno mnenje, da ukrepi z dne 3. oktobra 2008 pomenijo državno pomoč banki FBN. Predstavniki služb Komisije in Nizozemske so se sestali 20. novembra 2008.

⁽¹⁾ UL C 124, 4.6.2009, str. 19 in UL C 95, 15.4.2010, str. 10.

⁽²⁾ Holding Fortis SA/NV je znan tudi kot Fortis Holding. Struktura holdinga Fortis SA/NV pred finančno krizo je precej zapletena in je opisana v točki (6) Odločbe z dne 3. decembra 2008. Holding Fortis SA/NV je svoje bančne dejavnosti združil v pravnem subjektu Fortis Bank SA/NV. Banka Fortis Bank SA/NV je bila med drugim lastnica banke FBN.

⁽³⁾ Tako imenovana „prenovitev“, pravni posel, pri katerem stranko v dogovoru zamenja nova stranka, pogoji dogovora pa ostanejo nespremenjeni.

^(*) [...] Velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti.

- (4) Nizozemska se je 21. novembra 2008 uradno odločila, da banka FBN in banka ABN AMRO N ne bosta več ločeni, ampak ju bo združila (v nadaljnjem besedilu: združitev), kot je načrtoval že holding Fortis SA/NV.
- (5) Komisija je 3. decembra 2008 sprejela odločbo ⁽⁴⁾ (v nadaljnjem besedilu: odločba z dne 3. decembra 2008), s katero je ukrepe Nizozemske z dne 3. oktobra 2008 v korist holdinga Fortis SA/NV razglasila za državno pomoč, združljivo s skupnim trgov. Vendar je v uvodni izjavi 4 te odločbe izrecno navedeno, da bo Komisija v ločenem postopku ocenila, ali ukrepi, uvedeni 3. oktobra 2008, pomenijo tudi pomoč banki FBN.
- (6) Nizozemska je 17. decembra 2008 obvestila Komisijo o nameri, da od banke FBN odkupi banko ABN AMRO N za 6,5 milijarde EUR. Prevzem je bil izveden 24. decembra 2008. Nizozemski organi so 2. februarja 2009 zaradi pravne varnosti priglasili prevzem Komisiji kot ukrep, ki ne pomeni državne pomoči.
- (7) Banka RBS, banka Banco Santander in Nizozemska so 24. decembra 2008 podpisale spremembo SDK, s katero je Nizozemska v SDK zamenjala holding Fortis SA/NV.
- (8) Nizozemska je 6. marca 2009 Komisiji poslala poročilo o skrbnem pregledu poslovanja ⁽⁵⁾ prevzetih podjetij, ki ga je pripravil [...] na zahtevo Nizozemske.
- (9) Komisija je z odločbo z dne 8. aprila 2009 (v nadaljnjem besedilu: odločba z dne 8. aprila 2009) začela postopek iz člena 108(2) Pogodbe pod številko zadeve C11/09 (ex-NN53b/08) glede domnevne pomoči, dodeljene banki FBN in banki ABN AMRO N.
- (10) Komisija je 6. maja 2009 prejela pritožbo banke Van Lanschot Bank (v nadaljnjem besedilu: pritožnik), nizozemskega konkurenta banke FBN in banke ABN AMRO N. To pritožbo je Komisija 22. julija 2009 posredovala Nizozemski in jo pozvala, naj predloži pripombe. Nizozemska je 20. avgusta 2009 zaprosila za podaljšanje roka in 22. septembra 2009 poslala podroben odgovor na pritožbo. Pritožnik je z dopisoma z dne 21. avgusta 2009 in 28. avgusta 2009 predložil nadaljnja pojasnila.
- Komisija je 23. septembra 2009 dopisa posredovala Nizozemski, ki je nanju odgovorila 29. oktobra 2009.
- (11) Nizozemska je 15. maja 2009 Komisiji poslala dopis, v katerem je odgovorila na številna vprašanja, obravnavana v odločbi z dne 8. aprila 2009. Podroben odgovor na bistvo zadeve – za katerega je Nizozemska večkrat zaprosila – je bil Komisiji poslan 11. avgusta 2009.
- (12) Z neuradnim dokumentom z dne 15. junija 2009 in na naslednjem sestanku s Komisijo 16. junija 2009 je Nizozemska obvestila Komisijo o nameri, da izvede načrt dokapitalizacije v višini 2,5 milijarde EUR, ki bo banki ABN AMRO N omogočila ločitev od njenega matičnega podjetja ABN AMRO Bank ⁽⁶⁾. Na tem sestanku je Nizozemska navedla, da bodo po prvem vložku v višini 2,5 milijarde EUR potrebni dodatni ukrepi, ki pa jih še ni mogoče količinsko opredeliti.
- (13) V odločbi z dne 8. aprila 2009 je Komisija nizozemski finančni nadzorni organ (v nadaljnjem besedilu: organ DNB) pozvala, naj predloži pripombe glede stabilnosti banke FBN oziroma banke ABN AMRO N. Komisija je zahtevane informacije glede banke FBN prejela z dopisom z dne 18. junija 2009, dopolnjene informacije pa 5. januarja 2010. Nizozemska je 20. januarja 2010 posredovala tudi dopis organa DNB glede banke ABN AMRO N.
- (14) Podjetje ABN AMRO Bank – matično podjetje banke ABN AMRO N – je 6. julija 2009 Komisiji poslalo dopis, v katerem se je odzvalo na odločbo z dne 8. aprila 2009. Komisija je 22. julija 2009 ta dopis posredovala Nizozemski, ki je odgovorila 22. septembra 2009.
- (15) Nizozemska je 9. julija 2009 obvestila Komisijo, da je banka FBN v celoti odplačala kratkoročno financiranje, ki ga je prejela od Nizozemske v okviru likvidnostnega posojila z dne 3. oktobra 2008 v višini 45 milijard EUR.
- (16) Nizozemska je 15. julija 2009 Komisijo obvestila o načrtih banke FBN, da od holdinga Fortis Bank SA/NV odkupi banko Fortis Clearing Americas (v nadaljnjem besedilu: banka FCA).

⁽⁴⁾ Državna pomoč NN42/08 (Be), NN46/08 (Lux), NN53a/08 (NL), UL C 80, 3.4.2009, str. 8.

⁽⁵⁾ Poročilo o skrbnem pregledu poslovanja je sestavljeno iz petih delov: 1. ABN AMRO, 2. Fortis Bank Netherlands, 3. Fortis Insurance Netherlands, 4. Fortis Corporate Insurance, 5. Dopisi o vsebini.

⁽⁶⁾ Finančni holding ABN AMRO Holding je svoje dejavnosti skoraj v celoti opravljal prek svoje hčerinske družbe ABN AMRO Bank, ki je bila v njegovi 100-odstotni lasti, ali podružnic tega podjetja. Stanje podjetja v času, ko ga je prevzel holding RFS Holdings, je podrobno prikazano v grafu 1 v uvodni izjavi 41.

- (17) Nizozemska je 17. julija 2009 uradno priglasila načrt z ukrepi dokapitalizacije v višini 2,5 milijarde EUR, (7) sestavljen iz instrumenta zamenjave kreditnega tveganja (credit default swap, v nadaljnjem besedilu: CDS) z učinkom na razbremenitev kapitala v višini 1,7 milijarde EUR (instrument za razbremenitev kapitala – the capital relief instrument, v nadaljnjem besedilu: CRI) in izdajo obvezno zamenljivega vrednostnega papirja (mandatory convertible security, v nadaljnjem besedilu: MCS) v vrednosti 800 milijonov EUR. Ukrepi so bili sprva evidentirani pod številko zadeve N429/09, vendar ker so bili uvedeni, preden je Komisija glede njih sprejela odločitev, je bila zadeva iz registra priglašene pomoči premaknjena v register nepriglašene pomoči (pod številko NN 2/10).
- (18) Nizozemska je 10. septembra 2009 Komisiji poslala neuradni dokument z najnovejšimi informacijami glede postopka ločitve in navedbami, da so dodatni (količinsko neopredeljivi) ukrepi državne pomoči neizogibni.
- (19) Na sestanku s Komisijo dne 9. novembra 2009 je Nizozemska navedla, da bosta banki FBN in ABN AMRO N potrebovali dodatne ukrepe, vredne 4,39 milijarde EUR, s čimer bi celotni znesek ukrepov (vključno z ukrepi, priglašeni 17. julija 2009) znašal 6,89 milijarde EUR. Ukrepi so bili podrobneje razloženi v dodatku z dne 10. novembra 2009 k neuradnemu dokumentu z dne 10. septembra 2009 in v dodatnem pojasnilu z dne 13. novembra 2009.
- (20) Nizozemska je 26. novembra 2009 Komisiji predložila poročilo [...] s pripombami glede transakcije dne 24. decembra 2008. Poročilo je vsebovalo tudi nekaj podpornega gradiva, v katerem je bilo razloženo [...].
- (21) Nizozemska je 4. decembra 2009 Komisiji predložila prvo različico (8) načrta prestrukturiranja za skupino ABN AMRO (v nadaljnjem besedilu: načrt prestrukturiranja iz decembra 2009), novi pravni subjekt, nastal z združitvijo banke FBN in banke ABN AMRO N. V načrtu je bila opisana strategija novega subjekta, vseboval pa je tudi finančne napovedi za osnovni scenarij.
- (22) Nizozemska je 14. januarja 2010 uradno priglasila nove ukrepe državne pomoči v višini 4,39 milijarde EUR, ki so bili dodani ukrepom, že priglašeni julija 2009. Komisija je nove ukrepe evidentirala pod številko N19/2010.
- (23) S sklepom z dne 5. februarja 2010 (v nadaljnjem besedilu: sklep z dne 5. februarja 2010) se je Komisija odločila, da bo razširila postopek preiskave pod številko C11/09 ter vključila ukrepe, evidentirane pod številko NN2/10 in N19/10. V tem sklepu je Komisija te ukrepe začasno odobrila kot ukrepe pomoči za reševanje do 31. julija 2010. Nizozemska je Komisiji poslala dopis, v katerem se obvezuje, da bo spoštovala prepoved določanja cen, ki velja do konca leta 2010.
- (24) Komisija je 23. marca 2010 prejela odgovor Nizozemske na sklep z dne 5. februarja 2010, v katerem je zaprosila za podaljšanje roka. Nizozemska je predložila tudi dodatne informacije glede načrta prestrukturiranja iz decembra 2009 za skupino ABN AMRO, ki so vsebovale tudi finančne napovedi za najslabši možni scenarij.
- (25) Komisija je 8. aprila 2010 zastavila dodatna vprašanja, na katera je dobila odgovor 7. maja 2010. Nizozemska je 26. maja 2010 Komisiji predložila tudi dodatne informacije glede navzkrižnih obveznosti, nastalih zaradi izvajanja korektivnih ukrepov v zvezi z združitvijo (9). Istega dne je Komisija poslala elektronsko pošto z nadaljnjimi vprašanji, odgovor nanje pa je prejela 9. junija 2010.
- (26) Nizozemska je 20. julija 2010 zaprosila Komisijo za podaljšanje začasne odobritve ukrepov pomoči za reševanje, evidentiranih pod številkami NN2/10 in N19/10. Nizozemska je poslala tudi dopis, s katerim je podaljšala svojo zavezo spoštovanja prepovedi določanja cen do 30. junija 2011 oziroma do datuma sprejetja končne odločitve Komisije, pri čemer se upošteva zgodnejši datum.
- (27) Komisija se je 30. julija 2010 odločila, da podaljša začasno odobritev ukrepov pomoči za reševanje, evidentiranih pod številkami zadeve NN2/10 in N19/10, dokler ne zaključi svoje preiskave pod številko C11/09.
- (28) Nizozemska je 20. avgusta 2010 Komisiji poslala dokument, v katerem je podrobno pojasnila svojo izhodno strategijo.
- (29) Nizozemska je 5. oktobra 2010 predložila poslovni načrt za oddelek zasebnega kapitala skupine ABN AMRO. Komisiji je bil 10. januarja 2010 poslan podoben načrt za oddelek „Energy, Commodities and Transportation“ (energija, blago in transport) skupine ABN AMRO.
- (30) Skupina ABN AMRO je 15. oktobra 2010 naznanila, da bo izvedla svojo nakupno opcijo za prenehanje instrumenta za razbremenitev kapitala z dnem 31. oktobra 2010.

(7) Neuradno objavljeno že v sredini junija, kot je navedeno v uvodni izjavi 12.

(8) Posodobljena različica je bila predložena 8. novembra 2010, kot je opisano v uvodni izjavi 31.

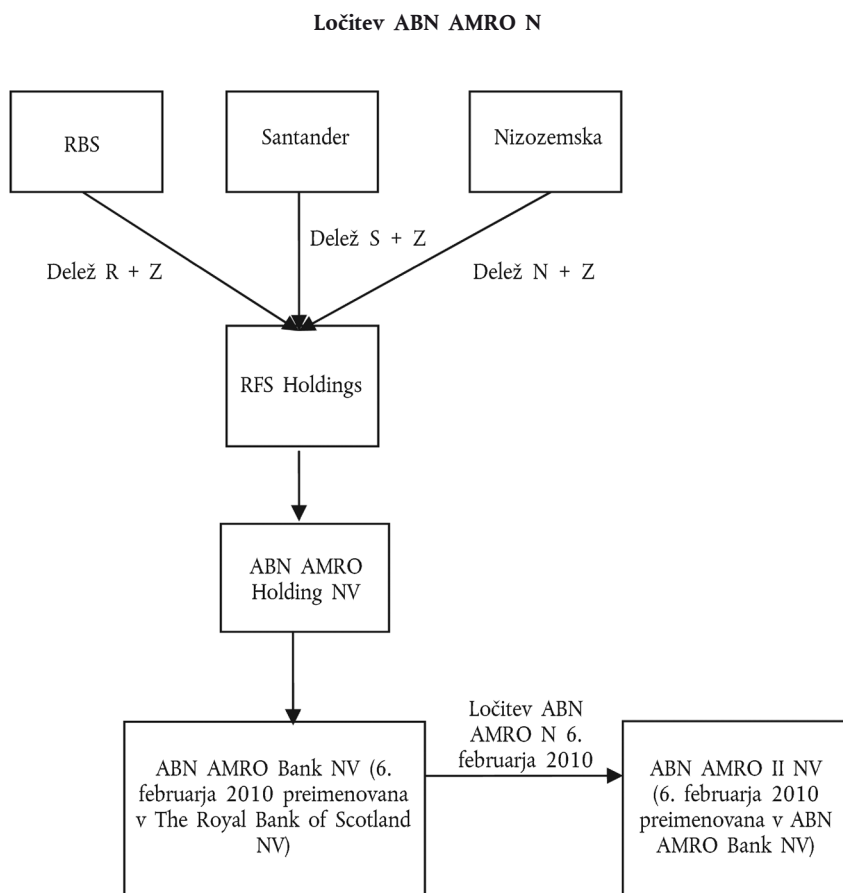
(9) ABN AMRO N je prodala dve podružnici (tj. New HBU in IFN) Deutsche Bank, da bi uredila vprašanje koncentracije na nemškem bančnem trgu, ki je nastala zaradi združitve ABN AMRO N in FBN. Nadaljnje informacije glede tega so v uvodnih izjavah 44 in 45.

- (31) Nizozemska je 8. novembra 2010 poslala posodobitev (v nadaljnjem besedilu: načrt prestrukturiranja iz novembra 2010) – z datumom 29. oktober 2010 – načrta prestrukturiranja skupine ABN AMRO z dne 4. decembra 2009. Nizozemska je 10. januarja 2011 poslala dokument, v katerem je pojasnila, kako je skupina ABN AMRO posodobila napovedi z dne 8. novembra 2010 v primerjavi s prvotnimi napovedmi z dne 4. decembra 2009.
- (32) Med postopkom so potekale številne izmenjave podatkov, telefonske konference in srečanja med predstavniki Nizozemske, banke ABN AMRO N in banke FBN ter Evropske komisije.
- 2. PODROBEN OPIS UPRAVIČENCEV IN UKREPOV**
- 2.1 Nastanek skupine ABN AMRO**
- (33) Spomladi 2007 so člani konzorcija ustanovili nov pravni subjekt „RFS Holdings“, da bi kupili holding ABN AMRO Holding.
- (34) Člani konzorcija so nameravali holding ABN AMRO Holding razdeliti na tri dele, dogovori za ta postopek delitve pa so bili navedeni v sporazumu delničarjev konzorcija (SDK).
- (35) Da bi pospešili razdružitev, so člani konzorcija ustvarili t. i. „tracking shares“, delnice, ki so predstavljale ekonomsko lastništvo podjetja vsakega člana konzorcija. Tako so banka RBS, banka Banco Santander in holding Fortis SA/NV postali ekonomski ⁽¹⁰⁾ lastniki t. i. deleža R, deleža S in deleža N (v nadaljnjem besedilu: ABN AMRO R, ABN AMRO S in ABN AMRO N).
- (36) ABN AMRO R je med drugim vključevala poslovno enoto (v nadaljnjem besedilu: PE) Global Business & Markets, PE Asia, PE Global Transaction Services and the international network, medtem ko je ABN AMRO S med drugim vključevala PE Latin America in PE Antonveneta (Italija).
- (37) Banko ABN AMRO N sta sestavljali PE Netherlands in Private Banking, pa tudi skupina International Diamond and Jewelry Group.
- (38) Postavke, ki niso bile razporejene med posamezne člane konzorcija, so bile združene v t. i. ABN AMRO deležu Z (v nadaljnjem besedilu: ABN AMRO Z), ki je, na primer, ostal odgovoren za funkcije na sedežu podjetja. Vsak član konzorcija je imel sorazmeren delež ⁽¹¹⁾ v ABN AMRO Z.
- (39) Nizozemska je 3. oktobra 2008 od Fortis Bank SA/NV kupila banko FBN za 12,8 milijarde EUR. Zaradi tega odkupa je Nizozemska postala tudi posredni lastnik banke ABN AMRO N, saj je bila banka FBN – v okviru Fortis Bank SA/NV – pravni lastnik banke ABN AMRO N. Nizozemska se je 3. oktobra 2008 tudi obvezala, da bo holdingu Fortis SA/NV poravnala morebitne stroške, ki bi jih imel zaradi nadaljnje prisotnosti v SDK. Banka RBS, banka Banco Santander in Nizozemska so 24. decembra 2008 podpisale spremembo SDK, s katero je Nizozemska v SDK zamenjala holding Fortis SA/NV.
- (40) Nizozemska je 24. decembra 2008 od banke FBN odkupila banko ABN AMRO N za 6,5 milijarde EUR in tako postala neposredni lastnik ABN AMRO N. Pred tem odkupom je Nizozemska banko ABN AMRO N nadzorovala posredno prek banke FBN.

⁽¹⁰⁾ T. i. tracking shares niso imele pravnega statusa.

⁽¹¹⁾ RBS (38,28 %), Santander (27,91 %) in Fortis SA/NV (33,81 %).

(41) Diagram 1:

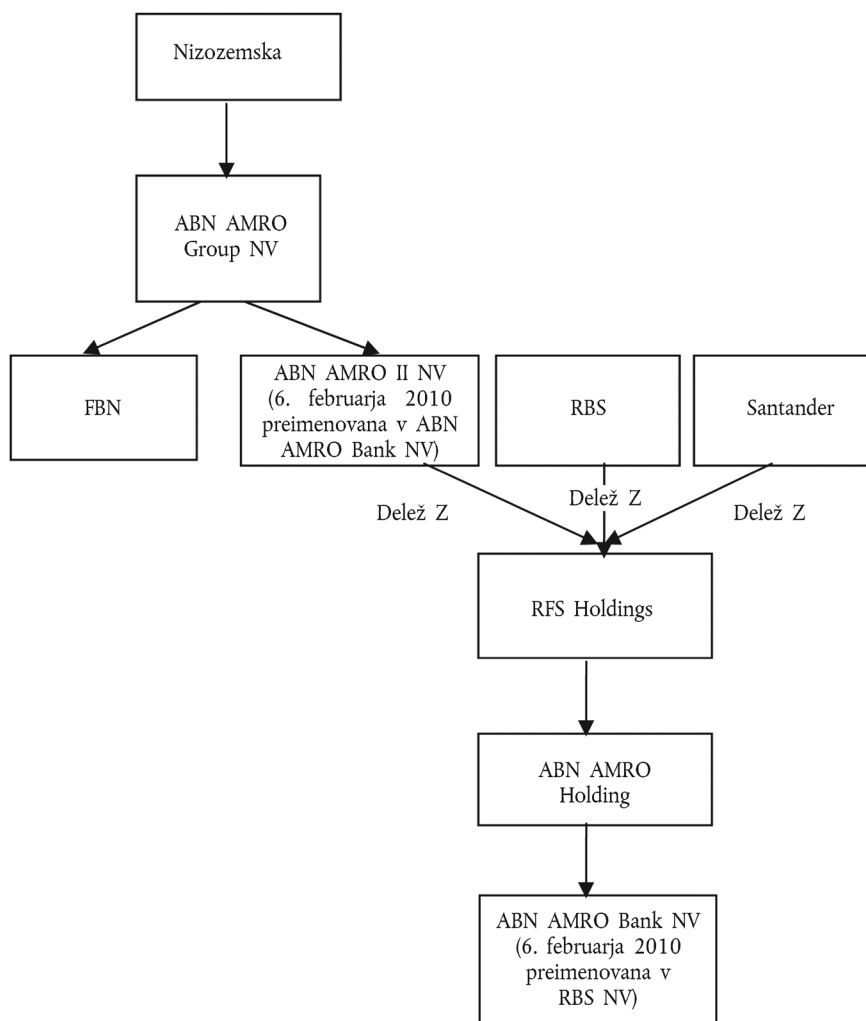
- (42) Nizozemska se je 21. novembra 2008 odločila, da bo banko ABN AMRO N združila z banko FBN (kar je bil neizveden namen holdinga Fortis SA/NV). Združitev se je lahko izvedla šele po ločitvi banke ABN AMRO N od ABN AMRO Bank, njenega matičnega podjetja. Najprej so bile dejavnosti banke ABN AMRO N prenesene na nov pravni subjekt v okviru ABN AMRO Bank, poimenovan ABN AMRO II.
- (43) ABN AMRO II je bila 6. februarja 2010 ločena, kot je opisano v uvodni izjavi 41, in preimenovana v ABN AMRO Bank. Sočasno je bil pravni subjekt, do takrat znan kot ABN AMRO Bank, preimenovan v „The Royal Bank of Scotland NV“ (v nadaljnjem besedilu: RBS NV) (glej diagram 1).
- (44) Preden se je lahko novi subjekt, ABN AMRO Bank, združil z banko FBN, je bilo treba izvesti korektivne ukrepe v zvezi z združitvijo. Ko je holding Fortis SA/NV leta 2007 kupil ABN AMRO N, je Komisija sklenila ⁽¹²⁾ (v nadaljnjem besedilu: odločba o združitvi), da bi združitev med bankama ABN AMRO N in FBN povzročila težave s koncentracijo na nizozemskem bančnem trgu, zlasti v segmentih komercialnega bančništva in odkupa terjatev.
- (45) Da bi odpravil težave s koncentracijo, se je holding Fortis SA/NV zavezal, da bo nekaj dejavnosti (tj. oddelek odkupa terjatev podružnice IFN in dejavnosti komercialnega bančništva podružnice New HBU) prodal banki Deutsche Bank. Ko je Nizozemska 3. oktobra 2008 kupila banko FBN in ABN AMRO N, holding Fortis SA/NV še ni zaključil načrtovane prodaje podružnic New HBU in IFN banki Deutsche Bank. Ko se je Nizozemska odločila, da bo nadaljevala z združitvijo banke FBN in banke ABN AMRO N, je ponovno začela pogajanja z banko Deutsche Bank ⁽¹³⁾. Prodaja podružnic New HBU in IFN banki Deutsche Bank je bila zaključena 1. aprila 2010.

⁽¹²⁾ Za več podrobnosti glej Odločbo Komisije z dne 3. oktobra 2007 v zadevi št. M/4844 – Fortis/ABN AMRO Assets – UL C 265, 7.11.2007, str. 2.

⁽¹³⁾ ABN AMRO Bank in Deutsche Bank sta 23. decembra 2009 podpisali sporazum o nakupu deležev za podružnici New HBU in IFN. Transakcijska cena je znašala 700 milijonov EUR, transakcija pa je zajemala tudi jamstvo, zagotovljeno za 75 % izgub podružnice New HBU zaradi kreditnega tveganja (t. i. „kreditna zaščita“) do največ 1,6 milijarde EUR.

- (46) New HBU je imela skupna sredstva v višini [10 – 20] milijard EUR in zaposlovala okoli [1 000 – 1 500] ekvivalentov polnega delovnega časa (v nadaljnjem besedilu: EPDČ). New HBU je obsegala Hollandsche Bank Unie (v nadaljnjem besedilu: banka HBU) (komercialno banko v lasti banke ABN AMRO N), nekaj prodajnih mest ABN AMRO (13 od skupno 78) in nekaj enot ABN AMRO, zadolženih za stranke podjetij (2 od skupno 5).
- (47) Banki ABN AMRO Bank in FBN sta se uradno združili 1. julija 2010 in ustanovili skupino ABN AMRO, kot je opisano v diagramu 2 v uvodni izjavi 49.
- (48) Nizozemska je upravljanje svojega deleža v ABN AMRO Z prenesla na novo banko ABN AMRO Bank, saj ni želela nameniti sredstev za vsakodnevno upravljanje tega deleža. Kljub temu je Nizozemska ostala pravni lastnik ABN AMRO Z ter je upravičena do vseh morebitnih dobičkov in odgovorna za vse morebitne izgube ABN AMRO Z⁽¹⁴⁾.
- (49) Diagram 2:

Nastanek skupine ABN AMRO

⁽¹⁴⁾ Nizozemska je v dopisu Komisiji z dne 26. maja 2010 upravljanje podjetja ABN AMRO Z opisala, kot sledi: „To na primer pomeni, da je v primeru prodaje sredstva, če ta prodaja ustvari presežek regulatornega kapitala, RFS Holdings obvezan, da ... vrne presežek kapitala članom konzorcija. V primeru izgube na sredstvu ali priznanja nove ali povečane obveznosti so člani konzorcija obvezani, da odpravijo morebitni primanjkljaj regulatornega kapitala. Ekonomika deleža Z je torej v neposredni lasti članov konzorcija.“

2.2 Upravičenci

2.2.1 Gospodarske dejavnosti ABN AMRO N in ABN AMRO Z

- (50) Banko ABN AMRO N, ki je bila na solo osnovi tretja največja banka na Nizozemskem za banko Rabobank in banko ING, sta sestavljali PE Netherlands in PE Private Banking.
- (51) Prva poslovna enota, PE Netherlands, je nudila storitve bančnega poslovanja s prebivalstvom in komercialne bančne storitve preko mreže poslovnih enot, ki je obsegala 510 bančnih trgovin in 78 svetovalnih podružnic, pa tudi prek alternativnih kanalov, kot so internet, bankomati (ATM) ⁽¹⁵⁾ in klicni centri. PE Netherlands je zaposlovala približno 19 000 EPDČ.
- (52) Na področju storitev bančnega poslovanja s prebivalstvom je imela PE Netherlands močno franšizo strank, segmentirano na „masovno prodajo na drobno“ (mass retail) (več kot [3,5 – 5] milijonov strank) in „prednostno bančništvo“ (preferred banking) (več kot [250 000 – 420 000] strank) ⁽¹⁶⁾, ki ji je nudila širok spekter proizvodov (kot so prihranki, naložbe, hipoteke, zavarovanja, posojila na podlagi kreditnih kartic in plačila).
- (53) Na področju komercialnega bančništva je banka ABN AMRO N nudila storitve [300 000 – 400 000] MSP ⁽¹⁷⁾ in [9 000 – 21 000] večjim podjetniškim strankam (v skladu s pogoji SDK so bile večje stranke banke ABN AMRO Bank dodeljene banki RBS) s širokim spektrom proizvodov (kot so krediti, upravljanje s plačili in gotovino, prihranki, zakladništvo, upravljanje tveganja in zavarovanja, zahtevne finančne rešitve in proizvodi, lizing in odkup terjatev).
- (54) Druga poslovna enota, PE Private Banking, je bila usmerjena na posameznike z neto naložbenimi sredstvi nad 1 milijonom EUR z različnimi proizvodi na področju upravljanja s sredstvi in načrtovanja nepremičnin. PE Private Banking je ustvarila dobro razvito mrežo s pomočjo notranje rasti na Nizozemskem in v Franciji ter s pomočjo prevzemov v Nemčiji (Delbrück Bethmann Maffei) in Belgiji (Bank Corluy). PE Private Banking je obsegala tudi francosko skupno zavarovalniško podjetje Neuflyze Vie.
- (55) Med dejavnostmi, ki jih je Nizozemska kupila 3. oktobra 2008, je tudi International Diamond and Jewelry Group, oddelek, namenjen podjetjem, ki so vključena v proizvodnjo nakita in trgovanje z diamanti.
- (56) ABN AMRO Z ni obsegala operativnih sredstev, vendar je med drugim vključevala terjatve za davek, številne udeležbe (med drugim v Saudi Hollandi Bank) in preostali portfelj zasebnega kapitala. Kar zadeva obveznosti, so obstajali določba o poravnavi obveznosti, povezanih z ministrstvom za pravosodje Združenih držav, druge določbe (delno povezane z osebjem) in medpodjetniško financiranje sredstev podjetja. Kot je navedeno v sprotni opombi 11, delež v lasti Nizozemske predstavlja 33,81 % ABN AMRO Z.
- (57) V preglednici 1 so povzeti ključni pro-forma finančni podatki banke ABN AMRO N:

Preglednica 1

Ključni finančni podatki ABN AMRO N (v milijonih EUR)	2008	2009
Prihodki od poslovanja skupaj ⁽¹⁾	5 189	4 899
Čisti dobiček	471	(117)
Kapitalski donos	6,7 %	- 2,7 %
Razmerje med stroški in prihodki	73 %	77,5 %
Sredstva skupaj	183 539	202 084
Lastniški kapital skupaj	7 044	4 278 ⁽²⁾
TPS ⁽³⁾	91 700	74 973 ⁽⁴⁾
Kapital prvega reda (Tier 1)	9,4 %	10,2 % ⁽⁵⁾

⁽¹⁵⁾ ATM – Automated Teller Machine.

⁽¹⁶⁾ Enota ABN AMRO za „prednostno bančništvo“ je bila namenjena segmentu premožnejše skupine (mass affluent segment) ter je vključevala stranke s prostimi finančnimi sredstvi v višini več kot 50 000 EUR in čistim mesečnim dohodkom, višjim od 5 000 EUR.

⁽¹⁷⁾ Mala in srednje velika podjetja.

Ključni finančni podatki ABN AMRO N (v milijonih EUR)	2008	2009
Kapitalski deleži ali kapitalska ustreznost po standardih BIS skupaj	12,6 %	14,8 %
Stabilno financiranje / nelikvidna sredstva	107 %	110 %

Vir: ABN AMRO Bank NV, Letni pregled 2009, nekdanja ABN AMRO Z in konsolidacija lastniškega kapitala, vendar vključno z New HBU.

(¹) Večinoma „čisti prihodki od obresti“ in „čisti prihodki od provizij in pristojbin“.

(²) V sporočilu za javnost družbe ABN AMRO o rezultatih za leto 2009 z dne 26. marca 2010 je bilo pojasnjeno, da se je lastniški kapital v letu 2009 v primerjavi z 31. decembrom 2008 zmanjšal za 2,7 milijarde EUR na 4,3 milijarde EUR, v glavnem zaradi prerazporejanja kapitala znotraj holdinga ABN AMRO Holding, da bi pokrili kapitalske zahteve deleža Nizozemske v ABN AMRO Z (glej v nadaljevanju Ukrep A).

(³) Tveganju prilagojena sredstva.

(⁴) V to številko je že vključeno zmanjšanje TPS zaradi instrumenta za razbremenitev kapitala.

(⁵) V sporočilu za javnost o rezultatih za leto 2009 z dne 26. marca 2010 je bilo pojasnjeno, da so se kapitalski deleži (v letu 2009 v primerjavi z letom 2008) povečali predvsem zaradi naslednjih ukrepov, povezanih s kapitalom: „31. avgusta 2009 je ministrstvo za finance kupilo obvezno zamenljiv vrednostni papir prvega reda (Tier 1) v vrednosti 800 milijonov EUR, ki ga je izdala ABN AMRO Bank. Istega dne je bil z ministrstvom za finance podpisan dogovor o zamenjavi kreditnega tveganja, s katerim je ABN AMRO Bank kupila kreditno zavarovanje za portfelj stanovanjskih hipotekarnih posojil, vreden 34,5 milijarde EUR. Nizozemska je 23. decembra 2009 kupila dva obvezno zamenljiva vrednostna papirja. Obvezno zamenljiv vrednostni papir v vrednosti 967 milijonov EUR je bil decembra 2009 izdan v korist nekdanje banke ABN AMRO Bank. Obvezno zamenljiv vrednostni papir v vrednosti 833 milijonov EUR je neposredno izdala nekdanja ABN AMRO II N.V., zdaj ABN AMRO Bank N.V., da bi pokrila pričakovane izgube zaradi korektivnega ukrepa ES v zvezi s prodajo podjetja. Ta instrument je od januarja 2010 opredeljen kot regulatorni kapital. Zamenjava treh obvezno zamenljivih vrednostnih papirjev po pravni ločitvi bo pripomogla k povečanju osnovnega kapitala za 2,6 milijarde EUR.“

- (58) V finančnem letu 2009 je banka ABN AMRO N utrpela izgubo v višini 117 milijonov EUR. Do izgube je prišlo zaradi večje oslabitve posojil, pritiska na obrestne marže, višjih stroškov, povezanih z nizozemskim sistemom zajamčenih vlog ter stroškov ločitve in integracije (¹⁸). Če ne bi bilo stroškov ločitve in integracije, bi banka ABN AMRO N v letu 2009 zabeležila majhen čisti dobiček v višini 52 milijonov EUR.

2.2.2 Fortis Bank Nederland (FBN)

- (59) Na solo osnovi je bila banka FBN četrta največja banka na nizozemskem trgu (za Rabobank, ING in ABN AMRO N, vendar pred SNS REAAL).
- (60) Nizozemska (in pred tem holding Fortis SA/NV) je imela v neposredni lasti 92,6 % banke FBN, naložbeni mehanizem Fortis FBN(H) Preferred Investments BV pa je imel v lasti preostali delež 7,4 % v obliki prednostnih delnic. Nizozemska je imela v lasti 70 % delnic v tem naložbenem mehanizmu, preostalih 30 % pa je bilo v lasti številnih zasebnih vlagateljev (¹⁹). Prednostne delnice v zasebni lasti so imele nominalno vrednost 210 milijonov EUR in (nekumulativno) dividendo v višini 5,85 % (²⁰).
- (61) Dejavnosti banke FBN so bile razdeljene na tri segmente – bančno poslovanje s prebivalstvom, zasebno bančništvo in poslovanje s podjetji.
- (62) Dejavnosti poslovanja s prebivalstvom so vključevale tradicionalne dejavnosti na področju poslovanja s prebivalstvom (z mrežo 157 podružnic, [2 – 3] milijoni posameznikov in [20 000 – 60 000] MSP), pa tudi Directbank (ki je nudila hipotekarne rešitve prek posrednikov) ter proizvode potrošniškega financiranja in plačilne kartice banke Alfam oziroma ICS.
- (63) Segment zasebnega bančništva se je v glavnem razvil pod znamko Fortis Mees Pierson in je nudil storitve upravljanja premoženja (načrtovanje nepremičnin, naložbe, posojila in zavarovanje) na podlagi segmentacije [15 000 – 40 000] strankam po vsej Nizozemski.

(¹⁸) Čisti prihodek od obresti se je s 3 223 milijonov EUR (leto 2008) zmanjšal na 2 994 milijonov EUR (leto 2009), v glavnem zaradi pritiska na obrestne marže v prvi polovici leta 2009. Neobrestni prihodki so se zmanjšali za 61 milijonov EUR oziroma 3 % na 1 905 milijonov EUR, oslabitve posojil pa so se s 776 milijonov EUR v letu 2008 povečale na 1 172 milijonov EUR v letu 2009 (vir: Sporočilo za javnost za finančno leto 2009 z dne 26. marca 2010).

(¹⁹) [...].

(²⁰) Od 1. januarja 2013 in nato vsakih pet let bo dividenda preračunana in ponastavljena kot: referenčna obrestna mera + razlika, pri čemer bo referenčna obrestna mera enaka petletni obrestni zamenjavi, izraženi v evrih + razliki, ki odraža takrat prevladujoče tržne pogoje.

- (64) Na področju poslovanja s podjetji je imela banka FBN sedem pododdelkov: oddelek „komercialno bančništvo“ (1) banke FBN je imel 23 poslovnih centrov, ki so nudili več proizvodov podjetjem s prometom do 250 milijonov EUR. Podjetjem s prometom, višjim od 250 milijonov EUR, in javnemu sektorju je storitve nudil drug oddelek, „bančno poslovanje s podjetji in javnofinančni bančni posli“ (2). Ostali oddelki so bili „naložbeno bančništvo“ (3) ⁽²¹⁾, „posebne finančne storitve“ (4) ⁽²²⁾, „energija, blago in transport“ (5), „svetovni trgi in institucionalno bančništvo“ (6) ⁽²³⁾ ter „klirinški skladi in skrbništvo“ (7) ⁽²⁴⁾.
- (65) V preglednici 2 so povzeti ključni finančni podatki banke FBN:

Preglednica 2

Ključni finančni podatki FBN (v milijonih EUR)	2006	2007	2008 ⁽¹⁾	2009
Prihodki od poslovanja skupaj	3 473	3 553	3 096	2 171
Čisti dobiček	1 157	1 296	- 18 486	406
Kapitalski donos (norm.) ⁽²⁾	20,1 %	8,9 %	4,9 %	0,7 %
Razmerje med stroški in prihodki	50,5 %	54,2 %	64,9 %	84,2 %
Sredstva skupaj	209 749	272 378	184 203	189 785
Lastniški kapital skupaj	5 910	21 763	2 944	4 716
TPS	66 995	75 850	70 932	53 730 ⁽³⁾
Kapital prvega reda (Tier 1)	8,6 %	11,2 %	7,4 %	12,5 %
Kapitalski deleži skupaj	10,5 %	11,2 %	11,2 %	16,7 %
Razmerje med posojili in vlogami		167 %	237 %	208 %

Vir: Letni poročili banke FBN za leto 2008 in 2009.

⁽¹⁾ V izkazih za leto 2008 je že upoštevana prodaja banke ABN AMRO N Nizozemski.

⁽²⁾ Normiran kapitalski donos ne vključuje izrednih postavk.

⁽³⁾ Basel II s pragom Basla I v višini 80 %.

- (66) Leta 2008 je imela banka FBN 18,5 milijarde EUR izgube, vendar je bila ta izguba večinoma povezana z izrednimi postavkami. Podjetje je moralo poročati o čisti izgubi v višini 16,8 milijarde EUR pri svojem deležu v RFS Holdings in njegovi prodaji, v svojem oddelku Prime Fund Solutions pa je zaradi Madoffove goljufije ⁽²⁵⁾ utrpelo tudi oslabitev v višini 922 milijonov EUR (neto brez davka). Čisti osnovni dobiček brez teh elementov je znašal 604 milijone EUR in je bil skoraj v celoti realiziran v prvi polovici leta 2008.
- (67) V letu 2009 je banka FBN realizirala čisti dobiček v višini 406 milijonov EUR, pri čemer sta ji pomagala dva izredna dobička (denarna poravnava s podjetjem Fortis Capital Company v višini 362,5 milijona EUR in z Madoffom povezano vračilo rezervacij v višini 16 milijonov EUR). Čisti osnovni dobiček se je zmanjšal na 27 milijonov EUR ⁽²⁶⁾ (s 604 milijona EUR v letu 2008).

⁽²¹⁾ Naložbeno bančništvo je med drugim obsegalo podjetniška posojila, financiranje nepremičnin, financiranje prevzemov in financiranje z zadolžitvijo, svetovanje, strukturirano financiranje in lastniške finančne instrumente.

⁽²²⁾ Posebne finančne storitve so med drugim obsegale odkup terjatev, trgovske storitve ter upravljanje z denarnim tokom in obratnimi sredstvi.

⁽²³⁾ Svetovni trgi in institucionalno bančništvo so med drugim obsegali valutne finančne instrumente, denarne trge, lastniške finančne instrumente, stalni donos in financiranje vrednostnih papirjev.

⁽²⁴⁾ Klirinški skladi in skrbništvo so med drugim obsegali posredništvo, kliring in skrbništvo, pa tudi Prime Fund Solutions (v nadaljnjem besedilu: PFS) (upravljanje skladov, premostitveno financiranje/financiranje z zadolžitvijo in posojila za hedge sklade).

⁽²⁵⁾ Banka FBN ni bila neposredno izpostavljena Madoffovi goljufiji, vendar je bila izpostavljena zavarovanemu financiranju z zadolžitvijo, ki ga je zagotovila določenim hedge skladom, ki so vlagali v račune, s katerimi je upravljal Madoff.

⁽²⁶⁾ Čisti prihodki iz obresti so se s 1 584 milijonov EUR v letu 2008 zmanjšali na 1 150 milijonov EUR v letu 2009 zaradi višjih stroškov financiranja za prihranke in izdanega dolga, zmanjšale pa so se tudi čiste provizije in pristojbine (z 823 milijonov EUR v letu 2008 na 724 milijonov EUR v letu 2009). Medtem ko so se skupni izdatki z 2 010 milijonov EUR v letu 2008 zmanjšali na 1 827 milijonov EUR v letu 2009, so se oslabitve povečale s 331 milijonov EUR v letu 2008 na 412 milijonov EUR v letu 2009. Drugi elementi, ki so vplivali na rezultate, so bili dobiček od prodaje podjetja Intertrust (81 milijonov EUR), rezervacije, povezane s stečajem nizozemske banke DSB (15 milijonov EUR) ter stroški ločitve in integracije (66 milijonov EUR).

2.2.3 Skupina ABN AMRO

- (68) Skupina ABN AMRO, ki je bila ustanovljena po združitvi banke FBN in banke ABN AMRO Bank (tj. dejavnosti banke ABN AMRO N) 1. julija 2010, združuje vse dejavnosti banke FBN in banke ABN AMRO N v dveh ločenih poslovnih enotah, „bančno poslovanje s prebivalstvom in zasebno bančništvo“ ter „komercialno bančništvo in poslovanje s podjetji“. Skupina je imela v letu 2008 pro forma prihodke od poslovanja v višini 7,15 milijarde EUR in pro forma celotna sredstva v višini 360 milijard EUR. V skladu z najnovejšimi podatki ⁽²⁷⁾ ima skupina ABN AMRO po MSRP ⁽²⁸⁾ skupni lastniški kapital v višini 11,7 milijarde EUR.
- (69) Skupina ABN AMRO je dobro razpršena, saj ima 4,2 milijarde EUR prihodka od poslovanja oddelka za bančno poslovanje s prebivalstvom in zasebno bančništvo ter 2,8 milijarde EUR prihodka od poslovanja oddelka za komercialno bančništvo in poslovanje s podjetji. Z geografskega vidika večina prihodkov skupine ABN AMRO (tj. [65 – 95] % skupnega prihodka) izhaja iz Nizozemske.
- (70) V segmentu poslovanja s prebivalstvom in zasebnega bančništva ima integrirana skupina ABN AMRO tržni delež [15 – 20] % in [15 – 20] % ⁽²⁹⁾ na področju „masovne prodaje na drobno“ oziroma „prednostnega bančništva“ ⁽³⁰⁾, zaradi česar je glede na tržni delež na nizozemskem bančnem trgu tretja po velikosti. V segmentu zasebnega bančništva (z blagovno znamko ABN AMRO Mees Pierson) je skupina ABN AMRO na nizozemskem trgu s tržnim deležem približno [30 – 40] % ⁽³¹⁾ daleč največja. V segmentu komercialnega bančništva in poslovanja s podjetji znaša tržni delež skupine ABN AMRO okoli [15 – 25] % ⁽³²⁾.
- (71) Skupina ABN AMRO ne vključuje več podružnice New HBU in dejavnosti podružnice IFN na področju odkupa terjatev, saj so bile 1. aprila 2010 odprodane v okviru korektivnega ukrepa v zvezi z združitvijo.
- (72) V tem procesu prestrukturiranja sta bila odprodana tudi majhna oddelka banke FBN (tj. Intertrust in Prime Fund Solutions (v nadaljnjem besedilu: oddelek PFS), ki nista več del skupine ABN AMRO.
- (73) Septembra 2009 sta banka FBN (in njen partner Banque Générale du Luxembourg (v nadaljnjem besedilu: BGL) ⁽³³⁾ prodala Intertrust podjetju Waterland, ki je specializirano za zasebni kapital. Intertrust je eden izmed največjih akterjev na področju upravljanja globalnih skladov in podjetij. Zaposluje 1 000 strokovnjakov v 19 državah, prihodki iz poslovanja in TPS pa znašajo [...] milijonov EUR oziroma [...] milijonov EUR.
- (74) Banka FBN je maja 2010 napovedala tudi prodajo oddelka PFS banki Credit Suisse. Oddelek PFS nudi storitve skladov panogi upravljanja alternativnih sredstev, med katere sodijo upravljanje, bančništvo, skrbništvo in financiranje. Med njegove stranke sodijo tako majhni upravitelji premoženja kot velike svetovne institucije, kot so pokojninski skladi in državni naložbeni skladi. Oddelek PFS je bil odgovoren za 922 milijonov EUR vredno rezervacijo po obdavitvi, povezano z Madoffovo goljufijo, ki jo je banka FBN evidentirala v letu 2008. PFS ima prihodke v višini [...] milijonov EUR in TPS v višini [...] milijonov EUR.
- (75) Skupina ABN AMRO je 4. marca 2011 objavila svoje rezultate za poslovno leto 2010, ki so pokazali izgubo v višini 414 milijonov EUR. Brez stroškov ločitve in integracije je skupina ABN AMRO zabeležila osnovni dobiček v višini 1 077 milijonov EUR. 31. decembra 2010 so osnovni kapital prvega reda, kapital prvega reda in skupni kapitalski deleži skupine ABN AMRO znašali 10,4 %, 12,8 % oziroma 16,6 %. Skupina ABN AMRO je po posvetovanju z Nizozemsko oblikovala dividendno politiko, namenjeno izplačilu 40 % zabeleženega letnega dobička.

2.3 Opis načrta prestrukturiranja iz decembra 2009 in posodobljenega načrta prestrukturiranja iz novembra 2010

- (76) Nizozemska je načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 Komisiji predložila 4. decembra 2009. Dodatne informacije je zagotovila marca 2010 ⁽³⁴⁾. Osrednji del poslovnega koncepta, razvitega v načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009, je združitev bank FBN in ABN AMRO N. Skupina ABN AMRO, nova banka, nastala na podlagi načrta prestrukturiranja iz decembra 2009, se bo osredotočila na srednji segment trga na Nizozemskem ⁽³⁵⁾ ter bo dejavna na področjih bančnega poslovanja s prebivalstvom in zasebnega bančništva ter komercialnega bančništva in poslovanja s podjetji.

⁽²⁷⁾ Stanje ob koncu tretje četrtine leta 2010 (vir: sporočilo za javnost z dne 19. novembra 2010).

⁽²⁸⁾ Mednarodni standardi računovodskega poročanja.

⁽²⁹⁾ Glej stran 14 načrta prestrukturiranja z dne 4. decembra 2009, ki temelji na podatkih agencij Milward Brown/Teletack.

⁽³⁰⁾ „Prednostno bančništvo“ je namenjeno segmentu premožnejše skupine (mass affluent segment), vključno z gospodinjstvi z letnim prihodkom, višjim od 50 000 EUR, in/ali razpoložljivimi sredstvi med 50 000 EUR in 1 milijonom EUR.

⁽³¹⁾ Glej stran 15 načrta prestrukturiranja z dne 4. decembra 2009, ki temelji na podatkih o upravljanjih sredstvih (assets under management, v nadaljnjem besedilu: AUM) iz, med drugim, zbirke podatkov svetovalne družbe Boston Consulting Group o upravljanju premoženja za leto 2007 (BCG Wealth Management Database 2007).

⁽³²⁾ Ta tržni delež že upošteva odprodajo podružnic New HBU in IFN; glej stran 16 načrta prestrukturiranja z dne 4. decembra 2009, ki temelji na poročilu podjetja za tržne raziskave TNS/NIPO, Financial Monitor for Commercial Banking and Corporate Clients.

⁽³³⁾ BGL je ena največjih bank v Luksemburgu in je bila sestrsko podjetje banke FBN in holdinga Fortis SA/NV. BGL je maja 2009 postala članica skupine BNP Paribas.

⁽³⁴⁾ V načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009 ni bilo bistvenih informacij, kot so finančne napovedi za najslabši možni scenarij. Manjkajoče informacije so bile predložene 23. marca 2010.

⁽³⁵⁾ Približno [65 – 95] % prihodkov iz poslovanja bo izviral iz Nizozemske.

- (77) Načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 izhaja iz ugotovitve, da potrebe po kapitalu niso bile povezane z uspešnostjo bank FBN in ABN AMRO N, ampak s potrebo po financiranju njune ločitve od matičnih podjetij in vnaprejšnjih stroškov integracije zaradi združitve.
- (78) V scenariju nasprotnih dejstev brez državne pomoči načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 priznava, da bi holding Fortis SA/NV brez usklajenega prizadevanja vlad držav Beneluksa razpadel, kar bi za seboj potegnilo tudi banki FBN in ABN AMRO N.
- (79) Načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 vsebuje finančne napovedi za obdobje 2009–2012 s členitvijo na oddelke Retail Banking, Private Banking NL, Private Banking International in Commercial & Merchant Banking. Za leto 2012 je skupina ABN AMRO izračunala t. i. „run-rate profit“ (gre za ekstrapolacijo tekočih rezultatov, ki se razširijo na določeno obdobje, v tem primeru na leto 2012), dobiček, ki ne zajema stroškov prehoda in predvideva, da so bili stroški sinergije že upoštevani za celotno leto. Te napovedi so bile narejene za osnovni scenarij in najslabši možni scenarij.
- (80) Nizozemska je 8. novembra 2010 posodobila finančne napovedi načrta prestrukturiranja iz decembra 2009 za obdobje do leta 2012, vključno z dodatnimi napovedmi za leto 2013 iz načrta prestrukturiranja iz novembra 2010.

Osnovni scenarij

- (81) V osnovnem scenariju Nizozemska izhaja iz domneve, da se bo obseg poslovanja povečeval v skladu z inflacijo. Predvideno je, da se bodo stroški dela povečali za [1 – 6] % na leto, drugi stroški pa za zmernejših [1 – 5] % na leto. Nizozemska tudi predvideva, da se bodo rezervacije za izgube pri posojilih skupine ABN AMRO, ki so bile v letu 2009 precej visoke, začele zniževati.
- (82) V osnovnem scenariju načrta prestrukturiranja iz novembra 2010 skupina ABN AMRO v letu 2010 realizira negativni čisti poslovni izid v višini [...] milijonov EUR, nato pa od leta 2011 ponovno posluje z dobičkom (tj. v letu 2011 z dobičkom v višini [...] milijonov EUR).
- (83) Za leti 2012 in 2013 se pričakuje, da bo čisti dobiček skupine ABN AMRO narasel na [...] milijonov EUR oziroma [...] milijonov EUR, kar pomeni kapitalski donos⁽³⁶⁾ v višini približno [...] %. Izboljšanje dobičkonosnosti skupine ABN AMRO spodbujajo večji prihodki iz poslovanja (ki bi se morali po nizkih številkah leta 2009 povečati), program za znižanje stroškov, ki bi moral ob normalnem delovanju znižati stroške za 1,1 milijarde EUR pred obdavčitvijo na leto, in normalizacija rezervacij za izgube pri posojilih po najvišji vrednosti v letu 2009. Po napovedih bo leta 2013 razmerje med stroški in prihodki skupine ABN AMRO [...] %.
- (84) Osnovni scenarij

Preglednica 3

	2009 (dejansko)	2010 (O (!))	2011 (O)	2012 (O)	2012 „run rate“ (O)	2013 (O)
Prihodki od poslovanja	7 039	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Čisti prihodki od obresti	4 528	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Čisti prihodki od provizij in pristojbin	1 933	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Drugi prihodki	849	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Odhodki iz poslovanja	– 5 568	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Odhodki iz poslovanja – poslovanje brez sprememb	– 5 258	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Odhodki iz poslovanja – prehodnega	– 310	[...]	[...]	[...]		
Izid iz rednega poslovanja	1 471	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Oslabitev posojil	– 1 585	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Dobiček pred odbitkom davka	– 114	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Davki in manjšinske obveznosti	45	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽³⁶⁾ Kapitalni donos je znesek čistega dobička, povrnjen kot odstotek lastniškega kapitala delničarjev.

	2009 (dejansko)	2010 (O ⁽¹⁾)	2011 (O)	2012 (O)	2012 „run rate“ (O)	2013 (O)
Čisti dobiček	- 68	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Čisti osnovni dobiček (prej stroški prehoda)	163	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

(¹) „O“ pomeni „ocena“.

Najslabši možni scenarij

- (85) V najslabšem možnem scenariju v načrtu prestrukturiranja iz novembra 2010 je Nizozemska izhajala iz previdnejših domnev kot v osnovnem scenariju. Uporabila je obrestne marže, ki so bile 7,5 % nižje kot v osnovnem scenariju, bolj previdne napovedi glede provizij in pristojbin (4-odstotna letna rast v primerjavi s 7-odstotno v osnovnem scenariju), nižje sinergije (vpliv - [...] milijonov EUR na dobiček v letu 2013) in 15 % nižjo stopnjo vračila rezervacij za izgube pri posojilih (vpliv - [...] milijonov EUR na dobiček v letu 2013).
- (86) Čeprav te previdnejše številke vodijo v slabše rezultate, bi skupina ABN AMRO še vedno imela dobiček. Najslabši možni scenarij napoveduje čisti osnovni dobiček v višini [...] milijonov EUR in [...] milijonov EUR v letu 2012 oziroma 2013 (v primerjavi z [...] milijoni EUR in [...] milijoni EUR v osnovnem scenariju).

Izhod

- (87) V svojem načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009 je Nizozemska obravnavala tudi svojo izhodno strategijo, pri čemer je poudarila, da ne namerava ostati dolgoročni vlagatelj v skupino ABN AMRO.
- (88) Nizozemska je z dopisom z dne 20. avgusta 2010 Komisiji predložila več podrobnosti o tej strategiji. Nizozemska je pojasnila, da načrtuje ponudbo v obliki IPO⁽³⁷⁾, odprte pa so tudi druge možnosti, kot je zasebna prodaja vlagatelju ali udeležencu na trgu. Nizozemska v svojem dopisu z dne 20. avgusta 2010 navaja, da bo za prvo javno ponudbo morda na voljo prvi delež med [0 - 50] - [10 - 60] % najprej leta [...], ki ji bo sledila druga ponudba [0 - 50] - [10 - 60] % leta 2015. Nizozemska želi povrniti svojo prvotno naložbo, ki se je zaradi stroškov financiranja povečala za [2 - 5] %. Nizozemska namerava zmanjšati svoj delež v skupini ABN AMRO na največ [25 - 65] %, po možnosti pred koncem leta [2014 - 2018]. Na koncu je Nizozemska pripravljena, da se v celoti umakne. Končno odločitev glede prve javne ponudbe bo sprejel finančni minister, odvisna pa bo od tržnih razmer, „pripravljenosti“ skupine ABN AMRO na prvo javno ponudbo in pričakovanih

prihodkov. 24. januarja 2011 je nizozemska vlada svojo izhodno strategijo tudi javno objavila⁽³⁸⁾.

Kapitalska ustreznost

- (89) Načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 (in posodobljeni načrt prestrukturiranja iz novembra 2010) kaže, da je - po uvedbi vseh ukrepov državne pomoči - skupina ABN AMRO dovolj kapitalizirana. Med obdobjem prestrukturiranja bi morali napovedani deleži kapitala prvega reda v letih med 2009 in 2012 ostati dejansko višji od [...] % in se v letu 2013 še povečati na [...] %.

Odprodaja

- (90) V svojem načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009 je Nizozemska pojasnila, da je skupina ABN AMRO že odprodala številne dejavnosti. Poleg prodaje podružnic New HBU in IFN v okviru korektivnega ukrepa v zvezi z združitvijo sta banki ABN AMRO N in FBN odprodali tudi Intertrust in oddelek PFS.
- (91) V primerjavi s skupino ABN AMRO predstavljata Intertrust in oddelek PFS skupaj [0 - 5] %, [0 - 5] % in [0 - 5] % napovedanih skupnih prihodkov iz poslovanja, stroškov oziroma TPS.
- (92) Med procesom prestrukturiranja je banka FBN izpeljala tudi nakup, da bi popravila neskladnost zaradi razdružitve holdinga Fortis SA/NV. Banka FBN je bila pravni lastnik PE Brokerage, Clearing and Custody in vseh uradov, povezanih s tem poslom, razen urada v Chicagu, ki je ostal del Fortis Bank SA/NV. Da bi popravila neskladnost, nastalo zaradi ločitve, je banka FBN 31. julija 2009 kupila podružnico banke Fortis Clearing Americas v Chicagu od Fortis Bank SA/NV za približno [...] milijonov USD.

2.4 Opis ukrepov

- (93) Za namene opredelitve posameznih ukrepov državne pomoči Komisija v tem sklepu uporablja enake črkovne kode, kot jih je uporabila v sklepu z dne 5. februarja 2010.

⁽³⁷⁾ Prva javna ponudba (Initial Public Offering - IPO) ali prva prodaja podjetja javnosti. Po prvi javni ponudbi delnice podjetja kotirajo na borzi vrednostnih papirjev.

⁽³⁸⁾ <http://www.rijksoverheid.nl/nieuws/2011/01/24/exitbeleid-financiele-deelnemingen.html>.

2.4.1 Ukrepi, zajeti v odločbi z dne 8. aprila 2009

- (94) Nizozemska je 3. oktobra 2008 od holdinga Fortis SA/NV kupila banko FBN (vključno z banko ABN AMRO N) za 12,8 milijarde EUR (v nadaljnjem besedilu: ukrep X). Komisija glede tega ukrepa ni začela postopka, saj sam po sebi banki FBN ni zagotovil državne pomoči, čeprav je bil del transakcije, ki je banki FBN zagotovila državno pomoč (glej uvodno izjavo 32 odločbe z dne 8. aprila 2009).
- (95) V času, ko je banko FBN kupila Nizozemska, je bila banka glede financiranja močno odvisna od Fortis Bank SA/NV. Da bi zagotovila popolno ločitev banke FBN od Fortis Bank SA/NV, je morala Nizozemska prekiniti povezavo med banko FBN in Fortis Bank SA/NV, ki je temeljila na financiranju. Da bi prekinila obstoječo povezavo, je Nizozemska banki FBN 3. oktobra 2008 odobrila kratkoročno likvidnostno posojilo v višini 45 milijard EUR (v nadaljnjem besedilu: ukrep Y1). To likvidnostno posojilo je banki FBN omogočilo, da je Fortis Bank SA/NV odplačala kratkoročna posojila v višini 34 milijard EUR. Nizozemska je zamenjala Fortis Bank SA/NV tudi v vlogi posojilodajalca dolgoročnih posojil banki FBN v nominalnem znesku 16,1 milijarde EUR za t. i. „prenovitev“ (v nadaljnjem besedilu: ukrep Y2) ⁽³⁹⁾.
- (96) Kratkoročno likvidnostno posojilo, zajeto v ukrepu Y1, se je izvajalo do konca junija 2009. V času veljavnosti ukrepa se je obrestovanje nekajkrat spremenilo. V obdobju med 6. oktobrom 2008 in 23. oktobrom 2008 je Nizozemska banki FBN zagotovila kratkoročno financiranje po obrestni meri EONIA ⁽⁴⁰⁾ (za posojilo čez noč v višini največ 5 milijard EUR) ali obrestni meri EURIBOR ⁽⁴¹⁾ (za dolgoročno likvidnost v višini največ 40 milijard EUR) brez dodatne razlike. Po 23. oktobru 2008 je bilo krajše obdobje (do 5. novembra 2008), med katerim je Nizozemska uporabljala obrestno mero EONIA + 50 bazičnih točk in obrestno mero EURIBOR + 50 bazičnih točk. Med tem drugim obdobjem je bil dogovor še vedno za najvišja zneska 5 milijard EUR za likvidnost čez noč in 40 milijard EUR za dolgoročno likvidnost. V obdobju med 5. novembrom 2008 in 1. marcem 2009 je Nizozemska uporabljala obrestno mero EONIA + 25 bazičnih točk za posojila čez noč, obrestno mero EURIBOR + 25 bazičnih točk za posojila z zapadlostjo ⁽⁴²⁾ manj kot tri mesece in obrestno mero EURIBOR + 50 bazičnih točk za posojila z zapadlostjo več kot tri mesece ⁽⁴³⁾. Po 1. marcu 2009 je Nizozemska

razvila dvostopenjski sistem, ki je spodbujal banko FBN k zmanjšanju odvisnosti od države. Prva tranša financiranja (ne glede na rok zapadlosti) je bila na voljo po obrestni meri EURIBOR + 25 bazičnih točk, ko pa je bil ta prag presežen, je lahko banka FBN pridobila dodatno likvidnost samo po obrestni meri EURIBOR + 50 bazičnih točk ⁽⁴⁴⁾. Znesek skupnega likvidnostnega posojila in znesek prvega praga sta bila postopno znižana. Nizozemska je 9. julija 2009 obvestila Komisijo, da je banka FBN državi odplačala vsa kratkoročna posojila.

- (97) Dolgoročno posojila, ki jih je prevzela Nizozemska (ukrep Y2), so znašala 16,1 milijarde EUR, vključno z 8,15 milijarde EUR kapitala drugega reda (od tega so bile 3 milijarde EUR presežnega kapitala drugega reda (upper Tier 2)) in 7,95 milijarde EUR prednostnih posojil.
- (98) Nizozemska je 24. decembra 2008 kupila banko ABN AMRO N od banke FBN za 6,5 milijarde EUR (v nadaljnjem besedilu: ukrep Z). Nizozemska nakupa ni plačala z denarnimi sredstvi, ampak je za 6,5 milijarde EUR zmanjšala dolgoročni dolg, ki ga je prevzela v okviru celovitih transakcij z dne 3. oktobra 2008 kot del ukrepa Y2. Z drugimi besedami, Nizozemska se je odpovedala terjatvi v višini 6,5 milijarde EUR nasproti banki FBN, da je kupila banko ABN AMRO N ⁽⁴⁵⁾.

2.4.2 Ukrepi, zajeti v sklepu z dne 5. februarja 2010

- (99) Nekateri ukrepi, zajeti v sklepu z dne 5. februarja 2010 ⁽⁴⁶⁾, so bili Komisiji priglasi julija 2009, preostali ukrepi pa januarja 2010. Nizozemska je julija 2009 priglasila instrument za razbremenitev kapitala ali „CRI“ (capital relief instrument) (v nadaljnjem besedilu: ukrep A, ki ima učinek razbremenitve kapitala v višini 1,7 milijarde EUR), izdajo obvezno zamenljivega vrednostnega papirja (mandatory convertible security, v nadaljnjem besedilu: MCS) v vrednosti 500 milijonov EUR (v nadaljnjem besedilu: ukrep B1) in drugo tranšo MCS v višini 300 milijonov EUR (v nadaljnjem besedilu: ukrep B2).
- (100) Nizozemska je januarja 2010 priglasila dodatne ukrepe v zvezi s kapitalom, vredne 4,39 milijarde EUR. Nizozemska je vpisala dodatne instrumente MCS v višini 2,28 milijarde EUR, da bi pokrila dodatne stroške ločitve (780 milijonov EUR, v nadaljnjem besedilu: ukrep B3), kapitalski primanjkljaj zaradi prodaje podružnice New HBU (300 milijonov EUR, v nadaljnjem besedilu: ukrep B4) in stroške integracije (1,2 milijarde EUR, ukrep B5). Da bi kapital prvega reda banke FBN uskladila z regulativnimi zahtevami, je Nizozemska pretvorila 1,35 milijarde EUR kapitala drugega reda banke FBN, ki je že bil

⁽³⁹⁾ Vse značilnosti obstoječih kreditnih pogodb so ostale enake, razen imena posojilodajalca.

⁽⁴⁰⁾ Eonia® (Euro OverNight Index Average, povprečje indeksov za transakcije čez noč v evrih) je veljavna obrestna mera transakcij čez noč, izračunana kot tehtano povprečje vseh nezavarovanih transakcij posojil na medbančnem trgu, ki jih v evroobmočju izvedejo sodelujoče banke (t. i. „panel banks“).

⁽⁴¹⁾ Euribor® (Euro Interbank Offered Rate, evropska medbančna obrestna mera) je obrestna mera, po kateri ena evropska prvorazredna banka drugi ponuja medbančne vezane depozite v evrih znotraj evropske monetarne unije.

⁽⁴²⁾ Datum, na katerega dolg zapade v plačilo.

⁽⁴³⁾ V začetku novembra 2009 je likvidnostno posojilo še vedno znašalo 45 milijard EUR (5 milijard EUR za likvidnost čez noč in 40 milijard EUR za dolgoročno likvidnost). 14. novembra 2008 se je posojilo zmanjšalo na 39 milijard EUR (še vedno 5 milijard za likvidnost čez noč in samo 34 milijard za dolgoročno likvidnost).

⁽⁴⁴⁾ Na primer, marca 2009 je največje likvidnostno posojilo znašalo 34 milijard EUR, pri čemer je bilo prvih 24 milijard EUR na voljo po obrestni meri EURIBOR + 25 bazičnih točk, preostalih 10 milijard EUR pa po obrestni meri EURIBOR + 50 bazičnih točk.

⁽⁴⁵⁾ Ta znesek je obsegal 4,9 milijarde EUR posojil drugega reda (od tega 3 milijarde presežnega kapitala drugega reda) in 1,6 milijarde EUR prednostnih posojil.

⁽⁴⁶⁾ UL C 95, 15.4.2010, str. 10.

v lasti države, v kapital prvega reda (v nadaljnjem besedilu: ukrep C). Nizozemska je drugim članom konzorcija tudi plačala 740 milijonov EUR v denarnih sredstvih (v nadaljnjem besedilu: ukrep D), kot je bilo predvideno v SDK, da bi rešila težave, ki so nastale med procesom ločitve. Prav tako je Nizozemska zagotovila jamstvo za navzkrižne obveznosti, nastale zaradi prodaje New HBU (v nadaljnjem besedilu: ukrep E).

Instrument za razbremenitev kapitala (ukrep A, kapitalski ekvivalent v višini 1,7 milijarde EUR)

- (101) Nizozemska je z zamenjavo kreditnega tveganja prodala kreditno zavarovanje za nizozemski hipotekarni portfelj banke ABN AMRO N, ki predstavlja približno [30 – 80] % skupnega portfelja stanovanjskih posojil banke ABN AMRO N. Ta ukrep je zmanjšal tveganju prilagojena sredstva banke ABN AMRO N.
- (102) Da bi poplačala kreditno zavarovanje, nizozemska vlada prejema letno plačilo v višini 51,5 bazične točke (izračunane kot odstotek vrednosti portfelja na začetku vsakega referenčnega obdobja).
- (103) To plačilo je bilo izračunano z metodo stroškov kapitalskega ekvivalenta. Nizozemska je ocenila, koliko kapitala bi banka ABN AMRO N lahko sprostila zaradi instrumenta za razbremenitev kapitala (namreč 1,7 milijarde EUR, na podlagi zahtev Basla I, ki so še vedno veljale v času, ko je bil sprejet dogovor glede razbremenitve kapitala), nato pa je izračunala donos v višini 10 % na to razbremenitev kapitala (namreč 10 % na 1,7 milijarde EUR), kar je bilo enako 51,5 bazične točke prvotne vrednosti portfelja v višini 34,5 milijarde EUR.
- (104) Banka ABN AMRO N je vsako leto ohranila tranšo prve izgube v višini 20 bazičnih točk (izračunano kot odstotek prvotne vrednosti portfelja).
- (105) Banka ABN AMRO N je ohranila navpični prerez preostalega tveganja v višini 5 %.
- (106) Oblikovanje cen instrumenta kreditnega zavarovanja potem, ko bi banka ABN AMRO N v celoti sprejela kapitalске zahteve Basla II, ne bi bilo prilagojeno, čeprav bi bil učinek razbremenitve kapitala instrumenta za razbremenitev kapitala precej manjši.
- (107) Načeloma je imel dogovor o zamenjavi kreditnega tveganja rok zapadlosti sedem let, vendar je imela banka ABN AMRO N nakupno opcijo, ki ji je omogočala, da prekine dogovor ob različnih predhodno določenih referenčnih datumih (npr. oktobra 2010, januarja 2011 in januarja 2012) ⁽⁴⁷⁾.

(108) V okviru zamenjave kreditnega tveganja so morali trije partnerji konzorcija zagotoviti, da je bila ABN AMRO Z dovolj kapitalizirana. Zaradi tega je morala Nizozemska prispevati 2,2 milijarde EUR za kapitalski primanjkljaj ABN AMRO Z. Namen instrumenta za razbremenitev kapitala je bil omogočiti banki ABN AMRO N, da izplača del prispevka za ABN AMRO Z v višini 2,2 milijarde EUR.

(109) Nizozemska se je namesto za običajno povečanje lastniškega kapitala raje odločila za neobičajno rešitev z instrumentom za razbremenitev kapitala, saj pred ločitvijo ni mogla preprečiti kapitalskih prispevkov v skupini ABN AMRO Bank. Z drugimi besedami, ker banka ABN AMRO N ni bila ločen subjekt, bi lahko kapitalska injekcija v skupini ABN AMRO Bank koristila tudi drugima dvema članoma konzorcija. Tak potek dogodkov bi lahko imel hude posledice, zlasti v scenarijih povečanih težav.

(110) Po ločitvi je banka ABN AMRO N postala ločen pravni subjekt (nova banka ABN AMRO Bank). Nizozemska je bila v skladu z dogovorom o zamenjavi kreditnega tveganja še vedno odgovorna za to, da odpravi kapitalski primanjkljaj ABN AMRO Z v višini 2,2 milijarde EUR. Nizozemska se je odločila, da bo banka ABN AMRO N uporabila denarna sredstva instrumentov MCS (tj. ukrep B3, kolikor je povezan s smotrno razliko v višini 500 milijonov EUR, in 1,2 milijarde EUR ukrepa B5) za finančno injekcijo v višini 1,7 milijarde EUR v ABN AMRO Z, pri tem pa je ohranila instrument za razbremenitev kapitala v novi banki ABN AMRO Bank, da je pokrila smotrno razliko v višini 500 milijonov EUR in stroške integracije v višini 1,2 milijarde EUR.

(111) ABN AMRO Bank in Nizozemska sta 15. oktobra 2010 naznanili prenehanje instrumenta za razbremenitev kapitala 30. oktobra 2010. Ker je ABN AMRO Bank med tem izvedla zahteve Basla II, je postal instrument za razbremenitev kapitala manj zanimiv in manj nujen ⁽⁴⁸⁾.

Obvezno zamenljiv vrednostni papir za kritje dela kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z (ukrep B1, 500 milijonov EUR)

(112) Ker instrument za razbremenitev kapitala ni zadoščal za kritje celotnega kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z v višini 2,2 milijarde EUR, je Nizozemska prek obvezno zamenjivega vrednostnega papirja (MCS) ABN AMRO Bank priskrbel dodatni kapital.

(113) Ta MCS je bil opredeljen kot hibridni kapital prvega reda, imel je kupon v vrednosti 10 %, v času ločitve banke ABN AMRO N od ABN AMRO Bank pa se je samodejno pretvoril v deleže ABN AMRO II. Od takrat naprej je bil

⁽⁴⁷⁾ Več podrobnosti o tem ukrepu je na voljo v oddelku 2.2.1 sklepa z dne 5. februarja 2010, UL C 95, 15.4.2010, str. 10.

⁽⁴⁸⁾ Kot je bilo navedeno tudi v uradnem dopisu nizozemskega finančnega ministra nizozemskemu parlamentu z dne 15. oktobra 2010: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/kst-31789-40.html>.

vrednoten kot osnovni kapital prvega reda. Pretvorba je bila izvedena po nominalni vrednosti⁽⁴⁹⁾. Ukrep je omogočil ABN AMRO II (preimenovani v ABN AMRO Bank), da za ABN AMRO Z prispeva 500 milijonov EUR.

Obvezno zamenljiv vrednostni papir za kritje stroškov ločitve (ukrepa B2 in B3, skupaj 1,08 milijarde EUR)

(114) Da bi pokrila stroške, povezane z ločitvijo banke ABN AMRO N od ABN AMRO Bank, je Nizozemska vpisala dodatni obvezno zamenljiv vrednostni papir. Prva tranša v višini približno 300 milijonov EUR (ukrep B2) je bila priglašena julija 2009, preostanek (tj. 780 milijonov EUR) pa januarja 2010 (ukrep B3).

(115) Celotni znesek v višini 1,08 milijarde EUR (tj. ukrepa B2 in B3 skupaj) je bil potreben za kritje naslednjih stroškov:

— 480 milijonov EUR dobro opredeljenih stroškov ločitve,

— 90 milijonov EUR za vzpostavitev poslovanja z denarnim trgom, in

— 500 milijonov EUR za smotrno razliko.

(116) Nizozemska je predložila nadaljnjo razčlenitev stroškov ločitve v višini 480 milijonov EUR. Povezani so bili z izpostavljenostjo navzkrižnih obveznosti ([0 – 200] milijonov EUR), preklicem listin o razporeditvi tveganja ([0 – 200] milijonov EUR), ponovnim nakupom listinjenih obveznic ([0 – 200] milijonov EUR), prenosom tržnega tveganja, povezanega s trgovanjem strank banke ABN AMRO N, z ABN AMRO R, ([0 – 200] milijonov EUR), prenehanjem instrumentov za razbremenitev kapitala ([0 – 200] milijonov EUR) ter različnimi stroški ločitve in prenehanja ([0 – 300] milijonov EUR).

(117) ABN AMRO II je morala po ločitvi od svojega matičnega podjetja ABN AMRO Bank vzpostaviti poslovanje z denarnim trgom, kar je stalo 90 milijonov EUR.

(118) Nizozemska je vložila še dodatnih 500 milijonov EUR v kapital za zagotovitev, da bo banka ABN AMRO N lahko poslovala nekoliko nad minimalnimi regulativnimi zahtevami.

⁽⁴⁹⁾ V pogodbi za MCS je bilo navedeno, da bi se MSC v primeru, če bi se težave s kapitalom pojavile pred ločitvijo, pretvoril v nekumulativne prilagojene vrednostne papirje, edina razlika med njimi in prvotnimi vrednostnimi papirji pa bi bila ta, da izplačila kuponov ne bi bila več kumulativna. Po MSRP bi se nekumulativni prilagojeni vrednostni papirji vrednotili kot lastniški kapital.

Obvezno zamenljiv vrednostni papir za kritje kapitalskega primanjkljaja zaradi prodaje podružnice New HBU (ukrep B4, 300 milijonov EUR)

(119) Banki FBN in ABN AMRO N sta se lahko združili šele, ko so bile rešene težave s koncentracijo, opredeljene v sklepu o združitvi. Zato se je Nizozemska odločila, da bo podružnici New HBU in IFN prodala banki Deutsche Bank. Zaradi te transakcije se je pojavila potreba po dodatnem kapitalu v višini 470 milijonov EUR, ki ga banka ABN AMRO N ni mogla zagotoviti sama. Nizozemska se je odločila, da bo pomagala, in vložila 300 milijonov EUR v obliki obvezno zamenljivega vrednostnega papirja⁽⁵⁰⁾.

Obvezno zamenljiv vrednostni papir za kritje stroškov integracije (ukrep B5, 1,2 milijarde EUR)

(120) Zaradi združitve sta morali banki ABN AMRO N in FBN (in po združitvi skupina ABN AMRO) plačati vnaprejšnje stroške integracije v višini 1,2 milijarde EUR (po obdavčitvi), povezane s stroški zmanjšanja števila zaposlenih, uvedbo platform IKT in prestrukturiranjem mreže podružnic. Ker banki ABN AMRO N in FBN teh stroškov nista mogli financirati sami, se je Nizozemska odločila, da bo vložila kapital v obliki obvezno zamenljivega vrednostnega papirja⁽⁵¹⁾.

Pretvorba hibridnega kapitala drugega reda banke FBN v osnovni kapital prvega reda (ukrep C, 1,35 milijarde EUR)

(121) Banka FBN je morala povečati svoj kapital prvega reda potem, ko je organ DNB⁽⁵²⁾ navedel, da ima primanjkljaj kapitala prvega reda v višini približno 1,26 milijarde EUR. Banka FBN je morala po ločitvi od svojega matičnega podjetja Fortis SA/NV porabiti 90 milijonov EUR za vzpostavitev poslovanja zakladništva, za modele, povezane z Baslom, za dovoljenja in storitve svetovanja.

⁽⁵⁰⁾ Nizozemska je v svojem sporočilu Parlamentu z dne 19. novembra 2009 (stran 10 <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2009/11/20/ec-remedy-en-herkapitalisatie-abn-amro-en-fortis-bank-nederland.html>) navedla, da je bil skupni negativni učinek na kapital v višini 470 milijonov EUR rezultat negativne razlike med transakcijsko ceno in knjigovodsko ceno (tj. 180 milijonov EUR) ter stroški t. i. „kreditne zaščite“ (credit umbrella), dodeljene banki Deutsche Bank (tj. 740 milijonov EUR), kar je bilo deloma povrnjeno z razbremenitvijo kapitala prenesenih tveganju prilagojenih sredstev (tj. 450 milijonov EUR). Nizozemska je v tem dokumentu pojasnila, da se bo skupni učinek na kapital postopno zmanjšal (predvsem zato, ker bo portfelj posojil, ki je pod „kreditno zaščito“, zapadel). Učinek na kapital po enem letu bi bil samo 180 milijonov EUR (namesto 470 milijonov EUR v času transakcije).

⁽⁵¹⁾ Ko je Nizozemska zagotovila kapital v obliki obvezno zamenljivega vrednostnega papirja (ukrepi B1 do B5) po ločitvi ABN AMRO II, je obvezno zamenljivi vrednostni papir takoj pretvorila v delnice, zaradi česar je bil to dejansko kapitalski prispevek v denarnih sredstvih.

⁽⁵²⁾ V dopisu z dne 17. decembra 2009, evidentiranem 5. januarja 2010, je organ DNB Komisiji napisal, da je banko FBN 3. septembra 2009 obvestil o rezultatih svojega poročila „Supervisory Review and Evaluation Process 2009“. Organ DNB je odločil [...] – da ima banka FBN od 31. decembra 2008 primanjkljaj kapitala prvega reda v višini 1,26 milijarde EUR. Hkrati je organ DNB določil minimalni delež kapitala prvega reda banke FBN v višini [...] %.

- (122) Nizozemska je zagotovila dodatni kapital tako, da je dolg drugega reda z nominalno vrednostjo 1,35 milijarde EUR pretvorila v kapital prvega reda. Zato pri transakciji niso bila potrebna nova denarna sredstva ⁽⁵³⁾.

Plačilne obveznosti do drugih članov konzorcija (ukrep D, 740 milijonov EUR)

- (123) Ko so se člani konzorcija pogodili glede nakupa holdinga ABN AMRO Holding leta 2007, so ugotovili, da v tistem času še niso bila znana vsa dejstva. Zato je SDK vseboval številna splošna načela za poravnavo določenih plačilnih obveznosti, ki bi postala jasna šele med postopkom ločitve. Natančni zneski so rezultat procesa pogajanj, v katerih je sodelovala Nizozemska (in pred njo holding Fortis SA/NV).

- (124) Celotni znesek 740 milijonov EUR je povezan z:

[...]

Ti denarni odtoki so bili delno povrnjeni s tem, ko je Nizozemska od drugih članov konzorcija prejela [...], povezane z naslednjimi naložbami.

- (125) Preostanek plačilnih obveznosti v zvezi z drugimi člani konzorcija (tj. 740 milijonov EUR) je bil plačan z denarnimi sredstvi, delno neposredno drugim članom konzorcija in delno banki ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV).

Navzkrižne obveznosti (ukrep E, 950 milijonov EUR)

- (126) Tudi po odprodaji podružnice New HBU bosta ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV) in ABN AMRO II (ali njeni pravni nasledniki) še vedno dolžni upnikom New HBU,

če New HBU ne bo izpolnila svojih obveznosti do lastnih upnikov. Prav tako se bo morala New HBU soočiti z navzkrižnimi obveznostmi do upnikov ABN AMRO Bank in ABN AMRO II. Ker navzkrižne obveznosti izhajajo iz prodaje New HBU, za katero so se odločili ABN AMRO II in njeni delničarji, je bila tudi njihova odgovornost, da najdejo rešitev. Predlagana rešitev je bil dogovor med Nizozemsko in banko Deutsche Bank (tj. kupcem New HBU), da New HBU in ABN AMRO II druga drugi zagotovita varščino in s tem nastale regulativne kapitalne zahteve znižata na zaželenih 20 %. Zaradi tega dogovora je morala ABN AMRO II zagotoviti varščino New HBU v znesku do 950 milijonov EUR (ki se sčasoma, ko osnovne obveznosti zapadejo, zmanjšuje) za obveznosti New HBU do ABN AMRO II in do ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV). Ker ABN AMRO II ni imela sredstev za varščino, potrebno zaradi obveznosti do ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV), je država zagotovila jamstvo povračila odškodnine v obliki jamstva na dolg ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV).

- (127) Nizozemska je to tveganje ocenila kot državno jamstvo na podrejeni dolg ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV). Oblikovanje cen – na podlagi priporočila Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: ECB) za rekapitalizacijo ⁽⁵⁴⁾ – je bilo 200 bazičnih točk plus srednja vrednost razpona kreditnih zamenjav ⁽⁵⁵⁾.

- (128) V preglednici 4 so povzeti ukrepi, obravnavani v tem sklepu. Stolpec z naslovom „Razlog“ je enak kot v preglednici 1 točke (57) sklepa z dne 5. februarja 2010. Kot je navedeno v uvodni izjavi 110, so bili ukrepi in cilji ukrepov po ločitvi ABN AMRO N od ABN AMRO Bank 6. februarja 2010 prerazporejeni. Natančneje, ukrep A se je od navedenega datuma uporabljal za doseganje ciljev ukrepa B3 (kolikor se nanaša na smotrno razliko) ter ukrepa B5 in obratno.

Preglednica 4

Ukrepi državne pomoči	Opis	Velikost (v milijardah EUR)	Razlog	Pravni subjekt, kateremu je odobren ukrep
Ukrepi, zajeti v odločbi z dne 8. aprila 2009				
Y1	kratkoročno financiranje	45		FBN
Y2	dolgoročno financiranje	16,1		FBN (za poplačilo Fortis Bank SA/NV)

⁽⁵³⁾ Nizozemska je 3. oktobra 2008 prevzela dolgoročni dolg banke FBN v višini 16,1 milijarde EUR (ukrep Y2). Posojila drugega reda so se s prvotnih 8,15 milijarde EUR zmanjšala na 1,9 milijarde EUR (minus 4,9 milijarde EUR zaradi ukrepa Z in minus 1,35 milijarde EUR zaradi ukrepa C). Prednostna posojila so se s 7,95 milijarde EUR zmanjšala na 5,95 milijarde EUR zaradi ukrepa Z (minus 1,6 milijarde EUR) in tudi zato, ker so posojila v vrednosti 0,4 milijarde EUR zapadla (stanje dne 4. maja 2010).

⁽⁵⁴⁾ Oblikovanje cen temelji na priporočilu Evropske centralne banke za rekapitalizacijo, ki je na voljo na naslednji povezavi: www.ecb.eu/pub/pdf/other/recommendations_on_pricing_for_recapitalisationsen.pdf.

⁽⁵⁵⁾ Referenčno obdobje zamenjave kreditnega tveganja je januar 2007–avgust 2008.

Ukrepi državne pomoči	Opis	Velikost (v milijardah EUR)	Razlog	Pravni subjekt, kateremu je odobren ukrep
Z	nakup ABN AMRO N	6,5		FBN (nakupna cena, plačana z opustitvijo dolga)
Ukrepi v zvezi s kapitalom, priglašeni julija 2009 in izvedeni julija/avgusta 2009				
Ukrep A	instrument za razbremenitev kapitala	zaščita 34,5 milijarde EUR vrednega portfelja z zamenjavo kreditnega tveganja (z učinkom razbremenitve kapitala v višini 1,7 milijarde EUR)	odprava kapital-skega primanjkljaja ABN AMRO Z	ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV) in prenesen na ABN AMRO II (zdaj ABN AMRO Bank) na datum ločitve
Ukrep B1	obvezno zamenljiv vrednostni papir (MCS)	0,5		
Ukrep B2	MCS	0,3	prva tranša stroškov ločitve	ABN AMRO Bank NV (zdaj RBS NV) in prenesen na ABN AMRO II (zdaj ABN AMRO Bank) ob ločitvi
Dodatni ukrepi v zvezi s kapitalom, priglašeni januarja 2010				
Ukrep B3	MCS	0,78	druga tranša stroškov ločitve in smotrna razlika v višini 0,5 milijarde EUR	967 milijonov EUR je bilo plačanih ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV) in nato prenesenih na ABN AMRO II (zdaj ABN AMRO Bank) ob ločitvi, ostanek je bil neposredno plačan ABN AMRO II
Ukrep B4	MCS	0,3	učinek na kapital zaradi prodaje New HBU	
Ukrep B5	MCS	1,2	stroški integracije	
Ukrep C	zamenjava kapitala drugega reda v navadni lastniški kapital	1,35	primanjkljaj kapitala prvega reda na ravni FBN	FBN
Ukrep D	plačilo partnerjem konzorcija z denarnimi sredstvi	0,74	plačilne obveznosti, ki izhajajo iz SDK	drugi partnerji konzorcija / ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV)
Ukrep E	jamstvo na obveznosti v višini 950 milijonov EUR	0,95	navzkrižne obveznosti zaradi prodaje New HBU	ABN AMRO II (zdaj ABN AMRO Bank)

3. RAZLOGI ZA ZAČETEK POSTOPKA

3.1 Razlogi za začetek postopka v odločbi z dne 8. aprila 2009

(129) V odločbi z dne 8. aprila 2009 je Komisija začela postopek, ker je imela razloge za domnevo, da ukrepi Y1, Y2 in Z⁽⁵⁶⁾ pomenijo državno pomoč v korist

bank FBN in ABN AMRO N. Komisija je menila, da so ti ukrepi omogočili bankama FBN in ABN AMRO N, da ostaneta na trgu in nadaljujeta s svojimi dejavnostmi. Utemeljeno je domnevala, da so ti ukrepi bankama FBN in ABN AMRO N zagotavljali selektivno prednost.

⁽⁵⁶⁾ Glede ukrepa X je Komisija v uvodni izjavi 32 odločbe z dne 8. aprila 2009 navedla, da ukrep X sam po sebi tema bankama sicer ni zagotovil državne pomoči, vendar je kljub temu del sklopa celovitih transakcij, ki so vključevale državno pomoč tema bankama.

(130) V uvodnih izjavah 29 in 30 odločbe z dne 8. aprila 2009 je Komisija ugotovila, da so ukrepi X, Y1 in Y2 del iste prodajne pogodbe, ki je bila namenjena ločitvi banke FBN od preostalega holdinga Fortis SA/NV. V odločbi z dne 3. decembra 2008 je že bilo ugotovljeno,

da s podpisom te pogodbe 3. oktobra 2008 Nizozemska ni ravnala kot običajni vlagatelj v tržnem gospodarstvu.

zemska izvedla zadostne ukrepe, da bi omejila neupravičeno izkrivljanje konkurence, v skladu s točko (27) sporočila o bančništvu.

- (131) V uvodni izjavi 33 odločbe z dne 8. aprila 2009 je Komisija menila, da je ukrep Y1 pomenil očitno prednost za banko FBN, ker je prejela znesek financiranja, ki ga na trgih ne bi prejela, saj so bili trgi v tistem času popolnoma neurejeni. Ob upoštevanju teh skrajnih tržnih razmer je imela Komisija pomisleke tudi glede tega, ali so bile obrestne mere, ki jih je zahtevala Nizozemska, sprejemljive za zasebnega vlagatelja. Komisija je tudi ugotovila, da je zanesljivost njenega novega financiranja za banko FBN predstavljala prednost. Banka FBN ni bila več odvisna od likvidnostno omejenega podjetja v težavah, kot je bil holding Fortis SA/NV, ampak je sredstva prejela od Nizozemske države.
- (132) Komisija je imela pomisleke glede tega, ali je ukrep Y1 skladen s sporočilom Komisije – Uporaba pravil o državni pomoči za ukrepe v zvezi s finančnimi institucijami v okviru trenutne svetovne finančne krize (v nadaljnjem besedilu: sporočilo o bančništvu)⁽⁵⁷⁾, saj pomoč ni bila niti sorazmerna niti omejena na najnižji potreben znesek. Podrobnejša vprašanja so bila izpostavljena v uvodni izjavi 52 odločbe z dne 8. aprila 2009 glede združljivosti naslednjih elementov: (1) obrestovanja, ki ga je plačala banka FBN, (2) najdaljšega obdobja, v katerem je imela banka FBN lahko korist od financiranja, (3) najdaljše dobe zapadlosti zadevnih instrumentov in (4) obsega likvidnostnega posojila.
- (133) Komisija je tudi navedla, da bi lahko ukrep Y2 vseboval elemente državne pomoči, če bi bila Fortis Bank SA/NV v času nakupa v položaju, da v primeru spremembe lastništva banke FBN zahteva takojšnjo poravnavo dolgoročnih posojil. Če bi dejansko obstajala klavzula glede odkupa, povezana z lastništvom, bi ukrep Y2 banki FBN omogočil, da ima korist od dolgoročnih posojil po obrestnih merah pred finančno krizo. Ukrep Y2 je pomenil, da banki FBN ni bilo treba iskati drugega financiranja v takrat prevladujočih tržnih pogojih. Poleg tega je odločitev Nizozemske, da namesto kratkoročnih posojil zagotovi dolgoročno posojila, vprašljiva, saj je imela Fortis Bank SA/NV pravico, da zahteva odkup. Zato je v odločbi z dne 8. aprila 2009 Komisija izrazila zaskrbljenost, da je ukrep Y2 vseboval državno pomoč za daljše obdobje, kot je bilo nujno potrebno. Da bi lahko ocenila posledice ukrepa Y2 v zvezi z državno pomočjo, je Komisija od Nizozemske zahtevala, da predloži več informacij o pogodbenih pogojih dolgoročnih posojilnih pogodb v zvezi s predčasnim odkupom.
- (134) V uvodni izjavi 54 odločbe z dne 8. aprila 2009 je Komisija izrazila pomisleke tudi glede tega, ali je Nizozemska izvedla zadostne ukrepe, da bi omejila neupravičeno izkrivljanje konkurence, v skladu s točko (27) sporočila o bančništvu.
- (135) Komisijo je tudi skrbelo, da je imela banka ABN AMRO N – morda posredno – korist od likvidnostnih ukrepov, zagotovljenih banki FBN. Zato je Komisija od Nizozemske zahtevala, da zagotovi več informacij o stanju sredstev banke ABN AMRO N in njeni strategiji financiranja.
- (136) V zvezi z ukrepom Z je Komisija izrazila pomisleke glede tega, da je Nizozemska banki FBN plačala tržno ceno za nakup banke ABN AMRO N. Komisija je ugotovila, da je Nizozemska plačala več, kot je bilo navedeno v oceni „sedanjih tržnih pogojev“ z dne 3. oktobra 2008 nizozemskega državnega strokovnjaka za vrednotenje [...] iz njegovega poročila, navedenega v uvodni izjavi 2. Poleg tega je Komisija ugotovila, da Nizozemska ni uporabila korekcijskega faktorja, ki bi odražal zmanjšanje prometa na borznem trgu med oktobrom in decembrom 2008, ki je bil občuten predvsem za delnice bank. Če je Nizozemska preplačala nakup banke ABN AMRO N, je ukrep Z pomenil državno pomoč za dokapitalizacijo banke FBN.
- (137) Na splošno je Komisija v odločbi z dne 8. aprila 2009 tudi ugotovila, da Nizozemska še ni predložila ocene bank FBN in ABN AMRO N organa DBN. Prav tako država ni predložila načrta za uspešno poslovanje ali načrta prestrukturiranja s podrobnimi finančnimi napovedmi. Ker nista bila na voljo niti načrt za uspešno poslovanje niti načrt prestrukturiranja, Komisija ni mogla ugotoviti, ali sta imeli banki FBN in ABN AMRO N po izvedbi ukrepov X, Y1, Y2 in Z dovolj kapitala ter sta bili sposobni doseči sprejemljivo raven donosnosti.

3.2 Razlogi za razširitev postopka v sklepu z dne 5. februarja 2010

Obstoj državne pomoči v skladu s členom 107(1) Pogodbe

- (138) Ko je Nizozemska 17. julija 2009 in 15. januarja 2010 priglasila dodatne ukrepe v korist bank FBN in ABN AMRO N kot ukrepe, ki ne pomenijo državne pomoči, je Komisija izrazila pomisleke, da nekateri od teh dodatnih ukrepov pomenijo dodatno državno pomoč bankama FBN in ABN AMRO N.
- (139) Komisija je v sklepu z dne 5. februarja 2010 ugotovila, da je imela Nizozemska v skladu s sporazumom delničarjev konzorcija številne obveznosti, ki niso bile

⁽⁵⁷⁾ UL C 270, 25.10.2008, str. 8.

- obveznosti banke ABN AMRO N. Za ukrepe, ki jih je Nizozemska sprejela za izpolnitev obveznosti v skladu s sporazumom delničarjev konzorcija (in zlasti obveznosti glede kritja stroškov banke ABN AMRO Z ter obveznosti glede ločitve banke ABN AMRO N od ABN AMRO Bank), se na prvi pogled zdi, da ne pomenijo državne pomoči banki ABN AMRO N.
- (140) Komisija je navedla, da sta ukrepa A in B1 v prvi vrsti namenjena kritju kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z, vendar Komisija ni dobila jasne predstave o tem, ali je bila prisotna tudi posredna korist za gospodarske dejavnosti banke ABN AMRO N. Glede tega je Komisija želela vedeti, ali sta bili ABN AMRO N in ABN AMRO Z – brez ločenega pravnega statusa – dovolj ločeni druga od druge. Komisija je želela tudi več informacij glede razlogov za kapitalski primanjkljaj ABN AMRO Z in, na primer, prenosa delnic banke Unicredito z ABN AMRO Z na ABN AMRO N. Komisija je imela vprašanja tudi glede plačila ABN AMRO N ABN AMRO Z za izvajanje funkcij sedeža podjetja. Komisija je menila, da bi bil lahko – vsaj del – podkapitaliziranosti ABN AMRO Z povezan s tem, da ABN AMRO N ni plačala tržne cene za storitve sedeža podjetja ABN AMRO Z.
- (141) Čeprav je v skladu s sporazumom delničarjev konzorcija ločitev banke ABN AMRO N od ABN AMRO Bank obveznost Nizozemske, Komisija ni mogla izključiti dejstva, da bi lahko bila dokapitalizacija s strani države, s katero je financirala stroške ločitve, državna pomoč. Komisija je ugotovila, da vsi stroški, opredeljeni kot stroški ločitve, v ožjem pomenu niso bili povezani z obveznostmi, povezanimi z ločitvijo, kot je bilo opisano v sporazumu delničarjev konzorcija. Komisija je ugotovila, da je kategorija „stroški ločitve“ vključevala znesek v višini 500 milijonov EUR, ki jih je skupina ABN AMRO potrebovala za smotno razliko nad najnižjimi bonitetnimi zahtevami.
- (142) Komisija je ugotovila, da je Nizozemska pomagala bankama FBN in ABN AMRO N pri plačilu stroškov, povezanih z združitvijo. Da bi rešila težave s koncentracijo, nastale zaradi združitve, se je banka ABN AMRO N odločila, da proda podružnici IFN in New HBU, zaradi česar je prišlo do novega kapitalskega primanjkljaja. Komisija je ugotovila, da sta banki FBN in ABN AMRO N lahko izkoristili ugodnosti združitve (na primer sinergije ob združitvi, prednosti zaradi močnejšega podjetja z večjimi tržnimi deleži na nizozemskem trgu ...), medtem ko je Nizozemska financirala vnaprejšnje stroške. S tem v zvezi je Komisija ugotovila, da Nizozemska ni bila pravno obvezana plačevati te stroške, saj so izhajali iz odločitve Nizozemske z dne 21. novembra 2008 glede združitve bank FBN in ABN AMRO N, ne pa iz sporazuma delničarjev konzorcija.
- (143) Komisija je upoštevala dejstvo, da so zaradi združitve in posebnih pogojev, povezanih z ločitvijo, nastale navzkrižne obveznosti (ukrep E). Iz nizozemskega korporacijskega prava sledi, da ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV) in ABN AMRO II ostaneta odgovorni za imetnike dolžniških instrumentov podružnice New HBU, če le-ta (ali njen novi lastnik, banka Deutsche Bank) ne bi izpolnila svojih plačilnih obveznosti. New HBU je imela podobne obveznosti do imetnikov dolžniških instrumentov ABN AMRO bank (zdaj RBS NV) in ABN AMRO II. Komisija ni mogla izključiti, da rešitev v zvezi z nadomestilom, s katero je Nizozemska imetnikom dolžniških instrumentov ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV) zagotovila s premijo 200 bazičnih točk plus srednja vrednost razpona kreditnih zamenjav, pomeni državno pomoč.
- Združljivost s sporočilom o oslabljenih sredstvih
- (144) Komisija je izrazila zaskrbljenost tudi glede oblike instrumenta za razbremenitev kapitala (ukrep A). Komisija je priznala, da se ukrep A bistveno razlikuje od ostalih ukrepov v zvezi z oslabljenimi sredstvi, saj ni bil vzpostavljen za zaščito banke ABN AMRO N pred nadaljnjim poslabšanjem slabe aktive z zelo negotovo oceno. Kljub temu bi moral biti po mnenju Komisije ukrep A, da bi bil združljiv s skupnim trgom, skladen s splošnimi načeli sporočila Komisije o obravnavanju oslabljenih sredstev v bančnem sektorju Skupnosti⁽⁵⁸⁾ (v nadaljnjem besedilu: sporočilo o oslabljenih sredstvih). Natančneje, moralo bi biti dovolj dokazov o ustreznem oblikovanju cen, kar pomeni, da banka pričakovanih izgub ne bi smela prenašati na državo. S tem v zvezi je Komisija želela tudi razumeti, kakšen učinek bi imele številne posebne značilnosti pogodbe (na primer mehanizem povrnitve sredstev in navpični prerez) na dejanske denarne tokove in oblikovanje cen. Komisija je izrazila pomisleke tudi glede tega, da ni vzpostavljenih dovolj spodbud, ki bi zagotovile, da bo banka ABN AMRO N ukinila instrument takoj, ko ne bo več nujno potreben.
- Združljivost s sporočilom o prestrukturiranju
- (145) Komisija je imela pomisleke glede tega, ali je načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 izpolnil merila, določena v sporočilu Komisije o ponovni vzpostavitvi uspešnega poslovanja in oceni ukrepov prestrukturiranja v finančnem sektorju v sedanji krizi na podlagi pravil o državni pomoči⁽⁵⁹⁾ (v nadaljnjem besedilu: sporočilo o prestrukturiranju) glede uspešnega poslovanja, porazdelitve bremena in neupravičenega izkrivljanja konkurence.

⁽⁵⁸⁾ UL C 72, 26.3.2009, str. 1.

⁽⁵⁹⁾ UL C 195, 19.8.2009, str. 9.

Ponovna vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja

- (146) Komisija je priznala, da bi na prvi pogled skupina ABN AMRO realizirala zadostne prihodke za kritje vseh svojih stroškov delovanja (vključno z oslavitvami) in pridobila sprejemljiv kapitalski donos. Vendar je Komisija tudi ugotovila, da je bil kapitalski donos skupine ABN AMRO v veliki meri odvisen od realizacije številnih ključnih predpostavk. Prvič, če želi skupina ABN AMRO postati stroškovno učinkovita s sprejemljivim razmerjem med stroški in prihodki, je bistvenega pomena, da izvede napovedane sinergije (namreč 1,1 milijarde EUR pred obdavčitvijo, kar je primerljivo s čistim dobičkom v višini [...] milijard EUR v letu 2013). Drugič, kot je navedeno v uvodni izjavi 118 sklepa z dne 5. februarja 2010, je bilo za uspešno poslovanje skupine ABN AMRO bistvenega pomena, da bi lahko svojo čisto obrestno maržo zvišala z nizkih ravni bank FBN in ABN AMRO N v drugi polovici leta 2008 in prvi polovici leta 2009. V svojem sklepu z dne 5. februarja 2010 je Komisija navedla, da potrebuje več podatkov glede teh vprašanj, da bi lahko ocenila, ali je bilo dolgoročno uspešno poslovanje dejansko ponovno vzpostavljeno.
- (147) Komisija je tudi navedla, da načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 še ne zajema finančnih napovedi za najslabši možni scenarij, kot je to zahtevano v točki (13) sporočila o prestrukturiranju. Zato je Komisija zaprosila za te finančne napovedi za najslabši možni scenarij, ki bi ji omogočile, da preveri, kako uspešna bi bila skupina ABN AMRO v težjih tržnih pogojih.
- (148) Komisija je tudi ugotovila, da načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 vsebuje malo informacij o manjših pododdelkih, tako da ni mogla oceniti, ali so bila vsa vprašanja v zvezi z uspešnim poslovanjem na tej ravni obravnavana v zadostni meri. Natančneje, Komisija je imela pomisleke glede tega, ali je uspešno poslovanje PFS, oddelka banke FBN, ki je v letu 2008 zabeležil velike izgube zaradi Madoffove goljufije, ustrezno zagotovljeno.

Pomoč, omejena na najmanjši možni znesek / lastni prispevek

- (149) Komisijo je zanimalo, ali je bila državna pomoč omejena na najmanjši možni znesek, potreben za ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja skupine ABN AMRO. Glede tega je ugotovila, da je skupina ABN AMRO navedla, da želi kupiti manjše dodatne dejavnosti, za katere je menila, da so nujne za ponovno vzpostavitev bančnih storitev, ki jih je izgubila med procesom ločitve od holdinga Fortis SA/NV in holdinga ABN AMRO Holding. V sklepu z dne 5. februarja 2010 je Komisija trdila, da se državna pomoč ne bi smela uporabljati za financiranje prevzemov ali novih naložb, razen če so nujne za ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja

podjetja. Komisija je od Nizozemske zahtevala, da pojasni politiko prevzemov skupine ABN AMRO in jo zagotovi z, med drugim, podrobnim seznamom dejavnosti, ki jih skupina ABN AMRO potrebuje za ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja.

- (150) Komisija je imela pomisleke tudi glede tega, ali so vsi ponudniki hibridnega kapitala bank FBN in ABN AMRO plačali svoj delež prestrukturiranja. Komisijo je skrbelo, da, na primer, prednostni delničarji banke FBN⁽⁶⁰⁾ niso prispevali dovolj in zato niso zagotovili, da je posredovanje Nizozemske omejeno na najmanjšo potrebno pomoč.
- (151) Tudi glede trajanja bi morala biti državna pomoč omejena na najmanjšo potrebno. Glede tega je Komisija ugotovila, da so za reševanje začasnih težav potrebni številni ukrepi, vendar je imela pomisleke glede tega, ali je Nizozemska sprejela zadostne ukrepe za zagotovitev, da bodo ukrepi potem, ko ne bodo več potrebni, odpravljeni.
- (152) Glede ukrepa A je Komisija ugotovila, da bi instrument za razbremenitev kapitala po dovoljenju banki ABN AMRO N, da uvede zahteve Basla II, postal nezanimiv. Čeprav je instrument za razbremenitev kapitala vseboval nakupne opcije, ki omogočajo predčasno prekinitve pogodbe, je Komisija ugotovila, da ni jasno začrtanega časovnega razporeda za izhod Nizozemske.
- (153) Glede smotrne razlike v višini 500 milijonov EUR je Komisija ugotovila, da je bil namen tega, da je skupina ABN AMRO ta znesek zamenjala s kapitalom, financiranim iz lastnih sredstev. Komisija je ponovno ugotovila, da glede časovnega razporeda ni nobene navedbe.
- (154) Glede stroškov integracije v višini 1,2 milijarde EUR (tj. ukrepa B5) je Komisija ugotovila, da je Nizozemska trdila, da bodo povzročili pomembne sinergije v višini 1,1 milijarde EUR (pred obdavčitvijo) na leto, ki bi se načeloma lahko uporabile za vračilo državne pomoči. Vendar je Komisija ugotovila, da Nizozemska še ni vzpostavila mehanizma, ki bi zagotovil tako vračilo. Glede potreb po kapitalu, povezanih s prodajo podružnice New HBU, je Komisija sklenila, da se bodo po postopnem zapadanju posojil kapitalske zahteve, povezane s kreditno zaščito, precej zmanjšale. Komisija je ponovno poudarila, da bi morala biti državna pomoč, ko ne bo več potrebna, povrnjena.

⁽⁶⁰⁾ Za dodatne informacije glej uvodno izjavo 60.

Omejitev izkrivljanja konkurence

- (155) Glede izkrivljanja konkurence je Komisija ugotovila, da kapitalske zahteve bank FBN in ABN AMRO N v določeni meri izvirajo iz njune ločitve od nekdanjih matičnih podjetij in vnaprejšnjih stroškov integracije, ne pa iz prekomernega tveganja ali slabega upravljanja znotraj bank FBN in ABN AMRO N. V teh okoliščinah je Komisija sklenila, da nadaljnja odprodaja verjetno ne bo več potrebna.
- (156) Hkrati pa je Komisija izrazila pomisleke glede tega, da načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 vsebuje zadostne ukrepe v zvezi z ravnanjem, ki bi zagotovili, da banki FBN in ABN AMRO N državne pomoči ne bi uporabili za rast na račun njunih konkurentov, na primer z uvedbo netrajnostne politike oblikovanja cen ali s prevzemom drugih finančnih institucij, kar bi lahko oslabilo spodbude za konkuriranje, naložbe in inovativnost podjetij, ki ne prejema pomoči, in odvrčalo od vstopa na nizozemski bančni trg.
- (157) Glede izhoda je Komisija trdila, da bi bilo koristno, če bi Nizozemska razvila in jasno sporočila izhodno strategijo. Dejansko bi lahko vlagatelji ponavljajoča se in obsežna posredovanja nizozemske države razumeli kot znak njene stalne podpore.

4. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI

4.1 Prvi sklop pripomb banke Van Lanschot (dopis z dne 6. maja 2009)

- (158) Pritožnik je trdil, da sta banki FBN in ABN AMRO N (vključno s podružnicami, kot sta MoneYou in Mees Pierson) zaradi državne pomoči in državnega lastništva nudili netrajnostno visoke obrestne mere za osebne varčevalne in depozitne račune, s čimer sta destabilizirali nizozemski bančni trg.
- (159) Pritožnik je menil, da obrestne mere, ki sta jih nudili banki FBN in ABN AMRO N, prinašajo izgubo. Glede tega se je skliceval na dejstvo, da so obrestne mere EURIBOR padle s 5 % septembra 2008 na manj kot 2 % januarja/februarja 2009, obrestne mere, ki sta jih nudili banki FBN in ABN AMRO N za varčevalne račune, pa so se dejansko zvišale.
- (160) Pritožnik je opozoril tudi na posebnosti nizozemskega zasebnega bančnega trga v primerjavi s trgov bančnega poslovanja s prebivalstvom, ki povečujejo učinek izkrivljanja sprejetih ukrepov. Zneski varčevanja so v zasebnem bančništvu v povprečju večji kot v bančnem poslovanju s prebivalstvom. Pri nizkih zneskih varčevanja je za stranke profil tveganja njihove banke manj

pomemben, saj jih štiti nizozemski sistem zajamčenih vlog (do zneska v višini 100 000 EUR). Ko je ta prag presežen, kar je v zasebnem bančništvu precej običajno, pa je zavedanje tveganja večje.

- (161) Pritožnik je tudi trdil, da imata banki FBN in ABN AMRO N korist od implicitnega državnega jamstva. Trdil je, da so stranke bank FBN in ABN AMRO N prepričane, da država ne bo dovolila stečaja bank v državni lasti.
- (162) Pritožnik, ki je krizo prebrodil brez državne pomoči, je poudaril, da je nanj izredno vplivalo izkrivljuječe ravnanje bank FBN in ABN AMRO N, saj se je v precejšnji meri glede financiranja sredstev kot običajno zanašal na nizozemski varčevalni trg⁽⁶¹⁾. V absolutnih številkah je imel pritožnik varčevanja in vloge v višini 15 milijard EUR, kar je pomenilo, da bi lahko 1-odstotno zvišanje obrestnih mer podjetje stalo približno 150 milijonov EUR na leto⁽⁶²⁾. Poleg povečanja stroškov je prišlo tudi do učinka količine, saj je banka Van Lanschot izgubila stranke.

4.2 Nadaljnje pripombe banke Van Lanschot (dopis z dne 21. in 28. avgusta 2009)

- (163) Po mnenju pritožnika se je neobičajno ravnanje bank FBN in ABN AMRO N nadaljevalo v poletnih mesecih leta 2009.
- (164) Kot dodatni argument se je pritožnik skliceval na neobičajno velike spremembe obsega in tržnega deleža na običajno stabilnem nizozemskem varčevalnem trgu. S tem v zvezi je pritožnik navedel obvestila za javnost bank FBN in ABN AMRO N, v katerih je bil naveden priliv vlog v višini 9 milijard EUR oziroma 21 milijard EUR v prvi polovici leta 2009⁽⁶³⁾. Pritožnik je menil, da so te številke velike, glede na to, da je skupni nizozemski varčevalni trg vreden približno 287 milijard EUR.
- (165) Kot drug primer neobičajnega oblikovanja cen je pritožnik navedel dejstvo, da so varčevalne obrestne mere v sosednjih državah, kot so Belgija, Francija in Nemčija, sledile padcu obrestnih mer EURIBOR, nizozemske varčevalne obrestne mere pa so vztrajno ostajale visoke.

⁽⁶¹⁾ To kaže tudi nizko razmerje pritožnika med posojili in vlogami, ki je bilo v času pritožbe približno 110 %.

⁽⁶²⁾ Čisti dobiček banke Van Lanschot je znašal 215,4 milijona EUR, 30,1 milijona EUR in 14,8 milijona EUR v letih 2007, 2008 oziroma 2009. V prvi polovici leta 2010 je podjetje zabeležilo čisti dobiček v višini 20,3 milijona EUR.

⁽⁶³⁾ Obvestilo za javnost banke ABN AMRO z dne 25. maja 2009 in 26. avgusta 2009 o rezultatih prvega in drugega četrletja leta 2009 ter obvestilo za javnost banke FBN z dne 20. avgusta 2009 o rezultatih prve polovice leta 2009.

4.3 Pripombe ABN AMRO Bank (dopis z dne 6. julija 2009)

- (166) S pripombami na odločbo z dne 8. aprila 2009, s katero je Komisija sprožila formalni postopek preiskave, je ABN AMRO Bank (tj. matično podjetje banke ABN AMRO N) zagotovila več informacij o svojem stanju sredstev in svoji strategiji financiranja. ABN AMRO bank je zanikala, da bi imela – neposredno ali posredno – korist od kakršnega koli financiranja banke FBN (ukrepa Y1 in Y2). ABN AMRO Bank je poudarila, da zaradi svoje razpršene strategije financiranja v času krize ni potrebovala nobene pomoči za lastno financiranje. Poudarila je tudi, da je njena statistika likvidnosti ostala v okviru zakonsko predpisanih omejitev in tudi v okviru njenih notranjih omejitev.

5. PRIPOMBE NIZOZEMSKE

5.1 Pripombe Nizozemske na odločbo z dne 8. aprila 2009

- (167) Nizozemska je priznala, da je banka FBN lahko še naprej opravljala svoje dejavnosti zaradi tega, ker jo je kupila država⁽⁶⁴⁾, vendar je trdila, da je bila pridobitev v skladu s t. i. „načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu“ (MEIP). Zato po mnenju Nizozemske ni bilo selektivne prednosti in posledično tudi ne državne pomoči. Nizozemska je trdila, da je z nakupom udeležb v bankah FBN in ABN AMRO N kljub temu, da so bile celovite transakcije z dne 3. oktobra 2008 prvotno namenjene preprečevanju destabilizacije bank FBN in ABN AMRO N ter nizozemskega bančnega sistema na splošno, načrtovala pozitiven dolgoročni donos. Nizozemska je poudarila, da je bila cena za FBN (vključno z ABN AMRO N) v okviru ocene, ki jo je podal njen zunanji strokovnjak za vrednotenje.
- (168) Nizozemska je trdila, da je plačala pošteno tržno ceno za banko FBN, vendar je poudarila, da bi bilo tudi v primeru preplačila to plačilo državna pomoč holdingu Fortis SA/NV (podjetje, ki je prodalo banko FBN) in ne državna pomoč banki FBN.
- (169) Glede ukrepa Y1 je Nizozemska trdila, da je banki FBN zagotovila kratkoročno financiranje po tržnih pogojih. Trdila je, da je banka FBN pred krizo prejela sredstva od svoje matične družbe po obrestnih merah EONIA ali EURIBOR brez dodatne razlike. Nizozemska je trdila, da so bile uporabljene cene oblikovane (kot je opisano v uvodni izjavi 96) v skladu s tržno prakso. Natančneje, trdila je tudi, da je bil njen sistem oblikovanja cen, ki ga je uporabljala v obdobju po 5. novembru 2008 (z razliko 50 bazičnih točk za posojila z zapadlostjo več kot tri mesece), usklajen z nizozemskim sistemom zajamčenih vlog⁽⁶⁵⁾.

- (170) Glede obdobja, v katerem je bilo na voljo likvidnostno posojilo banke FBN, je Nizozemska pojasnila, da je januarja 2009 začela pogajanja o prekinitvi likvidnostnega posojila z namenom, da likvidnostno posojilo prekine, kakor hitro je mogoče. S tem v mislih je Nizozemska marca 2009 uvedla nov dvostopenjski sistem oblikovanja cen, zaradi česar je v primeru prekoračitve prej določenega praga financiranje postalo dražje. Nizozemska je predvidevala, da bi lahko banka FBN likvidnostno posojilo vrnila v znesku 4 do 5 milijard EUR na mesec in je nameravala prekiniti likvidnostno posojilo do konca leta 2009. Banka FBN je likvidnostno posojilo dejansko odplačala prej, kot je bilo predvideno. Likvidnostno posojilo je bilo prekinjeno 1. julija 2009.

- (171) Nizozemska je trdila, da je bila najdaljša doba zapadlosti likvidnosti v okviru likvidnostnega posojila sorazmerna. Glede tega je Nizozemska pojasnila, da je v prvem obdobju (tj. od 6. do 23. oktobra 2008) odobrila likvidnost z zapadlostjo le nekaj tednov. Ko je bilo likvidnostno posojilo kasneje prilagojeno, je bila najdaljša doba zapadlosti podaljšana na devet mesecev, da bi se izognili najvišjim cenam odkupa

- (172) Nizozemska je pojasnila, da je skupni obseg likvidnostnega posojila (tj. 5 milijard EUR za posojila čez noč in 40 milijard EUR dolgoročnih posojil) temeljil na dejanskih finančnih potrebah banke FBN in je bil zato omejen na najmanjši možni znesek. Kratkoročno likvidnostno posojilo v višini 45 milijard EUR je upoštevalo običajno nestanovitnost gotovinskega stanja banke FBN in je banki FBN tudi omogočilo, da holdingu Fortis SA/NV takoj poplača približno 34 milijard EUR.

- (173) Glede dolgoročnih posojil (tj. ukrepa Y2) je Nizozemska priznala, da bi lahko Fortis Bank SA/NV zahtevala poplačilo posojil s stalno obrestno mero (ne pa posojil s spremenljivo obrestno mero)⁽⁶⁶⁾. Nizozemska pa je trdila, da je zamenjala samo Fortis Bank SA/NV, pri čemer so pogoji obstoječih pogodb ostali nespremenjeni. Po mnenju Nizozemske je bila pogodba med Fortis Bank

⁽⁶⁴⁾ Odgovor Nizozemske na odločbo z dne 8. aprila 2009 z dne 11. avgusta 2009, stran 6.

⁽⁶⁵⁾ Nizozemska je v svojem dopisu z dne 15. maja 2009 navedla, da je bil njen sistem oblikovanja cen namenjen „preprečevanju prekomernega razhajanja med cenami za posojila banki FBN in cenami, ki so bankam zaračunane za zagotavljanje jamstva v okviru sistema zajamčenih vlog“.

⁽⁶⁶⁾ Zadevni izvelec iz prospektov o posojilih s stalno obrestno mero navaja: „Skupni neporavnani znesek posojil ... zapade in je izplačljiv takoj na prvi poziv ... če pride do katerega izmed naslednjih dogodkov: (d) če je vložen predlog ali izdan nalog ali je sprejet veljavni sklep za prenehanje posojilojemalca, ... ali če posojilojemalec preneha s poslovanjem, ali so deleži posojilojemalca preneseni ali izročeni kateri koli tretji osebi ali pa se nadzor nad posojilojemalcem kako drugače prenese na katero koli tretjo osebo;“ (vir: dopis nizozemskih organov z dne 15. maja 2009, stran 4) (poudarek je dodala Komisija). Posojil s stalno obrestno mero je bilo 7,9 milijarde EUR od skupno 16,1 milijarde EUR dolgoročnih posojil.

SA/NV in banko FBN običajna tržna pogodba med akterji na zasebnem trgu. Nizozemska je trdila, da je bilo – ker je zamenjala vlagatelja v tržnem gospodarstvu – njeno ravnanje samodejno v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Zato se Nizozemski utemeljujevanje, zakaj bi lahko bile obrestne mere višje ali zakaj bi morala dolgoročna posojila zamenjati s kratkoročnimi, ni zdelo potrebno ⁽⁶⁷⁾.

(174) Nizozemska je tudi trdila, da je za podjetja pri nakupih precej običajno, da hkrati zagotovijo likvidnost novo pridobljenim podružnicam.

(175) Glede tega, ali je bila banki ABN AMRO N zagotovljena neposredna ali posredna pomoč, je Nizozemska zanikala, da bi Nizozemska ali banka FBN banki ABN AMRO N zagotovila financiranje. Nizozemska je pojasnila, da je imela banka ABN AMRO N s svojo veliko franšizo na področju poslovanja s prebivalstvom in zasebnega bančništva dovolj lastnih sredstev.

(176) Glede ukrepa Z je Nizozemska trdila, da je bila cena transakcije v višini 6,5 milijarde EUR poštna tržna cena. Poudarila je, da je bila cena med oceno „sedanjih tržnih pogojev“ v višini [4 – 6,5] milijarde EUR in oceno „skozi cikel“ v višini [6,5 – 9] milijarde EUR, kot je izračunal njen zunanji strokovnjak za vrednotenje v začetku oktobra 2008 (pred transakcijo dne 3. oktobra 2008). Glede tega, da je bil nakup (ukrep Z) opravljen dva meseca in pol po tej oceni, je Nizozemska menila, da niso bili potrebni nobeni popravki, saj so bile negotovosti že zajete v oceni iz začetka oktobra 2008 ⁽⁶⁸⁾. Nizozemska je trdila tudi, da sta bila naložbeno bančništvo in slaba aktiva običajno temelj težav z zaupanjem v drugih bankah, kar se je za te banke pokazalo v obliki velikih padcev cene delnic. Nasprotno pa je bila banka ABN AMRO N s svojim stabilnim profilom na področju poslovanja s prebivalstvom in komercialnega bančništva bistveno drugačna od drugih bank. Glede na to je Nizozemska trdila, da popravek cene po analogiji glede na druge banke ni bil smiseln.

(177) Nizozemska je tudi poudarila, da so morali drugi člani konzorcija, in zlasti banka RBS, odobriti transakcijo in da [...]. Nizozemska je opozorila tudi na točki (166) in

(177) predhodnega poročila strokovnjakov, predloženega na skupščini delničarjev holdinga Fortis SA/NV 11. februarja 2009 v Bruslju ⁽⁶⁹⁾, in trdila, da ti točki podpirata trditev Nizozemske, da je 3. oktobra 2008 plačala pošteno ceno za banko FBN, banko ABN AMRO N, Fortis Insurance in Fortis Corporate Insurance, kar zato pomeni veljavno referenčno ceno za prodajo decembra 2008.

(178) Nizozemska je ukrep Z uvedla z odpovedjo terjatvam, ki jih je imela do banke FBN. Poleg tega je Nizozemska trdila, da bi morala Komisija – če bi sklenila, da je ukrep Z pomenil državno pomoč – uporabiti popravek. Ker so podobni instrumenti drugih bank trgovali z znatnim diskontom na nominalno vrednost ⁽⁷⁰⁾, je bilo logično, da je bila tržna vrednost dolžniških instrumentov, katerim se je Nizozemska odpovedala, prav tako pod nominalno vrednostjo. Z drugimi besedami, prevladujoče tržne razmere so kazale, da Nizozemska ni upravičena do nominalne vrednosti, ampak do nižje tržne vrednosti. Nizozemska je trdila, da je bila ob upoštevanju takrat prevladujočih tržnih razmer upravičena samo do tržne vrednosti v višini [4,55 – 5,85] milijarde EUR (torej al pari vrednosti posojil v višini 6,5 milijarde EUR, popravljene za tržni diskont v višini [0,65 – 1,95] milijarde EUR).

(179) Nizozemsko ministrstvo za finance je 18. junija 2009 Komisiji poslalo oceno banke FBN s strani organa DNB, kot je bilo zahtevano v odločbi z dne 8. aprila 2009 [...] ⁽⁷¹⁾, ⁽⁷²⁾, ⁽⁷³⁾

(180) Organ DNB je Komisijo z dopisom z dne 20. januarja 2010 obvestil tudi o [...] banke ABN AMRO N. [...]

5.2 Pripombe Nizozemske na sklep z dne 5. februarja 2010

(181) Na splošno je Nizozemska trdila, da sprejeti ukrepi niso pomenili državne pomoči, ker:

(i) od ukrepov ni imela koristi niti banka ABN AMRO N niti banka FBN,

⁽⁶⁷⁾ Na strani 7 nizozemskega odgovora z dne 11. avgusta 2009 na odločbo z dne 8. aprila 2009 je navedeno: „Nizozemska je samo zamenjala Fortis Bank SA/NV v pogodbi, ki je bila (kot že rečeno) sklenjena med dvema tržnima akterjema. Zato so tarife pogodbe usklajene s tržnimi obrestnimi merami. Ni jasno, zakaj bi bilo treba dokazati, da bi lahko bile te tarife še višje ali da bi lahko bili roki zapadlosti krajši, saj so veljavni pogoji že v skladu s prakso na trgu“ (izvirno besedilo v nizozemščini, prevod s strani Komisije).

⁽⁶⁸⁾ V oceni z dne 3. oktobra 2008 je zunanji državni strokovnjak za vrednotenje uporabil diskont v višini 20 % na letni zaslužek zadevnih podjetij.

⁽⁶⁹⁾ http://www.ageas.com/Documents/FR_ER_27012009.pdf.

⁽⁷⁰⁾ Al pari vrednost je enaka nominalni ali imenski vrednosti vrednostnega papirja. Vrednost obveznice, ki se prodaja po al pari vrednosti, je v višini zneska, ki je enak njeni vrednosti pri odkupu ob zapadlosti – običajno 1 000 EUR na obveznico.

⁽⁷¹⁾ [...]

⁽⁷²⁾ [...]

⁽⁷³⁾ Glej tudi uvodni izjavi 121 in 122 ter opombo 52.

- (ii) so bili ukrepi potrebni zaradi ločitve bank ABN AMRO N in FBN od njunih zadevnih nekdanjih matičnih družb in so izhajali iz pogodbenih obveznosti Nizozemske kot naslednika holdinga Fortis SA/NV v sporazumu delničarjev konzorcija ter
- (iii) so bili ukrepi z vidika zasebnega vlagatelja gospodarsko smiselni.
- (182) Nizozemska je trdila, da bi morala Komisija načelo vlagatelja v tržnem gospodarstvu uporabiti za vsak posamezen ukrep, ki ga je sprejela Nizozemska. Zlasti glede ukrepov, povezanih z združitvijo (ukrepa B4 in B5), je Nizozemska poudarila, da je bila združitev naložba s pozitivno neto sedanjo vrednostjo (v nadaljnjem besedilu: NSV) in zato v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu.
- (183) Z drugimi besedami Nizozemska ni sprejela predhodnega mnenja Komisije, kot je bilo razloženo v uvodni izjavi 96 sklepa z dne 5. februarja 2010, da načelo vlagatelja v tržnem gospodarstvu ne velja za ukrepe, ki so sledili celovitim transakcijam z dne 3. oktobra 2008, ker so bili ti ukrepi del večjega ukrepa reševanja in prestrukturiranja.
- (184) Nizozemska je priznala, da pravila državne pomoči pomenijo, da načelo vlagatelja v tržnem gospodarstvu ne velja, kadar je v krajšem času dodeljenih več med seboj povezanih kapitalskih injekcij. Kljub temu je trdila, da ta analiza ne velja za banki FBN in ABN AMRO N, saj celovite transakcije z dne 3. oktobra 2008 – po njenem mnenju – niso pomenile državne pomoči, poleg tega pa nadaljnji ukrepi niso bili povezani s prvotno transakcijo.
- (185) Nizozemska je trdila, da bi morala Komisija upoštevati zelo posebne okoliščine, v katerih je morala nizozemska država kupiti banko FBN. Nizozemska je poudarila tudi, da je bila prodaja podružnice New HBU zelo veliko breme za Nizozemsko in banko ABN AMRO N z negativnim učinkom na kapital v višini 470 milijonov EUR.
- (186) Nizozemska je trdila, da je vse svoje ukrepe zasnovala na načelih iz sporočila o bančništvu ⁽⁷⁴⁾ in sporočilu Komisije – Dokapitalizacija finančnih institucij v trenutni finančni krizi: omejitve pomoči na najmanjšo potrebno in zaščitni ukrepi za preprečevanje neupravičenega izkrivljanja konkurence ⁽⁷⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: sporočilo o dokapitalizaciji). Na splošno je Nizozemska trdila, da so njeni ukrepi dobro usmerjeni, sorazmerni z izzivi, s katerimi se soočajo, in oblikovani tako, da kar najbolj zmanjšajo negativne učinke prelivanja na konkurente.
- (187) Nizozemska je trdila, da ukrep A in ukrep B1 ne pomenita državne pomoči, saj je bila država pogodbeno zavezana k rešitvi težav s kapitalom, s katerimi se je soočala ABN AMRO Z. Nizozemska je bila po sporazumu delničarjev konzorcija pogodbeno zavezana, da izvede ločitev holdinga ABN AMRO Holding. Organ DNB je ločitev ABN AMRO II dovolil le v primeru, da so vsi člani konzorcija plačali svoj delež kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z. Nizozemska je priznala, da je ABN AMRO Z priskrbel kapital prek ABN AMRO N, vendar je poudarila, da je imela ABN AMRO N samo vlogo posrednika. Preko banke ABN AMRO N je bil kapital dejansko samo posredovan ABN AMRO Z in ukrep A banki ABN AMRO N ni prinesel selektivne prednosti.
- (188) Glede tega, ali je kapitalski primanjkljaj ABN AMRO Z nastal zaradi selektivnih prednosti, ki jih je prejela banka ABN AMRO N, je Nizozemska trdila, da so člani konzorcija v času nakupa ABN AMRO Holdings s strani konzorcija (glej uvodno izjavo 33) že zagotovili, da so bile dejavnosti različnih „tracking shares“, kot so opredeljene v uvodni izjavi 35), dovolj ločene druga od druge. Ta dogovor je pomenil, da je obstajala tudi jasna razmejitev dejavnosti ABN AMRO N in ABN AMRO Z. To je pomenilo, na primer, da je imela banka ABN AMRO N svojo strukturo upravljanja podjetja in svoje poročanje. Nizozemska je Komisijo opozorila tudi na dejstvo, da je imela banka ABN AMRO N od 6. februarja 2010 naprej ločen pravni status ⁽⁷⁶⁾.
- (189) Nizozemska je predložila tudi dokaze, da je ABN AMRO Z v času nakupa dne 3. oktobra 2008 že imela kapitalski primanjkljaj. Začetna bilanca stanja ABN AMRO Z je bila 3. oktobra 2008 že negativnih 7,4 milijarde EUR, delež holdinga Fortis SA/NV pri tem pa je bil približno 2,5 milijarde EUR. Glede virov kapitalskega primanjkljaja je Nizozemska priznala, da je bil izveden prenos delnic banke Unicredito v vrednosti 1 milijarde EUR od ABN AMRO Z na operativne „tracking shares“ (vključno s približno 300 milijoni EUR banki ABN AMRO N), vendar je predložila informacije, ki kažejo, da je bil prenos delnic banke Unicredito izveden februarja 2008, kar je precej pred posredovanjem Nizozemske. Zato prenosa delnic banke Unicredito ni mogoče šteti za državno pomoč.
- (190) Glede stroškov, povezanih z izvajanjem funkcije sedeža podjetja, ki jih je imela ABN AMRO Z, je Nizozemska poudarila, da so se stroški potem, ko so člani konzorcija kupili ABN AMRO Holding, kot je opisano v uvodni izjavi 33, precej zmanjšali. Ker člani konzorcija niso imeli interesa, da bi vzdrževali velik integriran sedež podjetja, je bilo logično, da so poskušali stroške čim bolj zmanjšati. Podatki, ki jih je predložila Nizozemska,

⁽⁷⁴⁾ UL C 270, 25.10.2008, str. 8.

⁽⁷⁵⁾ UL C 10, 15.1.2009, str. 2.

⁽⁷⁶⁾ Dan po sklepu z dne 5. februarja 2010.

kažejo, da so bili skupni stroški delovanja, ki jih je imela ABN AMRO Z, [0 – 0,5] milijarde EUR v letu 2008 in [0 – 0,2] milijarde EUR v letu 2009, kar je bil po mnenju Nizozemske zanemarljiv znesek. Nizozemska je tudi poudarila, da je morala potem, ko je zamenjala holding Fortis SA/NV kot pogodbenico v sporazumu delničarjev konzorcija po prevzemu banke FBN (vključno z banko ABN AMRO N) 3. oktobra 2008, prevzeti te stroške.

(191) Nizozemska je trdila, da če bi se Komisija odločila, da ukrep A pomeni državno pomoč, sporočilo o oslabljenih sredstvih⁽⁷⁷⁾ ne bi smelo veljati. Po mnenju Nizozemske ni bilo nobene negotovosti glede ocene zaščitene sredstev, zato se jih ni moglo šteti za „oslabljena“ v smislu, uporabljenem v sporočilu. Nizozemska vlada je trdila, da četudi se Komisija ne bi strinjala z njenim mnenjem, so bile kreditne zamenjave banke ABN AMRO N še vedno v skladu s splošnimi načeli tega sporočila. Poleg tega je trdila, da je bil instrument kreditnega zavarovanja nujen in sorazmeren, hkrati pa je kar najmanj izkrivljaj konkurenco.

(192) Nizozemska je trdila, da je bilo obrestovanje instrumenta za razbremenitev kapitala – 10-odstotni donos na sproščeni kapital – dovolj visoko. Predložila je tudi dokaze, da je bila tranša prve izgube v višini 20 bazičnih točk precej višja kot pričakovana izguba. Nizozemska je trdila, da so bile pretekle izgube (tj. [0 – 15] bazičnih točk) in izgube, napovedane za leto 2010 (tj. [0 – 30] bazičnih točk) na hipotekarni portfelj banke ABN AMRO N dobra napoved za številne izgube, pričakovane v prihodnosti. Tudi tržne informacije iz poročil o bonitetni oceni⁽⁷⁸⁾ so potrdile, da je tranša prve izgube preseгла pričakovane izgube. Nizozemska se je sklicevala tudi na dokument investicijske banke [...], ki je simulirala, kako bi se lahko denarni tokovi Nizozemske razvili v različnih scenarijih izjemnih situacij.

(193) Nizozemska je tudi menila, da je instrument za razbremenitev kapitala vseboval zadostne spodbude za izhod. Nizozemska je Komisijo opozorila na nakupne opcije, ki so bile vključene v instrument za razbremenitev kapitala, in na dejstvo, da bi instrument za razbremenitev kapitala postal precej nezanimiv, ko bi skupina ABN AMRO lahko delovala v skladu z zahtevami Basla II. Zaradi tega je Nizozemska menila, da bo ABN AMRO N instru-

ment za razbremenitev kapitala verjetno kupil januarja 2011, ko bo prehod na zahteve Basla II predvidoma povzročil zmanjšanje sproščenega kapitala.

(194) Nizozemska je pojasnila, da so stroški ločitve (tj. ukrepa B2 in B3) nastali zaradi sporazuma delničarjev konzorcija, saj je bila Nizozemska dejansko pogodbenica tega sporazuma od 3. oktobra 2008. V skladu s pogoji sporazuma delničarjev konzorcija je morala država – v nasprotju z banko ABN AMRO N – razdeliti ABN AMRO Holding na tri dele. Nizozemska je zanikala, da bi ti stroški banki ABN AMRO N prinesli koristi, in pojasnila tudi, da je plačala stroške ločitve, saj je bila pogodbeno obveznost države, da izvede ločitev.

(195) Glede smotrne razlike v višini 500 milijonov EUR, ki je bila prav tako opredeljena kot strošek ločitve, je Nizozemska trdila, da je bila to običajna bančna praksa. Banke ne morejo poslovati samo z najnižjim zahtevanim kapitalom, ampak potrebujejo dodatna sredstva za lažje poslovanje. V nasprotnem primeru bi banke, če bi se soočale – tudi z manjšimi – težavami, takoj zašle v finančne težave. Vendar je Nizozemska navedla, da naj bi bil ta prispevek k smotni razliki začasen in da bi morala banka ABN AMRO N dolgoročno sama ustvariti to smotno razliko, brez kakršne koli pomoči nizozemske države.

(196) Glede ukrepa B4 je Nizozemska trdila, da ukrep ne pomeni državne pomoči. Nizozemska je trdila, da je bila odločitev glede združitve obeh bank v času, ko je kupila banko FBN, že sprejeta in delno izvedena. Nizozemska je podprla svojo trditev s sklicevanjem na dejstvo, da je bilo upravljanje sredstev ABN AMRO v času celovitih transakcij z dne 3. oktobra 2008 že ločeno in vključeno v holding Fortis SA/NV. Nizozemska je tudi poudarila, da ji je Komisija naložila zavezo glede izvedbe korektivnega ukrepa v zvezi z združitvijo, da bi rešila preostale težave s koncentracijo, ter da je od holdinga Fortis SA/NV prevzela korektivni ukrep v zvezi z združitvijo za podružnico New HBU. Nizozemska je tudi navedla, da se na koncu finančna sredstva banke ABN AMRO N niso povečala, in je zato zagovarjala stališče, da ukrep B4 ne pomeni državne pomoči.

(197) Nizozemska je navedla, da bi bilo treba državna sredstva, odobrena za financiranje stroškov integracije (ukrep B5), šteti za razumno naložbo, ki vodi k zdravi donosnosti v obliki sinergij. Nizozemska vlada je te sinergije ocenila na približno 1,1 milijarde EUR na leto (pred obdavčitvijo), medtem ko so vnaprejšnji stroški integracije znašali 1,2 milijarde EUR (po obdavčitvi). Po mnenju Nizozemske bi morala neto sedanja vrednost združitve (ob upoštevanju

⁽⁷⁷⁾ UL C 72, 26.3.2009, str. 1.

⁽⁷⁸⁾ Poročilo agencije Fitch z dne 2. februarja 2010 glede nizozemskih hipotek navaja, da je „pri hipotekarnih portfeljih na Nizozemskem prihajalo do zanemarljivih izgub in nizkih ravni plačilne nediscipline v primerjavi z večino drugih evropskih držav. Trenutno ima Nizozemska eno od najnižjih stopenj prisilnih izvršb in izgub v Evropi“.

sinergij, stroškov integracije in stroškov korektivnega ukrepa v zvezi z združitvijo) znašati pozitivnih 2,88 milijarde EUR ⁽⁷⁹⁾.

- (198) Po mnenju Nizozemske pretvorba kapitala drugega reda v kapital prvega reda (ukrep C) ni pomenil selektivne prednosti za banko FBN. Nizozemska je trdila, da je bila pretvorba v interesu države, saj je lahko pretvorila posojila s povprečnim kuponom v višini 2,976 % v lastniški kapital, ki je imel po njenem mnenju visok donos. Glede tega se je Nizozemska sklicevala na napovedan normiran kapitalski donos skupine ABN AMRO za leto 2012 v višini približno [...] %, kot je bilo navedeno v načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009.
- (199) Nizozemska je trdila, da če bi Komisija menila, da ukrep C pomeni državno pomoč, Komisija ne bi smela upoštevati vseh posojil, ki se jim je odpovedala, kot državno pomoč. Pojasnila je, da se lahko pretvorbo razdeli na plačilo kapitala drugega reda po al pari vrednosti v kombinaciji z injekcijo osnovnega kapitala prvega reda (brez posledic za čista denarna sredstva). Po mnenju Nizozemske država takrat ni mogla razumno pričakovati poplačila kapitala drugega reda po al pari vrednosti, saj so primerljivi instrumenti drugih bank trgovali po znatnem diskontu nominalne vrednosti, ki je odražal nestabilne razmere na trgu. Nizozemska je trdila, da je bil glede na primerljive podatke diskont v višini [135 – 405] milijonov EUR upravičen.
- (200) Nizozemska je navedla, da je bilo plačilo v višini 740 milijonov EUR (ukrep D) ena od obveznosti, ki so izhajale iz sporazuma delničarjev konzorcija. Poleg tega je Nizozemska poudarila, da je izvedla plačila samo drugim članom konzorcija in ne banki ABN AMRO N, tako da tudi ni bilo državne pomoči za banko ABN AMRO N.
- (201) Glede ukrepa E je Nizozemska trdila, da ABN AMRO II ni imela koristi od jamstva povračila odškodnine (opisane v uvodni izjavi 126), ampak je ukrep E ABN AMRO II omogočil samo, da je lahko zagotovila jamstvo povračila odškodnine banki Deutsche Bank. Trdila je, da banka jamstva povračila odškodnine ni mogla uporabiti za razvoj novih dejavnosti, zato ni povzročilo izkrivljanja konkurence.
- (202) Nizozemska je menila, da je jamstvo povračila odškodnine v skladu s sporočilom Komisije o dokapitalizaciji. Nizozemska je poudarila, da je svoje cene oblikovala na podlagi priporočila ECB za dokapitalizacijo.
- (203) Nizozemska je predložila pripombe tudi glede dvomov Komisije glede tega, ali so prednostni delničarji banke FBN ⁽⁸⁰⁾ prispevali dovolj k porazdelitvi bremena. Nizozemska je pojasnila, da vlagatelji v prednostne delnice niso prejeli dividend v letu 2008 (niti v denarnih sredstvih niti v prirastu) in da se je s prednostnimi delnicami trgovalo pod nominalno vrednostjo. Nizozemska je dodala, da je zmožnost banke FBN, da v prihodnosti plača ali rezervira fiksne dividende, odvisna od tega, ali bo imela banka FBN dovolj dobička po MSRP. Nizozemska je ugotovila, da klavzula o dividendah, ki ureja prednostne delnice banke FBN, vsebuje ubeseditve, po kateri izplačila donosov morajo/ne smejo biti izvršena (t. i. „dividend stopper/pusher“) ⁽⁸¹⁾ in da je negotovost v zvezi z dividendno politiko skupine ABN AMRO zmanjšala razliko, ki bi jo vlagatelji v prednostne delnice lahko prejeli zaradi ubeseditve, po kateri izplačila donosov morajo/ne smejo biti izvršena.
- (204) Glede tega, ali bo kapital potem, ko ne bo več (začasnih) potrebn po kapitalu, povrnjen, je Nizozemska trdila, da je nameravala dividendno politiko skupine ABN AMRO uporabiti tako, da skupina ABN AMRO ne bo imela presežnega kapitala, zaradi katerega bi lahko prišlo do izkrivljanja konkurence ⁽⁸²⁾.
- (205) Glede izkrivljanja konkurence je Nizozemska navedla, da se ne strinja z mnenjem Komisije, da sta bili zaradi združitve banki FBN in ABN AMRO N na Nizozemskem okrepljeni, niti z mnenjem, da bi zaradi takega razvoja dogodkov lahko prišlo do neupravičenega izkrivljanja konkurence. Njeno mnenje je bilo ravno nasprotno, s tem v zvezi pa je poudarila dejstvo, da sta bili ločitev bank FBN in ABN AMRO N od njunih zadevnih matičnih podjetij in kasnejša združitve zelo delovno intenzivni, in navedla, da bi lahko vodstvo bank FBN in ABN AMRO N posvetilo manj časa vsakodnevnim poslovnim dejavnostim, zaradi česar je trdila, da sta imeli ločitev in kasnejša združitve negativen učinek na konkurenčnost bank FBN in ABN AMRO N (oziroma, po združitvi, skupino ABN AMRO).

5.3 Pripombe Nizozemske na pripombe zainteresiranih strani

5.3.1 Pripombe Nizozemske na dopis pritožnika z dne 6. maja 2009

- (206) Na splošno je Nizozemska poudarila, da ukrepi v korist bank FBN in ABN AMRO N po njenem mnenju niso

⁽⁸⁰⁾ Glej tudi uvodno izjavo 60.

⁽⁸¹⁾ Klavzula, po kateri morajo biti izvršena plačila donosov (dividend pusher), od izdajatelja zahteva, da plača svoje kupone na hibridne instrumente, če je izplačal dividende na navadne delnice, v skladu s stopnjo podrejenosti njegove kapitalske strukture. Klavzula, po kateri plačila donosov ne smejo biti izvršena (dividend stopper), izdajatelju preprečuje, da bi izplačal dividende v katerem koli obdobju, v katerem izdajatelj ni izvedel izplačil imetnikom hibridnih instrumentov.

⁽⁸²⁾ Kasneje sta se skupina ABN AMRO in Nizozemska dogovorili, da bo dividendna politika skupine ABN AMRO temeljila na izplačilu dividend v višini 40 %, kot je opisano v uvodni izjavi 75.

⁽⁷⁹⁾ Po mnenju Nizozemske bo neto sedanja vrednost čistih sinergij (tj. bruto sinergije v višini 1,1 milijarde EUR na leto pred obdavitvijo minus stroški integracije v višini 1,2 milijarde EUR po obdavitvi) znašala 4 milijarde EUR, ukrep v zvezi z združitvijo pa znaša približno 1,12 milijarde EUR. Zato Nizozemska ocenjuje, da bi imela združitve pozitivno neto sedanjo vrednost v višini približno 2,88 milijarde EUR.

izpolnili opredelitve Unije glede državne pomoči in zato niso imeli izkrivljajočih učinkov. Menila je, da je tržno ravnanje bank FBN in ABN AMRO N na varčevalnem in depozitnem trgu v skladu z ravnanjem razumnega akterja na trgu, ki štiti svoje poslovne interese. Nizozemska je menila, da obrestne mere, ki sta jih nudili banki FBN in ABN AMRO N, niso izkrivljajoče. Zaradi tega je trdila, da ni prišlo do kršitve konkurenčnega prava Unije.

(207) Nizozemska je predložila številne primerjalne preglednice z obrestnimi merami, ki so veljale za posebne depozitne in hranilne instrumente. Nizozemska je zanikala, da sta banki FBN in ABN AMRO N vedno nudili najvišje obrestne mere, zlasti v primerjavi z manjšimi nizozemskimi bankami, kot so SNS, NIBC in DSB. Nizozemska je tudi poudarila, da so bile obrestne mere na varčevalne račune na Nizozemskem visoke že pred finančno krizo, delno zaradi ravnanja manjših bank z agresivno politiko oblikovanja cen. Nizozemska je menila, da so skušale banke med finančno krizo zavarovati svoje varčevalne franšize z nudenjem razmeroma visokih obrestnih mer na varčevalne instrumente za stranke.

(208) Nizozemska je predložila pripombe tudi glede strategije oblikovanja cen MoneYou, internetne znamke banke ABN AMRO N, ki je bila na trg uvedena septembra 2008. Nizozemska je trdila, da je MoneYou namenski internetni proizvod, ki se glede stroškovne osnove in ravni storitev precej razlikuje od bolj običajnih proizvodov. Nizozemska je navedla, da je morala znamka MoneYou v prvih šestih mesecih obstoja pridobiti prepoznavnost in je morala zato nuditi obrestne mere, ki so bile večinoma nekoliko nižje od tistih, ki so jih nudili podobni akterji v internetnem bančništvu, ali enake⁽⁸³⁾. Od druge četrtine leta 2009 naprej so bile obrestne mere, ki jih je nudila MoneYou, nižje, znamka MoneYou pa se je uveljavila v t. i. srednjem segmentu (mid-tier segment)⁽⁸⁴⁾. Glede MoneYou je Nizozemska dodala, da je prejela samo omejen obseg sredstev (tj. [0 – 5] milijard EUR), kar je predstavljalo približno [0 – 5] % skupnega obsega na nizozemskem varčevalnem trgu. Nizozemska je dodala, da so nekdanje stranke banke Van Lanschot predstavljale samo majhen delež posla MoneYou (tj. [0 – 5 000] računov ali [0 – 5] % računov MoneYou).

(209) Nizozemska je tudi zanikala, da sta banki ABN AMRO N in FBN glede lastnega financiranja odvisni samo od nizozemskega varčevalnega trga. Nizozemska je predložila nove informacije, ki so pokazale, da je banka ABN AMRO N 6. julija 2009 izdala krito obveznico v vrednosti 2 milijard EUR in da je banka FBN izdala dolžniške

instrumente z državnim jamstvom v vrednosti 15,5 milijarde EUR. Po mnenju Nizozemske so bile navedbe pritožnika napačne in preuranjene. Navedla je, da je banka FBN samo potrebovala nekaj časa, da je vzpostavila zakladniško poslovanje in izdala dolžniške instrumente z državnim jamstvom. Nizozemska je tudi navedla, da so depoziti in varčevalni instrumenti pomembni tudi za vzpostavitev odnosa s strankami ter imajo drugačen in širši namen kot drugi instrumenti financiranja. Glede tega je Nizozemska poudarila, da bi lahko izguba deleža banke na varčevalnem in depozitnem trgu povzročila izgubo tržnega deleža pri drugih bančnih instrumentih.

(210) Nizozemska je tudi zanikala, da sta bili po mnenju strank in udeležencev na trgu banki ABN AMRO N in FBN varnejši od konkurenčnih bank. Sklicevala se je na bonitetne ocene bank FBN in ABN AMRO N pri bonitetnih agencijah, ki so bile nižje od, na primer, ocene banke Rabobank z oceno AAA. Podobno je bilo z razponi kreditnih zamenjav. Nizozemska je tudi menila, da po mnenju strank in udeležencev na trgu banka FBN ali banka ABN AMRO N zaradi državnega lastništva ni bila varnejša. Glede tega je poudarila, da so številna *ad hoc* posredovanja države pokazala, da bi Nizozemska, če bi bilo to mogoče, posredovala pri kateri koli banki v zasebni lasti. Zaradi tega je menila, da dejansko ni nobene opazne razlike med varnostjo, ki jo nudijo nizozemske banke v zasebni lasti, in varnostjo bank v državni lasti Nizozemske.

(211) Glede izračuna, ki bi pokazal, ali so obrestne mere za varčevalne instrumente prinašale izgubo, je Nizozemska trdila, da se jih ne sme primerjati z obrestnimi merami EURIBOR, ampak z obrestnimi merami, ki izhajajo iz t. i. „metode replikacijskega portfelja“⁽⁸⁵⁾. Nizozemska, ki je uporabila to metodo, je priznala, da je bila stopnja pri nekaterih proizvodnih začasno negativna. Vendar je trdila, da je bilo to v tistem trenutku razumno tržno ravnanje in v skladu s tržnim ravnanjem konkurentov (v zasebni lasti).

5.3.2 Pripombe Nizozemske na trditve pritožnika z dne 21. in 28. avgusta 2009

(212) Nizozemska je trdila, da njene prejšnje pripombe, povzete v uvodnih izjavah 206 do 211 v zvezi s pritožnikom, še vedno držijo.

⁽⁸³⁾ Nizozemska in ABN AMRO N v svojem seznamu enakovrednih podjetij z dne 1. septembra 2008 vključujeta: [...].

⁽⁸⁴⁾ Nizozemska in ABN AMRO N se s tem v zvezi sklicujeta na banki SNS in DSB ter zavarovalnice, kot je Aegon.

⁽⁸⁵⁾ Metoda replikacijskega portfelja temelji na modelu, ki kaže, kako dolgo so depoziti in prihranki v povprečju hranjeni na banki. Metoda temelji na preteklem vzorcu depozitov in dvigov ter se stalno posodablja. Uporaba te metode predvideva kratkoročne depozite in prihranke, ki jih bo banka vložila v navidezni portfelj, sestavljen iz kratkoročnih depozitov in dolgoročnih naložb. Rezultat je stopnja prihrankov, ki ni odvisna samo od obrestnih mer EURIBOR, ampak tudi od donosa dolgoročnih naložb v daljšem času.

- (213) Poleg tega je Nizozemska ugotovila, da je trditev pritožnika glede povečanja tržnega deleža bank ABN AMRO N in FBN temeljila na napačni statistiki. Glede domnevnega povečanja depozitov v znesku 21 milijard EUR, ki jih je zbrala banka ABN AMRO N, je Nizozemska trdila, da je bilo od tega samo 5,1 milijarde EUR nizozemskih hipotekarnih posojil za prebivalstvo, ostalo pa so bili v glavnem hipotekarna posojila podjetjem in tuji depoziti. Nizozemska je predložila tudi podatke, ki kažejo, da je večina povečanega obsega depozitov in prihrankov izhajala iz bančnega poslovanja s podjetji in ne iz poslovanja s prebivalstvom in zasebnega bančništva.
- (214) Nizozemska je ugotovila, da so nizozemske stranke več vlagale v svoje prihranke zaradi negotovega makroekonomskega okolja. Opozorila je na podatke Glavnega statističnega urada (v nadaljnjem besedilu: CBS), ki so kazali, da so se v prvi polovici leta 2009 na medletni ravni prihranki povečali za 7,7 %. Prihranki strank banke ABN AMRO N so se na medletni ravni povečali za 7,5 %, kar je kazalo na majhno zmanjšanje tržnega deleža banke ABN AMRO N. Banka FBN je predložila tudi dokaze, da so se prihranki njenih strank razvijali v skladu s trgov.

5.3.3 Pripombe Nizozemske glede pripomb ABN AMRO Bank

- (215) Nizozemska je potrdila, da banki ABN AMRO N ni zagotovila likvidnostnega posojila, s čimer je na splošno potrdila trditve ABN AMRO Bank.

6. OCENA

6.1 Obstoj pomoči

- (216) Člen 107(1) Pogodbe določa, da je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti posameznim podjetjem ali proizvodnji posameznega blaga, nezdružljiva z notranjim trgov, kolikor prizadene trgovino med državami članicami. Iz tega sledi, da državni ukrep pomeni državno pomoč, če izpolnjuje naslednja štiri (kumulativna) merila:

- državna sredstva,
- selektivna prednost,
- izkrivljajoč učinek na konkurenco in
- vpliv na trgovino med državami članicami.

- (217) Ukrepi (Y1) do (E) v preglednici 4 iz uvodne izjave 128 vsi izpolnjujejo prvo merilo, saj so vsi ti ukrepi neposredno financirani iz državnih sredstev Nizozemske.
- (218) Vprašanje, ali ukrep pomeni selektivno prednost banki FBN, banki ABN AMRO N ali skupini ABN AMRO po združitvi (drugo merilo), je obravnavano v uvodnih izjavah 220 do 278, pri čemer je vsak ukrep obravnavan ločeno.
- (219) Če v tem primeru obstaja selektivna prednost, sta izpolnjena tudi tretje in četrto merilo. Vsi ukrepi izkrivljajo ali bi lahko izkrivljali konkurenco, saj je banka FBN, banka ABN AMRO N ali skupina ABN AMRO po združitvi v ugodnejšem položaju kot druge konkurenčne banke (tretje merilo). Poleg tega ukrepi vplivajo tudi na trgovino med državami članicami. Banka FBN, banka ABN AMRO N in skupina ABN AMRO po združitvi so mednarodno usmerjene banke z dejavnostmi zunaj Nizozemske, hkrati pa na svojem domačem trgu konkurirajo podružnicam tujih bank (četrto merilo).

6.1.1 Ukrepa Y1 in Y2 z dne 3. oktobra 2008

- (220) Opozoriti je treba, da ta sklep ocenjuje samo morebitno pomoč banki FBN, banki ABN AMRO N ali skupini ABN AMRO po združitvi. Morebitna pomoč Fortis Bank SA/NV, ki je izhajala iz ukrepov Y1 in Y2, je bila ocenjena v odločbi z dne 3. decembra 2008.
- (221) Kot je navedeno v uvodni izjavi 52 odločbe z dne 3. decembra 2008⁽⁸⁶⁾ in prvotni oceni pomoči teh ukrepov v odločbi z dne 8. aprila 2009, so ukrepi, ki so bili sprejeti 3. oktobra 2008 (tj. ukrepi X, Y1 in Y2) tesno povezani. Nizozemska je banki FBN in ABN AMRO N ločila od njunih likvidnostno omejenih matičnih podjetij s pridobitvijo banke FBN, vendar je morala Nizozemska, da bi Banko FBN popolnoma ločila od težav z likvidnostjo njenega matičnega podjetja, prevzeti tudi vlogo financerja banke FBN. Zato sta bila uvedena ukrepa Y1 in Y2. Poleg tega je 3. oktobra 2008 Nizozemska prevzela obveznosti holdinga Fortis SA/NV, ki so izhajale iz sporazuma delničarjev konzorcija.
- (222) Kot je navedeno v uvodni izjavi 50 odločbe z dne 3. decembra 2008, Komisija ne more sprejeti, da je bilo pri celovitih transakcijah z dne 3. oktobra 2008, s katerimi je Nizozemska kupila banko FBN (vključno z banko ABN AMRO N) za 12,8 milijarde EUR in banki FBN zagotovila tudi precejšen znesek financiranja, zadoščeno načelu vlagatelja v tržnem gospodarstvu. Glede na takrat prevladujoče tržne razmere noben kupec ne bi

⁽⁸⁶⁾ UL C 80, 3.4.2009, str. 8.

mogel in hotel ponuditi takega zneska za reševanje banke FBN⁽⁸⁷⁾. Poleg tega so dodatne informacije, ki jih je predložila Nizozemska, pokazale, da je Nizozemska 3. oktobra 2008 tudi privolila, da bo poravnala obveznosti holdinga Fortis SA/NV, ki izhajajo iz sporazuma delničarjev konzorcija. Zaradi sporazuma delničarjev konzorcija bi bile celovite transakcije z dne 3. oktobra 2008 za vlagatelja v tržnem gospodarstvu še manj sprejemljive. Brez ustreznega skrbnega poslovanje noben vlagatelj ne bi prevzel obveznosti holdinga Fortis SA/NV, ki so izhajale iz sporazuma delničarjev konzorcija in zaradi katerih so kasneje nastale precejšnje obveznosti (ki se jih je Nizozemska 3. oktobra 2008 že delno zavedala).

(223) Za Nizozemsko so bile celovite transakcije z dne 3. oktobra 2008 nujne za preprečitev negativnih učinkov prelivanja na nizozemski bančni sistem in gospodarstvo⁽⁸⁸⁾. Vlagatelj v tržnem gospodarstvu običajno ne upošteva takih učinkov prelivanja.

(224) Želja, da bi se izognila resni motnji nizozemskega bančnega sistema in gospodarstva, tudi pojasni, zakaj je Nizozemska odločitev sprejela tako hitro. Vlagatelj v tržnem gospodarstvu bi si vzel precej več časa za oceno morebitne potrebe po dodatnih kapitalskih injekcijah, prav tako pa bi podrobneje preučil finančno stanje podjetij. Zato bi imel vlagatelj v tržnem gospodarstvu, ki bi imel dovolj časa za izvedbo ustreznega skrbnega pregleda poslovanja, boljši pregled nad nadaljnjimi naložbami in bi te informacije upošteval pri svoji oceni. Nizozemska je morala ukrepati hitro, da bi ohranila finančno stabilnost na Nizozemskem, zato se ni mogla obnašati kot vlagatelj v tržnem gospodarstvu in si vzeti več časa za podrobnejšo preučitev celovitih transakcij z dne 3. oktobra 2008 in obveznosti, povezanih s sporazumom delničarjev konzorcija.

(225) Zato Komisija potrjuje svojo oceno, da celovite transakcije z dne 3. oktobra 2008 niso bile v skladu z načelom

⁽⁸⁷⁾ V svojem sporočilu nizozemskemu parlamentu z dne 6. oktobra 2008 je Nizozemska sama navedla, da je ocenila druge možnosti, kot je prodaja banke FBN in/ali banke ABN AMRO N – ali delov podjetij – zanesljivemu kupcu, vendar je sklenila, da te možnosti zaradi tržnih razmer in kratkega roka niso izvedljive in ne zadoščajo za ohranitev stabilnosti bank FBN in ABN AMRO N. Celotno besedilo je na voljo na povezavi: <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/kredietcrisis/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2009/03/10/staatsdeelnemingen-fortis-en-abn-amro.html>.

⁽⁸⁸⁾ To oceno so potrdile pripombe nizozemskega finančnega ministra, ki je vztrajno trdil, da je Nizozemska posredovala predvsem zaradi finančne stabilnosti. Dodal je, da vračilo te naložbe ni bil prvi cilj Nizozemske, ampak samo njena želja.

vlagatelja v tržnem gospodarstvu (ta sklep je bil sprejet že v odločbi z dne 3. decembra 2008, v kateri so bile te transakcije upoštewane kot državna pomoč za Fortis Bank SA/NV.

(226) Glede obstoja prednosti so skupni ukrepi z dne 3. oktobra 2008 omogočili ločitev bank FBN in ABN AMRO N od holdinga Fortis SA/NV, zato so pomenili pomembno selektivno prednost za banko FBN, ki je bila močno integrirana v Fortis Bank SA/NV in od nje močno odvisna zlasti glede financiranja. V načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009 (glej tudi uvodno izjavo 78) je Nizozemska priznala, da bi, če ne bi posredovala, holding Fortis SA/NV za seboj potegnil banko FBN. Brez ukrepov državne pomoči bi obveznosti holdinga Fortis SA/NV, ki je bil na robu stečaja, vplivale na banko FBN, zaradi česar bi bile dejavnosti banke FBN ovirane. Z ločitvijo njenih dejavnosti od holdinga Fortis SA/NV se je banka FBN v veliki meri izognila težavam in stroškom, ki so običajni za (finančno) podjetje v težavah (npr. višji stroški financiranja, slabši plačilni pogoji s strani dobaviteljev in nasprotnih strank, višji stroški za ohranitev zaposlenih, zmanjšanje dejavnosti in tveganju prilagojenih sredstev za ohranitev kapitala)⁽⁸⁹⁾. Čeprav je banka ABN AMRO N z vidika poslovanje ostala ločeno podjetje, je Nizozemsko skrbel slab vpliv, ki bi nastal, če bi trgi banko ABN AMRO N povezovali z bodočim lastnikom holdingom Fortis SA/NV.

(227) Ukrep Y1 – pomemben del celovitih transakcij z dne 3. oktobra 2008 – je prav tako pomenil precejšnjo prednost za banko FBN, zlasti glede na obseg transakcije in takrat prevladujoče tržne razmere.

(228) Visoko likvidnostno posojilo v znesku 45 milijard EUR⁽⁹⁰⁾ je bilo zagotovljeno v času, ko so bili denarni trgi tako rekoč zaprti, zlasti za večje zneske in podjetja z razmeroma visokim razmerjem med posojili in vlogami, kot je bila banka FBN. To, da tako visok znesek likvidnosti ni bil na voljo na trgu, potrjuje dejstvo, da je banka FBN potrebovala več četrtletij, da je kratkoročno likvidnostno posojilo nadomestila z drugimi viri financiranja.

⁽⁸⁹⁾ Tudi banka FBN je v svojem tržnem gradivu za vlagatelje navedla, da je državno lastništvo pozitiven element, ki „vlagateljem in upnikom vliva zaupanje“; vir: Roadshow presentation, april 2009, stran 3, predzadnja točka; Roadshow presentation, junij 2009 (Pariz), stran 3, predzadnja točka; Roadshow presentation, julij 2009 (Madrid), stran 3, predzadnja točka (vse predstavitev so javno dostopne na spletni strani podjetja: <http://www.abnAMRO.com/en/investor-relations/latest-presentations/index.html>).

⁽⁹⁰⁾ Za primerjavo naj navedemo, da so ob koncu leta 2008 skupna sredstva banke FBN znašala 185 milijard EUR, tako da je likvidnostno posojilo znašalo približno 25 % skupne bilance stanja.

Na koncu je banka FBN vso kratkoročno financiranje s strani Nizozemske poplačala junija 2009, devet mesecev po dodelitvi likvidnostne pomoči. Refinanciranje je bilo delno izvedeno preko izdaje obveznic z državnim jamstvom ⁽⁹¹⁾.

- (229) Zato je mogoče sklepati, da ukrep Y1 pomeni državno pomoč, saj je banki FBN zagotovil prednost v obliki financiranja, ki ga ne bi mogla pridobiti na trgu v takrat prevladujočih tržnih razmerah.
- (230) Glede ukrepa Y2, prenovitve dolgoročnih posojil s strani Fortis Bank SA/NV, Komisija meni, da je ukrep banki FBN zagotovil selektivno prednost. Informacije, ki jih je predložila Nizozemska, kažejo, da je bila zaradi spremembe lastništva na ravni banke Fortis Bank SA/NV upravičena do takojšnjega poplačila dolgoročnih posojil s stalno obrestno mero (z nominalno vrednostjo v višini 7,9 milijarde EUR). Da bi lahko poplačala ta dolgoročna posojila, banki FBN zaradi ukrepa Y2 ni bilo treba iskati novih virov financiranja na trgu. Lahko je še naprej koristila obstoječa posojila po obrestnih merah pred finančno krizo.
- (231) S tem, ko je sprejela prenovitev, je Nizozemska banki FBN zagotovila dolgoročni dolg po obrestnih merah pred finančno krizo. Vlagatelj v tržnem gospodarstvu teh posojil ne bi zagotovil po obrestnih merah pred finančno krizo, ampak bi s pogajanjem dosegel obrestne mere, ki bi bolje odražale takrat prevladujoče tržne razmere, še zlasti, ker so bila posojila precej visoka.
- (232) Zato je treba skleniti, da ukrep Y2 pomeni državno pomoč banki FBN, saj ji je zagotovil selektivno prednost v obliki posojila po obrestnih merah pred finančno krizo. Nizozemska obrestnih mer odplačljivih posojil ni poskušala uskladiti z obrestnimi merami po finančni krizi, zato ni ravnala kot vlagatelj v tržnem gospodarstvu.
- (233) Komisija je prejela dovolj informacij za sklep, da banka ABN AMRO N prek ukrepov Y1 in Y2 ni prejela sredstev. Zato od teh ukrepov ni imela koristi.

⁽⁹¹⁾ Banka FBN je izdala instrumente z državnim jamstvom v skupnem znesku 18,8 milijarde EUR.

Sklep

- (234) Celovite transakcije z dne 3. oktobra 2008 niso v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu in banki FBN zagotavljajo selektivno prednost. Ti ukrepi so banki FBN omogočili, da je ostala na trgu in nadaljevala svoje dejavnosti, ne da bi pri tem nanjo še naprej vplivale težave njenega matičnega podjetja. Banka FBN je prejela tudi zelo visok znesek financiranja, ki v tako kratkem roku na trgu ni bil na voljo. Ukrepa Y1 in Y2 zato pomenita državno pomoč, medtem ko ukrep X, kot je navedeno v uvodni izjavi 32 odločbe z dne 8. aprila 2009, sam po sebi ne pomeni državne pomoči banki FBN, ampak je del obsežnejše transakcije – ločitve banke FBN od Fortis Bank SA/NV, ki je vključevala državno pomoč banki FBN.

6.1.2 Uporabnost načela vlagatelja v tržnem gospodarstvu za ukrepe, izvedene po prvotni pomoči z dne 3. oktobra 2008

- (235) Nizozemska je v obdobju približno 18 mesecev sprejela številne ukrepe v korist bank FBN in ABN AMRO N. Nizozemska trdi, da bi se moral preskus načela vlagatelja v tržnem gospodarstvu uporabiti ločeno za vsakega od ukrepov (in zlasti za ukrepa B4 in B5, povezana z združitvijo). Vendar je Komisija glede na časovno zaporedje ukrepov (I), skupni namen ukrepov (II) in položaj podjetij v času uvedbe vsakega od ukrepov (III) sklenila, da se ukrepi ne razlikujejo dovolj, da bi se glede na načelo vlagatelja v tržnem gospodarstvu obravnavali posamezno. Komisija meni, da so vsi ukrepi del enega samega dolgotrajnega procesa prestrukturiranja ⁽⁹²⁾, ⁽⁹³⁾.
- (236) Časovno zaporedje ukrepov (I), ki je opisano v oddelku 2.1 in oddelku 2.4 tega sklepa, kaže, da so vsi ukrepi med seboj povezani in da so bili sprejeti v kratkem časovnem obdobju.
- (237) Poleg tega so ukrepi, povezani z združitvijo, jasno povezani s prej izvedenimi posredovanji. Ko se je Nizozemska 21. novembra 2008 – dobrih šest tednov po posredovanju dne 3. oktobra 2008 – odločila, da bo združila banki FBN in ABN AMRO N, je to lahko storila samo zato, ker je ti dve podjetji pravkar rešila pred stečajem. Z drugimi besedami, v scenariju nasprotnih dejstev brez posredovanja dne 3. oktobra 2008 izvedba združitve ne bi bila mogoča, saj teh dveh podjetij ne bi bilo več ali pa bi bili podjetji prisotni samo v precej okrnjeni obliki, zaradi česar bi bil združen subjekt precej manjši in manj zanimiv, kar priznava tudi Nizozemska v svojem načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009 (glej uvodno izjavo 78).

⁽⁹²⁾ Zadeva T-11/95 *BP Chemicals* proti Komisiji, Recueil 1998, str. II-3235.

⁽⁹³⁾ Glej tudi druge zadeve, povezane z bančništvom, kot npr. *Northern Rock*, UL L 112, 5.5.2010, str. 38 in *Bank of Ireland*, UL C 40, 9.2.2011, str. 9.

(238) Vsi ukrepi so imeli skupni cilj (II), in sicer v celoti ponovno vzpostaviti uspešno poslovanje bank FBN in ABN AMRO N. Takoj po celovitih transakcijah z dne 3. oktobra 2008 je bilo jasno, da je Nizozemska samo stabilizirala položaj, pomembne težave v zvezi s poslovanjem pa so še čakale na rešitev, predvsem zaradi ločitve teh dveh pravnih subjektov od njunih nekdanjih matičnih podjetij.

(239) Poleg tega je bila združitev ukrep, ki je bil potreben za doseg tega skupnega cilja, popolno ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja. Na solo osnovi je bila banka v slabem položaju, saj je imela razmeroma majhno franšizo na področju poslovanja s prebivalstvom in je bila v veliki meri odvisna od financiranja pravnih oseb⁽⁹⁴⁾. Banka ABN AMRO N je izgubila pomembne bančne storitve in velik del svoje mednarodne mreže. Obe podjetji sta se soočali z operativnimi težavami, povezanimi z, na primer, upravljanjem IT, davkov in tveganj, prav tako pa ni bilo gotovo, ali imata zadosten obseg v vseh dejavnostih, v katerih sta delovali. Nizozemska je preučila številne možnosti in se hitro odločila, da je združitev skupaj z dodatnim povečanjem kapitala najboljša možnost za ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja. V scenariju združitve so bile dejavnosti banke ABN AMRO N na področju poslovanja s prebivalstvom, kjer je bilo veliko depozitov, nadomestilo za slabo stanje sredstev banke FBN, banka FBN pa je banki ABN AMRO N prinesla velikost in mednarodne podružnice. Poleg tega je bil združen subjekt v boljšem položaju za reševanje praktičnih težav, korist pa je lahko imel tudi od dodatnih ekonomij obsega. Z združitvijo ni bilo treba obnoviti vsakega subjekta posebej.

(240) Glede položaja, v katerem sta bili podjetji v času uvedbe vsakega ukrepa (III), Komisija meni, da je bilo uspešno poslovanje v celoti ponovno vzpostavljeno šele po uvedbi vseh ukrepov. Podjetji nista uspešno poslovali v vmesnem obdobju, na primer dne 21. novembra 2008, ko je bila sprejeta odločitev o združitvi. S tem v zvezi Komisija poudarja, da je banki FBN konec decembra 2008, torej po odločitvi glede združitve, grozilo, da bo padla pod minimalne kapitalske zahteve organa DNB, ker je morala odpisati banko ABN AMRO N. Banka ABN AMRO N je bila še vedno knjižena v knjigah banke FBN za oceno, ki po oceni, uporabljeni za ukrep Z, ni bila več realna⁽⁹⁵⁾, zaradi česar je bil odpis neizogiben. Da bi uredila težave banke FBN s kapitalom, je Nizozemska za 6,5 milijarde EUR od banke FBN odkupila banko ABN AMRO N in konec leta 2009 sprejela nadaljnje korektivne ukrepe v zvezi s kapitalom ter kapital drugega reda pretvorila v kapital prvega reda (glej uvodno izjavo 121 in opombo 52 tega sklepa). Izjave Nizozemske, [...] in [...] potrjujejo, da sta se

banki po celovitih transakcijah z dne 3. oktobra 2008 še vedno soočali s pomembnimi težavami, povezanimi z uspešnim poslovanjem⁽⁹⁶⁾.

(241) Komisija je tudi ugotovila, da je Nizozemska celovit načrt prestrukturiranja predložila šele, ko je bilo odločeno o vseh ukrepih, kar pomeni, da je bilo uspešno poslovanje šele takrat v celoti ponovno vzpostavljeno. Med postopkom je Komisija večkrat zaprosila za podroben načrt prestrukturiranja (glej na primer uvodno izjavo 137), ki je bil nujen za oceno, ali je bilo uspešno poslovanje podjetja, ki je prejelo pomoč, v celoti ponovno vzpostavljeno.

(242) Nizozemska je 4. decembra 2009 predložila načrt prestrukturiranja iz decembra 2009, vendar so v prvem načrtu še vedno manjkali pomembni elementi, navedeni v sporočilu o prestrukturiranju, npr. finančne napovedi za najslabši možni scenarij. Zahtevane dopolnitve je Komisija prejela 23. marca 2010. Nizozemska je na prejšnje zahteve Komisije glede načrta prestrukturiranja odgovorila, da je imela združitev bank FBN in ABN AMRO N pomembno vlogo pri prestrukturiranju teh podjetij. Po mnenju Nizozemske je skupina za upravljanje prehoda skupine ABN AMRO potrebovala čas za pripravo načrta in pred izvedbo združitve ni imela popolnega pregleda nad obliko skupine v prihodnosti.

6.1.3 Obstoj prednosti in sklep o obstoju pomoči za ukrepe, uvedene po celovitih transakcijah z dne 3. oktobra 2008

Ukrep z dne 24. decembra 2008 (ukrep Z)

(243) Ukrep Z je bil nujen za preprečitev padca kapitalskih deležev banke FBN pod minimalne regulativne kapitalske zahteve.

(244) Težava s kapitalom banke FBN se je pojavila zaradi visokega vrednotenja banke ABN AMRO N v njenih evidencah. Simulacije v poročilu o skrbnem pregledu poslovanja [...] kažejo, da bi znižanje knjigovodske vrednosti banke ABN AMRO N na 6,5 milijarde EUR za

⁽⁹⁴⁾ Ob koncu leta 2008 je bilo razmerje banke FBN med posojili in vlogami 237 %.

⁽⁹⁵⁾ Udeležba je bila še vedno knjižena v višini približno 24 milijard EUR.

⁽⁹⁶⁾ Glej na primer pripombe [...] in pripombe finančnega ministra v dopisu nizozemskemu parlamentu z dne 19. novembra 2009: „Samostojen scenarij ne bi ustvaril velike vrednosti. Banka FBN je v preteklih letih prikazala podatke o visokem dobičku, vendar je dolgoročno premajhna za rast in za to, da ostane konkurenčna. ABN AMRO II ima dovolj velik tržni delež na področju poslovanja s prebivalstvom, vendar po tej ločitvi nima dovolj gospodarskih subjektov“ (prvotno besedilo v nizozemščini, prevod s strani Komisije). Besedilo je v celoti na voljo na naslednji povezavi: <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2009/11/20/ec-remedy-en-herkapitalisatie-abn-amro-en-fortis-bank-nederland.html>.

banko FBN prineslo kapital prvega reda in skupne kapitalne deleže v višini 3,8 % oziroma 7,6 %⁽⁹⁷⁾. Obstajalo je torej tveganje, da banka FBN pade pod minimalne regulativne deleže, ki zahtevajo minimalni skupni kapitalni delež v višini 8 % (z največ polovico kapitala drugega reda). V skladu s poročilom [...] je prodaja banke ABN AMRO N Nizozemski za 6,5 milijarde EUR vplivala na povečanje kapitala prvega reda in skupnih kapitalskih deležev banke FBN na 7,8 % oziroma 15,7 %, s čimer je bila rešena težava banke FBN s kapitalom, podjetje pa je lahko ostalo na trgu.

- (245) Ukrep je za banko FBN pomenil prednost v obliki kapitala, ki ga ne bi mogla pridobiti na trgu. Podjetje za rešitev (dela) težave ni moglo uporabiti notranje ustvarjenega osnovnega dobička, delno zaradi izgub v višini 922 milijonov EUR v letu 2008, povezanih z Madoffovo goljufijo. Ker je obstajalo tveganje, da bo banka FBN padla pod minimalne kapitalne zahteve, je ukrep podjetju omogočil, da izpolni regulativne zahteve in nadaljuje z izvajanjem dejavnosti.
- (246) Komisija je ugotovila, da nakup banke ABN AMRO N s strani Nizozemske ni potekal po tržnih pogojih zaradi razlogov, opisanih v nadaljevanju.
- (247) Vlagatelj v tržno gospodarstvo⁽⁹⁸⁾, ki bi se decembra 2008 zanimal za nakup banke ABN AMRO N, bi uporabil tržno ceno, pri čemer bi upošteval tržne razmere v tistem trenutku. V poročilu [...] je imela Nizozemska dve vrednotenji: vrednotenje „skozi cikel“ v višini [5 – 9] milijard EUR, ki je predvidevalo normalizacijo trgov, in vrednotenje „sedanjih tržnih pogojev“ v višini

[4 – 6,5] milijarde EUR, ki je temeljilo na tržnih razmerah v prvih dneh oktobra 2008⁽⁹⁹⁾. Vlagatelj v tržnem gospodarstvu bi za izhodišče uporabil vrednotenje „sedanjih tržnih pogojev“.

- (248) Za upoštevanje poslabšanja tržnih pogojev med 3. oktobrom 2008 (tj. datumom poročila o vrednotenju [...]) in dejanskim datumom, ko je Nizozemska sprejela odločitev o nakupu banke ABN AMRO N, bi bil v vsakem primeru potreben popravek tržnega vrednotenja „sedanjih pogojev“. V tem obdobju je indeks EURO Stoxx 50 padel za 22,2 %, indeks EURO Stoxx Banks pa za 45,3 %.
- (249) Trditve Nizozemske, da glede na konzervativen profil tveganja banke ABN AMRO N (brez slabe aktive, dobro stanje sredstev itd.) popravek ni potreben, ni mogoče sprejeti. Zmanjšanje prometa na trgu je bilo obsežno, zlasti z bančnimi delnicami, kar je kazalo na to, da zmanjšanje prometa ni toliko vezano na posebnosti delnic kot na slabše pogoje na gospodarskem in finančnem trgu in s tem povezanim zvišanjem zahtevane premije za tveganje. Glede na to je treba vrednotenje „sedanjih tržnih pogojev“ z dne 3. oktobra 2008 popraviti navzdol, da bi dobili razumno oceno vrednosti banke ABN AMRO N na dan 14. decembra 2008. Z uporabo opaženega padca odstotka indeksa EURO Stoxx 50 in indeksa EURO Stoxx Banks (22,2 % in 45,3 %) je cenovni razpon tržne cene za december 2008 med [2,2 – 3,6] milijarde EUR in [3,1 – 5,1] milijarde EUR (tj. [4 – 6,5] milijarde EUR, znižanih za 22,2 % in za 45,3 %)⁽¹⁰⁰⁾.
- (250) Komisija lahko sprejme trditev nizozemskih organov, da bi bilo treba izvesti popravek, ki bi upošteval dejstvo, da Nizozemska transakcije ni plačala z denarnimi

⁽⁹⁷⁾ Glej poročilo o skrbnem pregledu poslovanja [...]: Zvezek 2 Fortis Bank Netherlands, stran 44 in zvezek 5 Dopisi o vsebini, stran 65 in naslednje. Ker je banka FBN banko ABN AMRO N evidentirala pod „udeležbo, obračunano po kapitalni metodi“, so pravila glede bonitetnih filtrov zahtevala, da mora banka FBN vrednost banke ABN AMRO N odbiti od svojega kapitala, 50 % od svojega kapitala drugega reda (če je na voljo dovolj kapitala drugega reda) in 50 % (ali več, če ni dovolj kapitala drugega reda) od svojega kapitala prvega reda. Odpis banke ABN AMRO N je bilo treba izvesti s pomočjo razpoložljivih rezerv, torej z zmanjšanjem kapitala prvega reda. Z odpisom in takojšnjo prodajo deleža banki FBN za svoj kapital prvega in drugega reda ni bilo treba več uporabljati bonitetnega filtra za deleže, obračunane po kapitalni metodi.

⁽⁹⁸⁾ Komisija je ugotovila, da noben zasebni vlagatelj ni dal ponudbe za banko ABN AMRO N. Komisija je ugotovila, da je banka ING pregledala dokumentacijo, vendar se je po tehtnem premisleku odločila, da transakcija ne bi izpolnila njenih finančnih zahtev. Podjetje je poudarilo, da je njegova glavna odgovornost tista, ki jo ima do svojih delničarjev (kar je pomembna razlika v primerjavi z nizozemsko državo, ki mora upoštevati tudi javni interes). Glej sporočilo za javnost z dne 29. septembra 2008: http://www.ing.com/group/showdoc.jsp?docid=343126_EN&menopt=prmlpre.

⁽⁹⁹⁾ Ocena sedanjih tržnih pogojev je temeljila na dveh pristopih: analizi cene/dobička enakovrednih podjetij in pristopu diskontiranih dividend. Rezultat obeh pristopov je bila ocena v višini [4–6,5] milijarde EUR (glej stran 7 poročila o vrednotenju [...]).

⁽¹⁰⁰⁾ Ni razloga za povečanje vrednosti banke ABN AMRO N s sinergijami morebitne združitve, ki so bile od transakcije z dne 3. oktobra 2008 že v lasti Nizozemske. Z ukrepom Z je bila banka ABN AMRO N izključena iz bilance stanja banke FBN, ni pa bilo nobenega morebitnega vlagatelja, ki bi lahko realiziral enak obseg sinergij in bi bil pripravljen te sinergije vključiti v ceno svoje ponudbe. Zato Nizozemska kot vlagatelj v tržnem gospodarstvu, ki poskuša nakup izvesti po najnižji možni ceni, teh sinergij ne bi vključila v ceno svoje ponudbe. Poleg tega je treba kot dodaten argument poudariti, da je bila transakcija namenjena predvsem ohranjanju kapitalskih deležev banke FBN nad minimalnimi zahtevanimi ravnmi. Stanje kapitala banke FBN je bilo zelo občutljivo, podjetje pa ni bilo sposobno samo vnaprej financirati združitve. V scenariju brez ukrepa Z bi bila banka FBN v finančnih težavah in ne bi mogla sama izvesti združitve ter s tem povezanih sinergij.

sredstvi. Zaradi ukrepa Y2 je bila Nizozemska lastnik dolžniškega instrumenta, ki ga je izdala banka FBN, nato pa je banki FBN za banko ABN AMRO N plačala z odpisom dela tega dolga z nominalno vrednostjo 6,5 milijarde EUR. Ker se je z dolgom, ki so ga izdale druge banke, v tistem času trgovalo z diskontom na nominalno vrednost, Komisija lahko sprejme, da je bila vrednost odpisanih dolžniških instrumentov pod nominalno vrednostjo. Na podlagi razpoložljivih tržnih informacij se Komisija lahko strinja s popravkom v višini [10 – 30] % ali [0,65 – 1,95] milijarde EUR. To bi pomenilo dejansko ceno transakcije v višini [4,55 – 5,85] milijarde EUR (6,5 milijarde EUR minus [0,65 – 1,95] milijarde EUR) namesto 6,5 milijarde EUR⁽¹⁰¹⁾.

(251) Znesek pomoči ukrepa Z bi bil zato razlika med plačano ceno in tržno vrednostjo banke ABN AMRO N. Znašal bi med [0 – 2,75] milijarde EUR ([4,55 – 5,85] milijarde EUR minus [3,1 – 5,1] milijarde EUR) in [0,95 – 3,65] milijarde EUR ([4,55 – 5,85] milijarde EUR minus [2,2 – 3,6] milijarde EUR).

(252) Po mnenju Komisije ni podlage za trditve Nizozemske, da je bila njena ocena v višini 6,5 milijarde EUR prepričljivo podprta z odobritvijo ostalih članov konzorcija in s poročilom [...]. Preplačilo za banko FBN AMRO N ni vplivalo na druge člane konzorcija, kar pomeni, da njihova odobritev prodaje ni pomenila odobritve same ocene. Nič ne kaže na to, da so člani konzorcija sami izvedli novo vrednotenje. Dopis [...] prav tako ne podpira trditve Nizozemske. [...] je samo preveril metodologijo in postopek, njegovo kratko poročilo pa se ne more šteti za verodostojno izvedbo vrednotenja. Poročilo [...] je za podlago uporabilo ceno, ki jo je Nizozemska 3. oktobra 2008 plačala za banki FBN in ABN AMRO N. Kot je bilo že navedeno, transakcija z dne 3. oktobra 2008 ni tržna transakcija. Transakcije, ki vključuje pomoč, ni mogoče uporabiti za izpeljavo tržne cene.

(253) Poročilo strokovnjakov, ki so delali za delničarje holdinga Fortis SA/NV, prav tako ne podpira domneve, da Nizozemska ni preplačala nakupa. Poročilo je samo sekundarna analiza vrednotenja in metod vrednotenja, ki so bile uporabljene med postopkom in ni nova izvedba vrednotenja. Poleg tega je treba poročilo obravnavati v lastnem okviru. Delničarje holdinga Fortis SA/NV je skrbelo, da so za sredstva, ki jih je pridobila Nizozemska, prejeli prenizko ceno, poročilo pa v glavnem obravnava to trditev, tj., da je Nizozemska plačala prenizko ceno. Treba je tudi omeniti, da odstavki, na katere se sklicuje

Nizozemska, ne navajajo ničesar o sami banki ABN AMRO N, ampak se nanašajo samo na celoten sveženj sredstev, ki jih je kupila Nizozemska.

(254) Zato je treba skleniti, da je ukrep Z ukrep državne pomoči v korist banke FBN, saj banki FBN zagotavlja kapital, ki ji omogoča, da ostaja na trgu. Ugotovljeni znesek pomoči se giblje med [0 – 2,75] milijarde EUR in [0,95 – 3,65] milijarde EUR.

Ukrep A za kritje kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z v višini 1,7 milijarde EUR

(255) Komisija je sklenila, da je bilo kritje kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z odgovornost Nizozemske in ne banke ABN AMRO N. Nizozemsko so od 3. oktobra 2008 zavezovali pogoji sporazuma delničarjev konzorcija. Zato je morala izvesti ločitev ABN AMRO Holding v skladu s pogoji, opisanimi v sporazumu delničarjev konzorcija. Ker je finančni nadzorni organ začetek postopka ločitve dovolil šele potem, ko ABN AMRO Z reši težave s kapitalom, Nizozemska in drugi člani konzorcija niso imeli druge izbire, kot da zapolnijo kapitalsko vrzel ABN AMRO Z.

(256) Banka ABN AMRO N je bila samo posrednik pri zagotavljanju potrebnega kapitala ABN AMRO Z, ki nima operativnih dejavnosti.

(257) Komisija ni našla nobenega dokaza o posredni pomoči banki ABN AMRO N. Pojasnila, ki jih je predložila Nizozemska, so potrdila, da so vse pomembne transakcije med ABN AMRO Z in ABN AMRO N potekale po tržnih pogojih ali pred posredovanjem države 3. oktobra 2008.

(258) Kot je navedeno v uvodni izjavi 110, je bil instrument za razbremenitev kapitala po ločitvi ABN AMRO II od ABN AMRO Bank ohranjen, da bi pokrival smotrno razliko v višini 500 milijonov EUR in stroške integracije v višini 1,2 milijarde EUR, denarna sredstva, pridobljena z obvezno zamenljivimi vrednostnimi papirji, pa so bila vložena v ABN AMRO Z. Tako je od datuma ločitve ABN AMRO II od ABN AMRO Bank (tj. 6. februarja 2010) (do izteka instrumenta za razbremenitev kapitala oktobra 2010) instrument za razbremenitev kapitala pomenil državno pomoč ABN AMRO II, medtem ko je na isti datum znesek v višini 1,7 milijarde EUR v obvezno zamenljivih vrednostnih papirjih, katerih prihodki so bili preneseni na ABN AMRO Z, prenehal biti državna pomoč za ABN AMRO N/ABN AMRO II. Te spremembe torej ne spremenijo obsega pomoči,

⁽¹⁰¹⁾ Več bank je med sedanjo finančno krizo odkupilo svoj lasten podrejeni dolg s precejšnjim diskontom (t. i. „upravljanje z obveznostmi“), zaradi česar so lahko ustvarile kapital prvega reda, sorazmeren z diskontom.

ampak samo instrumente, preko katerih je bila pomoč zagotovljena, in trajanje pomoči. Zaradi spremembe oblike se ne porajajo vprašanja, ki bi jih bilo treba obravnavati v nadaljevanju tega sklepa.

- (259) Zato je treba skleniti, da ukrep A ne pomeni državne pomoči. V skladu s sporazumom delničarjev konzorcija je bila pogodbeno obveznost Nizozemske kot naslednika holdinga Fortis SA/NV, da odpravi kapitalski primanjkljaj ABN AMRO Z. Zato ukrepi ne pomenijo selektivne prednosti za banko ABN AMRO N in je ne razbremenjujejo stroškov, ki bi jih sicer imela.

Ukrep B1 v vrednosti 500 milijonov EUR za kritje kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z

- (260) Ker instrument za razbremenitev kapitala ni zadostoval za kritje kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z, je morala Nizozemska preko obvezno zamenljivega vrednostnega papirja vložiti dodaten kapital. Utemeljitev, oblikovana v zvezi z ukrepom A, velja tudi za ukrep B1.
- (261) Zato je treba skleniti, da ukrep B1 ne pomeni državne pomoči, saj je bilo financiranje kapitalskega primanjkljaja ABN AMRO Z obveznost Nizozemske v skladu s sporazumom delničarjev konzorcija in ne pomeni selektivne prednosti za banko ABN AMRO N.

Ukrepa B2 in B3: dokapitalizacija za financiranje stroškov ločitve

- (262) Skupni znesek v višini 1,08 milijarde EUR (tj. ukrepa B2 in B3 skupaj) vključuje splošne stroške ločitve v višini 480 milijonov EUR, stroške, povezane z vzpostavitvijo poslovanja z denarnim trgom, v višini 90 milijonov EUR in smotrno razliko v višini 500 milijonov EUR. Treba je ločiti med smotrno razliko v višini 500 milijonov EUR in drugimi stroški ločitve v višini 580 milijonov EUR.
- (263) Glede drugih stroškov ločitve Komisija sprejema dejstvo, da je bila Nizozemska na podlagi sporazuma delničarjev konzorcija zavezana k nadaljevanju razcepitve ABN AMRO Holding na tri dele po smernicah sporazuma delničarjev konzorcija. Stroški ločitve so torej posledica pogodbenih obveznosti Nizozemske kot naslednika holdinga Fortis SA/NV, ki izhajajo iz sporazuma delničarjev konzorcija. Na neto osnovi se zaradi tega ukrepa stanje kapitala banke ABN AMRO N ne bo izboljšalo, saj Nizozemska vlaga kapital, ki se takoj porabi za stroške ločitve.
- (264) Ta obrazložitev pa ne velja za smotrno razliko v višini 500 milijonov EUR, saj pogodbene obveznosti državi ne nalagajo, da jo mora zagotoviti. Če Nizozemska ne bi zagotovila te pomoči, bi bila banka ABN AMRO N v slabšem finančnem položaju in bi morala na primer

zmanjšati svoja tveganja prilagojena sredstva, da bi sprostila kapital. V primerjavi s scenarijem, v katerem ta ukrep ni bil izveden, je zato smotrna razlika selektivna prednost, ki je izboljšala konkurenčnost banke ABN AMRO N.

- (265) Zato je treba skleniti, da medtem ko splošni stroški ločitve ne pomenijo državne pomoči, pa smotrna razlika v višini 500 milijonov EUR (del ukrepa B3) pomeni državno pomoč. Banki ABN AMRO N je zagotovila dodatni kapital in pomeni selektivno prednost.

Ukrep B4: dokapitalizacija za kritje kapitalskega primanjkljaja v zvezi z odprodajo podružnice New HBU in ukrep B5: dokapitalizacija za kritje stroškov integracije

- (266) Komisija ugotavlja, da v času nakupa banke FBN in banke ABN AMRO N ni bilo nobene pogodbene ali gospodarske obveznosti glede združitve teh dveh podjetij. Oddelek banke ABN AMRO N za upravljanje premoženja je bil dejansko vključen v Fortis Bank SA/NV, vendar ta oddelek za banke ni nujen del poslovanja, saj številne banke svoje proizvode za upravljanje s premoženjem pridobivajo od specializiranih zunanjih ponudnikov. Nizozemska se je 21. novembra 2008 sama odločila, da bo združila banki ABN AMRO N in FBN, saj se ji je zdela ta možnost boljša od drugih možnosti prestrukturiranja, kot so samostojna strategija za obe banki, hitra prodaja enega ali obeh podjetij ali hitra prodaja velikih podružnic.
- (267) Banki FBN in ABN AMRO N vnaprejšnjih stroškov integracije združitve nista mogli plačati sami. Komisija ugotavlja, da je Nizozemska v javnosti utemeljevala združitve z besedami, da sta „ti dve banki skupaj močnejši kot pa vsaka zase“⁽¹⁰²⁾. Združitve bi dejansko morala prinesiti velike prednosti v obliki sinergij (ocenjene so bile na 1,1 milijarde EUR pred obdavitvijo na leto) in boljšo konkurenčnost (npr. višji tržni deleži, boljša osnova za financiranje itd.).

- (268) Da bi lahko koristili ugodnosti združitve, sta imeli banki FBN in ABN AMRO N številne stroške (tj. stroške, povezane z ukrepom v zvezi z združitvijo, stroške integracije). Nizozemska je te stroške plačala prek dokapitalizacije (v času, ko je bilo kapital še vedno težko pridobiti), banki FBN in ABN AMRO N pa sta pridobili vse koristi. Zato ta ukrep zagotavlja jasno prednost bankama FBN in ABN AMRO N.

⁽¹⁰²⁾ „Ti dve banki sta skupaj močnejši kot pa vsaka zase. Banki imata dejavnosti, ki se zelo lepo dopolnjujejo. Banka ABN AMRO ima dobre storitve na področju poslovanja s prebivalstvom in MSP, Fortis pa je dober na področju trgovanja na notranjem trgu. Ker holding Fortis SA/NV ne obstaja več, morata obe banki izvesti nove naložbe. Namesto dvakrat je te naložbe bolje izvesti samo enkrat.“ (izvirno besedilo v nizozemščini, prevod s strani Komisije) (vir: „Vragen over de ingeslagen richting voor de bedrijven en de besluitvorming daartoe, het beloningsbeleid en de toekomstige rol van de Staat in deze bedrijven“, obvestilo za javnost, v katerem je pojasnjena odločitev Nizozemske z dne 21. novembra 2008 glede združitve bank FBN in ABN AMRO N).

- (269) Po mnenju Nizozemske ima združitev pozitivno neto sedanjo vrednost⁽¹⁰³⁾. Vendar sta ukrepa B4 in B5, kot je obširno obravnavano v uvodnih izjavah 235 do 242, sledila drugim ukrepom državne pomoči in sta del večjega načrta prestrukturiranja, zato načelo vlagatelja v tržnem gospodarstvu ne velja.
- (270) Zato je treba skleniti, da ukrepa B4 in B5 pomenita državno pomoč v višini 300 milijonov EUR oziroma 1,2 milijarde EUR. Bankama FBN in ABN AMRO N sta zagotovila kapital in s tem selektivno prednost.

Ukrep C: dokapitalizacija banke FBN

- (271) Ukrep C banki FBN zagotavlja kapital, ki ji je omogočil, da je izpolnila minimalne regulativne zahteve finančnega nadzornega organa. Če Nizozemska svojega kapitala drugega reda ne bi pretvorila v kapital prvega reda, bi morala banka FBN prenehati opravljati svoje dejavnosti ali pa poiskati drugačne rešitve, kot je zmanjšanje njenih tveganju prilagojenih sredstev, da bi sprostila kapital prvega reda. Zaradi tega ukrepa je banka FBN pridobila več kapitala in boljši konkurenčni položaj kot v scenariju „brez pomoči“.
- (272) Nizozemska je dolžniške instrumente drugega reda z nominalno vrednostjo v višini 1,35 milijarde EUR pretvorila v enakovreden znesek kapitala prvega reda. Ta pretvorba je vodila v enake denarne tokove kot v scenariju, v katerem je banka FBN po nominalni vrednosti odkupila instrumente drugega reda v državni lasti, čemur je sledilo povečanje kapitala za enak znesek. Po analogiji z uvodno izjavo 250 se Komisija lahko strinja, da je bila tržna vrednost dolžniških instrumentov, ki jih je Nizozemska odpisala, pod nominalno vrednostjo. Ob upoštevanju diskontov pri podobnih instrumentih enakovrednih bank je diskont v višini [135 – 405] milijonov EUR (ali [10 – 30] %) upravičen. Banka FBN je torej s tem, ko je posredno kupila instrumente po nominalni vrednosti, posredno plačala [135 – 405] milijonov EUR preveč. Tako bi znesek pomoči namesto 1,35 milijarde EUR znašal [0,945 – 1,215] milijarde EUR.
- (273) Trditve Nizozemske, da je ukrep v skladu z načelom vlagatelja v tržnem gospodarstvu, ni mogoče sprejeti. Ukrep sledi drugim ukrepom, ki so vsebovali državno pomoč, kot je razloženo v uvodnih izjavah 235 do 242, tako da načelo vlagatelja v tržnem gospodarstvu ne velja.
- (274) Zato je treba skleniti, da ukrep C pomeni državno pomoč v višini [0,945 – 1,215] milijarde EUR, saj banki FBN zagotavlja prednost v obliki dodatnega kapitala.

⁽¹⁰³⁾ V poročilu nizozemskega računskega sodišča je podanih nekaj pripomb na izračune države (glej spletno povezavo: http://www.rekenkamer.nl/Actueel/Onderzoeksrapporten/Bronnen/2009/12/Verkoop_onderdelen_ABN_AMRO_als_EC_remedy/Rapport_Verkoop_onderdelen_ABN_AMRO_als_EC_remedy).

Ukrep D: gotovinska plačila drugim članom konzorcija

- (275) Glede plačil drugim članom konzorcija je Komisija sklenila, da so plačila dejansko del obveznosti, povezanih s sporazumom delničarjev konzorcija. Člani konzorcija so predvidevali, da se bodo med postopkom ločitve pojavile nekatere nepričakovane težave, sporazum delničarjev konzorcija pa opisuje postopke, ki jih je treba uporabiti za rešitev teh težav. Komisija ni našla nobenega dokaza, da so plačila Nizozemske drugim članom konzorcija prispevala k dodatnemu prenosu neto sredstev banki ABN AMRO N ali h kateri koli drugi prednosti za podjetje.

- (276) Zato je treba skleniti, da ukrep D ne pomeni državne pomoči, saj v skladu s sporazumom delničarjev konzorcija ni bil obveznost banke ABN AMRO N, ampak obveznost države. Ukrep ni pomenil selektivne prednosti za banko ABN AMRO N.

Ukrep E: državno jamstvo na dolg za rešitev navzkrižnih obveznosti

- (277) Komisija je sklenila, da so navzkrižne obveznosti v veliki meri povezane s posebnim okvirom ločitve banke ABN AMRO N od njenega matičnega podjetja ABN AMRO Bank (zdaj RBS NV). Pa pravu družb Nizozemske banka Deutsche Bank kot kupec podružnice New HBU ostaja odgovorna za dolgove banke ABN AMRO N, če slednja ne izpolni svojih obveznosti. Zato želi biti banka Deutsche Bank odškodovana za tveganje v zvezi z ABN AMRO Bank. Če banka ABN AMRO N ne bi bila ločena od ABN AMRO Bank, ne bi bilo teh navzkrižnih obveznosti med New HBU in ABN AMRO Bank. Nizozemska zato zagotavlja jamstvo na navzkrižno obveznost, ki je nastala izrecno zaradi ločitve banke ABN AMRO N. Nizozemska ne zagotavlja jamstva na navzkrižne obveznosti med New HBU in ABN AMRO N.
- (278) Zato je treba skleniti, da je mogoče sprejeti, da ukrep E ne pomeni državne pomoči, saj je v skladu s sporazumom delničarjev konzorcija ločitev banke ABN AMRO N od ABN AMRO Bank obveznost nizozemske države.

6.1.4 Količinska opredelitev državne pomoči

- (279) Skupina ABN AMRO (ali banki FBN in ABN AMRO N pred združitvijo) je imela korist od pomoči v obliki dokapitalizacije, ki se je gibala med 4,2 milijarde EUR in 5,45 milijarde EUR. Ta znesek v primerjavi s tveganjem prilagojenih sredstev skupine ABN AMRO N pomeni 2,75–3,5 %.

- (280) Komisija je ugotovila, da je imela banka FBN korist tudi od zelo velikega zneska likvidnostne pomoči, tako v relativnem kot absolutnem smislu.

Preglednica 5

Državna pomoč: zbirna preglednica pomoči v obliki dokapitalizacije in likvidnostne pomoči*Pomoč v obliki dokapitalizacije*

(vsi zneski so v milijardah EUR)	Najnižja državna pomoč	Najvišja državna pomoč	TPS združenega subjekta FBN-ABN AMRO N	najnižji % TPS	najvišji % TPS
Ukrep Z: Nizozemska kupi AA od FBN	[0 – 2,75]	[0,95 – 3,65]	162,6 ⁽¹⁾	[0 – 1,7] %	[0,6 – 2,25] %
Ukrep B3: stroški ločitve (smotrna razlika)	0,5	0,5	149,5 ⁽²⁾	0,33 %	0,33 %
Ukrep B4: kapitalski primanjkljaj zaradi prodaje New HBU	0,3	0,3	149,5	0,20 %	0,20 %
Ukrep B5: stroški integracije	1,2	1,2	149,5	0,80 %	0,80 %
Ukrep C: pretvorba kapitala drugega reda v kapital prvega reda	[0,945 – 1,215]	[0,945 – 1,215]	149,5	[0,63 – 0,82] %	[0,63 – 0,82] %
Pomoč v obliki dokapitalizacije skupaj	4,2	5,45		2,75 %	3,5 %

Znesek financiranja/likvidnostna pomoč

Ukrep Y1: kratkoročno likvidnostno posojilo	45				
Ukrep Y2: dolgoročno posojila	7,9				
Izdaja novih dolžniških instrumentov, zajamčenih v okviru nizozemskega sistema zajamčenih vlog	18,8				
Znesek financiranja / likvidnostne pomoči skupaj	71,7 (ali 52,9 po popravku zaradi dvojnega štetja) ⁽³⁾				

⁽¹⁾ Združena tveganju prilagojena sredstva (TPS) dveh subjektov (tj. FBN in ABN AMRO N) konec leta 2008.

⁽²⁾ Združena tveganju prilagojena sredstva (TPS) dveh subjektov (tj. FBN in ABN AMRO N) konec leta 2009.

⁽³⁾ Dolg z državnim jamstvom je bil uporabljen za povračilo sredstev, pridobljenih v okviru kratkoročnega likvidnostnega posojila v višini 45 milijard EUR. Ta dva ukrepa torej nista bila vzpostavljena hkrati, ampak eden za drugim. Popravek zaradi dvojnega štetja upošteva to dejstvo.

6.2 Združljivost različnih ukrepov pomoči

- (281) Komisija lahko na podlagi člena 107(3)(b) PDEU razglasi pomoč za združljivo s skupnim trgov, če je namenjena „odpravljanju resne motnje v gospodarstvu države članice“. V zvezi z nizozemskim gospodarstvom je bilo to potrjeno v različnih soglasjih, ki jih je Komisija dala za ukrepe nizozemskih organov za boj proti finančni krizi, kot je sistem zajamčenih vlog.

- (282) S tem v zvezi je treba poudariti, da je sodišče prve stopnje poudarilo, da je treba člen 107(3)(b) Pogodbe uporabljati omejeno ⁽¹⁰⁴⁾ in da mora gospodarska motnja vplivati na celotno državo članico, ne pa samo na njen del. Komisija ugotavlja, da sta banki ABN AMRO N in FBN vodilni nizozemski banki z mrežo podružnic po vsej državi in najboljšim položajem na trgu v številnih segmentih nizozemskega bančnega trga na področju poslovanja s prebivalstvom in z MSP. V okviru različnih negotovosti, ki so vplivale na okrevanje po svetovni finančni in gospodarski krizi, bi prenehanje poslovanja teh dveh bank pomenilo resno motnjo za nizozemsko gospodarstvo, zato se lahko državno pomoč nizozemske vlade oceni na podlagi člena 107(3)(b) Pogodbe.
- (283) Komisija je več podrobnosti glede združljivosti posebnih ukrepov navedla v svojem sporočilu o bančništvu, sporočilu o dokapitalizaciji in sporočilu o oslabljenih sredstvih, glede zahtevanega prestrukturiranja pa v svojem sporočilu o prestrukturiranju.
- (284) Posamezne ukrepe je treba preskusiti glede na zadevna sporočila Komisije. Instrument za razbremenitev kapitala ne krije oslabljenih sredstev in je dejansko nadomestek za ukrep dokapitalizacije. Splošna načela sporočila o oslabljenih sredstvih bi morala veljati tudi za instrument za razbremenitev kapitala, ki mora biti v skladu z notranjim trgom. Da bi ohranila enake konkurenčne pogoje, je morala Komisija preveriti, ali instrument za razbremenitev kapitala ni bil uporabljen za prenos pričakovanih izgub pri portfelju na državo. Ukrep A bi moral vsebovati tudi zadostne spodbude za izhod, banka ABN AMRO N pa bi morala v primeru, če bi se gospodarski položaj poslabšal, še vedno prevzeti nekaj izgube preko navpičnega prereza. Likvidnostna ukrepa (ukrepa Y1 in Y2) je treba preučiti glede na sporočilo o bančništvu, ukrepe za dokapitalizacijo (natančneje, ukrepe Z, B4 in B5 ter smotno razliko v višini 500 milijonov EUR, ki je bila del ukrepov B3 in C) pa glede na sporočilo o dokapitalizaciji.
- 6.2.1 *Združljivost ukrepov Y1 in Y2 v skladu s sporočilom o bančništvu*
- (285) Da bi bila ukrepa Y1 in Y2 v skladu s sporočilom o bančništvu, bi morala biti dobro usmerjena in sorazmerna ter oblikovana tako, da ne bi prišlo do neupravičenega izkrivljanja konkurence.
- (286) Komisija ponavlja sklep iz uvodne izjave 51 odločbe z dne 8. aprila 2009, da je bil ukrep za prekinitev vseh povezav med banko FBN in njenim likvidnostno omejenim matičnim podjetjem Fortis SA/NV nujen za zaščito banke FBN pred takrat velikimi težavami matičnega podjetja. Zato se za ukrepa lahko šteje, da sta dobro usmerjena in namenjena reševanju banke FBN.
- (287) Ukrepa Y1 in Y2 bi morala biti tudi sorazmerna in ne bi smela neupravičeno izkrivljati konkurence. S tem v zvezi je Komisija naklonjena sistemu oblikovanja cen, ki ga je razvila Nizozemska in je namenjen oblikovanju enakih konkurenčnih pogojev s sistemom zajamčenih vlog (glej uvodno izjavo 169). V zvezi s sistemom zajamčenih vlog je Komisija od držav članic večkrat zahtevala, naj zaračunajo premijo vsaj 50 bazičnih točk za jamstva, daljša od treh mesecev (in krajša od 12 mesecev). Komisija je ugotovila, da Nizozemska ni vedno zahtevala obrestne mere EURIBOR + 50 bazičnih točk za posojila, daljša od treh mesecev. Zato lahko Komisija ukrep Y1 razglasi za združljiv z notranjim trgom samo pod pogojem, da se izvede korekcijsko plačilo v višini 18,2 milijona EUR, s čimer se zagotovi, da so posojila z zapadlostjo več kot tri mesece učinkovito poplačana po obrestni meri EURIBOR + 50 bazičnih točk. Komisija z zadovoljstvom ugotavlja, da so bila vsa likvidnostna posojila poplačana in zaključena junija 2009.
- (288) V zvezi z ukrepom Y2 Komisija ugotavlja, da Nizozemska ni spremenila obrestne mere in roka zapadlosti posojil, zaradi česar je imela banka FBN korist od razmeroma poceni posojil, kar bi lahko izkrivljalo konkurenco. Zato lahko Komisija ukrep razglasi za združljiv s sporočilom o bančništvu samo, če bodo vsi pogoji, ki so določeni v nadaljevanju tega sklepa, in natančneje, ukrepi za omejitev izkrivljanja konkurence, ustrezno izvedeni.
- 6.2.2 *Združljivost ukrepov Z, B3 (tj. 500 milijonov EUR), B4 in B5 ter C v skladu s sporočilom o dokapitalizaciji*
- (289) Komisija je sklenila, da so bili zadevni ukrepi vzpostavljeni z namenom, da uredijo dejansko potrebo, in predstavljajo najnižjo možno pomoč, potrebno za popolno ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja zadevnih podjetij.
- (290) V zvezi s povračilom je Komisija ugotovila, da je država že 100-odstotni lastnik navadnih delnic banke FBN (in posredno 100-odstotni lastnik delnic banke ABN AMRO N). Vsi ti ukrepi so bili nujni za ohranitev vrednosti tega poslovnega deleža.
- (291) Skupina ABN AMRO bo v letu 2013 realizirala kapitalski donos v višini približno [...] %, kar kaže, da je bil zahvaljujoč vsem posredovanjem države ustvarjen poslovno uspešen in dobičkonosen subjekt.

⁽¹⁰⁴⁾ Glej združeni zadevi T-132/96 in T-143/96, *Freistaat Sachsen in Volkswagen AG proti Komisiji*, Recueil 1999, str. II-3663, točka 167.

(292) Vse razpoložljive ocene skupine ABN AMRO so precej višje od zneska pomoči v ukrepih Z, B3, B4, B5 in C (tj. med 4,2 in 5,45 milijarde EUR). Zato bo država prejela ustrezno povračilo za pomoč, dodeljeno bankama ABN AMRO N in FBN ⁽¹⁰⁵⁾.

(293) Ob upoštevanju navedenega je Komisija sklenila, da so ukrepi Z, B3, B4, B5 in C združljivi s sporočilom o dokapitalizaciji, če bodo pogoji, ki so določeni v nadaljevanju tega sklepa, ustrezno izvedeni.

6.2.3 Združljivost instrumenta za razbremenitev kapitala z načeli, določenimi v sporočilu o oslavljenih sredstvih

(294) Komisija priznava, da se instrument za razbremenitev kapitala, ki ga je vzpostavila Nizozemska, razlikuje od običajnih ukrepov v zvezi z oslavljenimi sredstvi, ki so ocenjeni v drugih zadevah. Medtem ko je bil namen drugih ukrepov v zvezi z oslavljenimi sredstvi razbremeniti banke oslavljenih sredstev, je portfelj, zaščiten s instrumentom za razbremenitev kapitala, običajen nizozemski hipotekarni portfelj, pri katerem niti banka ABN AMRO N niti zunanji strokovnjaki niso pričakovali, da se bo poslovni izid močno poslabšal.

(295) Komisija je ugotovila, da običajna dokapitalizacija na ravni banke ABN AMRO N Nizozemski ni koristila, ker v zadevnem trenutku banka ni bila ločen pravni subjekt in Nizozemska ni mogla ločiti svojega kapitalskega prispevka, kar bi lahko imelo negativne posledice zlasti v scenarijih povečanih težav. Poleg tega zaradi obsega transakcije in zahtevnosti, povezanih z ločitvijo ABN AMRO Bank NV, matičnega podjetja ABN AMRO N in ABN AMRO Z, zasebni instrumenti za razbremenitev kapitala niso bili izvedljivi.

(296) Komisija lahko glede na navedeno sprejme, da je instrument za razbremenitev kapitala alternativa običajnemu povečanju kapitala in ne zaščita pred slabo aktivo, ter ga zato šteje za nujen in ustrezno usmerjen instrument, namenjen reševanju določene težave s kapitalom podjetja ABN AMRO Z.

(297) Kljub temu, da je ukrep v glavnem nadomestni ukrep za dokapitalizacijo, bi moral biti v skladu z drugimi shemami razbremenitve kapitala in s tem ščititi notranji trg, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 284.

(298) Po mnenju Komisije je Nizozemska predložila dovolj dokazov, ki kažejo, da je bilo vrednotenje tako, da bo pričakovane izgube pokrila banka ABN AMRO N ali njen pravni naslednik. Podatki o trgu (zlasti poročila o boni-

tetnih ocenah), pretekli podatki in novejši dokazi ABN AMRO N kažejo, da bi morala letna tranša prve izgube v višini 20 bazičnih točk zadostovati za kritje pričakovanih izgub.

(299) Povračilo, ki ga banka AN AMRO N plačuje, ni nižje od povračila, zahtevanega v sporočilu o oslavljenih sredstvih in sporočilu o dokapitalizaciji. Povračilo pomeni, da bo banka ABN AMRO N plačala 10 % na kapital, sproščen s transakcijo zaradi zmanjšanja tveganju prilagojenih sredstev. Stopnja je v primerjavi z minimalnimi stopnjami iz točke (27) sporočila o dokapitalizaciji ugodna. Glede na razmeroma visoko povračilo se lahko za navpični prerez v višini 5 % in mehanizme za vračilo sredstev šteje, da so v skladu s točko (24) in sprotno opombo 15 sporočila o oslavljenih sredstvih.

(300) Ukrep A vsebuje tudi zadostne spodbude za izhod. Nakupne opcije, opisane v uvodni izjavi 107, pomenijo, da lahko banka ABN AMRO N (ali zdaj skupina ABN AMRO) zlahka prekine izvajanje ukrepa. Poleg tega je oblikovanje cen tako, da je ukrep sčasoma vedno dražji. Pogodbeni pogoji navajajo, da če začne skupina ABN AMRO svoje kapitalske zahteve izračunavati na podlagi Basla II, oblikovanje cen ne bo prilagojeno. Zaradi tega bo učinek razbremenitve kapitala ukrepa manjši, provizija za poročstvo pa se ne bo znižala. Poleg tega je tranša prve izgube izračunana kot odstotek prvotne vrednosti portfelja, tako da se bo tranša prve izgube kot odstotek neplačanega zneska portfelja (tj. prvotni portfelj, med drugim popravljen za plačila) sčasoma povečala.

(301) Ob upoštevanju značilnosti instrumenta za razbremenitev kapitala in ob upoštevanju načrta prestrukturiranja iz decembra 2009 ter posodobljenega načrta prestrukturiranja iz novembra 2010, kot je opisan pod naslovom 2.3 tega sklepa, Komisija meni, da je ukrep A združljiv s splošnimi načeli sporočila o oslavljenih sredstvih in z načeli notranjega trga, kot je razloženo v uvodni izjavi 284.

(302) Dejstvo, da je skupina ABN AMRO instrument za razbremenitev kapitala preklicala kmalu po uvedbi kapitalskih zahtev Basla II, naknadno potrjuje analizo iz uvodnih izjav 294 do 301.

6.3 Ocena pomoči, načrta prestrukturiranja iz decembra 2009 in posodobljenega načrta prestrukturiranja iz novembra 2010 v skladu s sporočilom o prestrukturiranju

(303) Glede na znesek in obseg pomoči, kot sta opisana v prejšnjih odstavkih, in zlasti dejstvo, da pomoč za dokapitalizacijo presega 2 % tveganju prilagojenih sredstev, Komisija meni, da je potrebno poglobljeno prestrukturiranje v skladu s točko (4) sporočila o prestrukturiranju.

⁽¹⁰⁵⁾ Ta ocena ne pomeni, da bo država zaslužila tudi povračilo za zneske, plačane 3. oktobra 2008 za nakup bank FBN in ABN AMRO N, ki v tem sklepu ne pomenijo državne pomoči.

6.3.1 *Uspešno poslovanje*

- (304) Načrt prestrukturiranja bi moral pokazati, da strategija banke temelji na skladnem konceptu in da je banka ponovno vzpostavila dolgoročno uspešno poslovanje brez zanašanja na pomoč države.
- (305) Kot je bilo že ugotovljeno v sklepu z dne 5. februarja 2010, se poslovni modeli bank FBN in ABN AMRO N niso zanašali na prekomerno tveganje in netrajnostne posojilne prakse. Pravna subjekta pa sta bila zaradi ločitve od njunih matičnih skupin na določenih temeljnih področjih ranljiva in nepreskrbljena. Po ločitvi njenega matičnega podjetja je imela banka ABN AMRO N slab dostop do večjih podjetij, ni imela več mednarodne mreže, manjkali pa so ji tudi številni produkti in zmogljivosti IT. Ločitev od matičnega podjetja je močno vplivala tudi na banko FBN, njena sredstva pa so bila precej odvisna od denarnih trgov. Načrt prestrukturiranja skupine ABN AMRO iz decembra 2009 (pa tudi posodobljen načrt prestrukturiranja iz novembra 2010) kaže, da integracija bank ABN AMRO N in FBN postopno zmanjšuje pomanjkljivosti vsakega posameznega subjekta. Združitev bank FBN in ABN AMRO N je ublažila nekatere od teh težav. Velika franšiza banke ABN AMRO na področju poslovanja s prebivalstvom in zasebnega bančništva je imela veliko depozitov, zaradi česar je imela integrirana skupina boljši profil financiranja, banka FBN je rešila del težave banke ABN AMRO N glede mednarodne mreže, obe skupini skupaj pa sta lažje reševali težave, povezane, na primer, z IT (skupaj sta lahko ponovno vzpostavili platformo IT in ostala podporna orodja).
- (306) Finančne napovedi kažejo, da bi moral biti združen subjekt ob koncu obdobja prestrukturiranja sposoben pokriti svoje stroške in realizirati ustrezen donos lastniškega kapitala v višini približno [...] %. Tudi v scenariju izjemnih situacij bo podjetje še naprej imelo dobiček, deleži njegove kapitalne ustreznosti pa bodo ostali nad minimalnimi regulativnimi pragovi. Zato se zdi – po več posredovanih državah – kapitalna rezerva podjetja dovolj visoka za njegovo prebroditev neugodnih razmer v prihodnosti, ne da bi se moralo pri tem ponovno obrniti na državo.
- (307) Kot so pokazali podatki za drugo polovico leta 2008 in prvo polovico leta 2009, je izjemnega pomena, da podjetje realizira dovolj visoke čiste prihodke od obresti in tako postane popolnoma poslovno uspešno. Zato se lahko načrt prestrukturiranja iz decembra 2009 in posodobljeni načrt prestrukturiranja iz novembra 2010

razglasita za združljiva z zahtevami glede uspešnega poslovanja iz sporočila o prestrukturiranju samo pod pogojem, da si skupina ABN AMRO prizadeva realizirati posodobljene čiste prihodke od obresti, določene v načrtu prestrukturiranja iz novembra 2010. Skupina ABN AMRO mora o tem napredku redno poročati Komisiji – vsaj vsako četrletje. Če skupina ABN AMRO ugotovi odstopanja od teh napovedi, mora takoj sprejeti korektivne ukrepe.

- (308) Načrt prestrukturiranja mora vsebovati napovedi s potrebno razčlenitvijo, prestrukturiranje pa zahteva tudi opustitev dejavnosti, ki bi srednjeročno iz strukturnih razlogov še naprej ustvarjale izgubo⁽¹⁰⁶⁾. V uvodni izjavi 120 sklepa z dne 5. februarja 2010 je Komisija izrazila pomisleke glede tega, ali so bile težave z uspešnim poslovanjem oddelka Prime Fund Solutions – ki je v letu 2008 poročal o veliki izgubi zaradi Madoffove goljufije – ustrezno obravnavane. S prodajo oddelka PFS banki Credit Suisse (glej tudi uvodno izjavo 74) je bila ta težava rešena. Podrobne napovedi na ravni oddelkov kažejo, da tako v osnovnem scenariju kot v scenariju izjemnih situacij vsi oddelki pozitivno prispevajo k rezultatom. Zato lahko Komisija sklene, da ni nobenih drugih oddelkov s strukturnimi težavami in da v skladu s to ugotovitvijo za izboljšanje uspešnega poslovanja podjetja niso potrebne nadaljnje odprodaje.

6.3.2 *Porazdelitev bremena / najmanjša potrebna pomoč*

- (309) Iz načrta prestrukturiranja mora biti jasno razvidno, da je pomoč ostala omejena na najmanjšo potrebno. Stroškov, povezanih s prestrukturiranjem, ne bi smela kriti samo država, ampak v največji možni meri tudi tisti, ki so v banko vlagali. Banka in njeni delničarji morajo torej z lastnimi sredstvi v čim večji meri prispevati k prestrukturiranju. Pomoč za prestrukturiranje mora biti omejena na kritje stroškov, potrebnih za ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja. To pomeni, da podjetje ne sme biti financirano z javnimi sredstvi, ki bi jih lahko uporabilo za financiranje dejavnosti, ki izkrivljajo trg in niso povezane s prestrukturiranjem, kot so na primer prevzemi⁽¹⁰⁷⁾.
- (310) Sporočilo o prestrukturiranju opozarja, da je prepoved prevzemov potrebna, da se pomoč omeji na najmanjšo potrebno. Točka (23) sporočila o prestrukturiranju izrecno navaja, da „podjetje ne sme biti financirano z javnimi sredstvi, ki bi jih lahko uporabilo za financiranje

⁽¹⁰⁶⁾ Glej tudi točko (12) sporočila o prestrukturiranju.

⁽¹⁰⁷⁾ Glej zadevo T-17/03, *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH* proti Komisiji, ZOdl. 2006, str. II-1139.

dejavnosti, ki izkrivljajo trg in niso povezane s prestrukturiranjem. Z državno pomočjo se na primer ne smejo financirati nakupi delnic drugih podjetij ali nove naložbe, razen če je to nujno za ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja podjetja.“

(311) Sporočilo o prestrukturiranju tudi povezuje prepoved prevzemov z izkrivljanjem konkurence. V točkah (39) in (40) sporočilo pojasnjuje, da se „državna pomoč ne sme uporabljati na škodo konkurentov, ki niso deležni podobne državne pomoči“, in da „banke ne smejo uporabljati državne pomoči za prevzem konkurenčnih dejavnosti. Ta pogoj mora veljati najmanj tri leta, glede na obseg, višino in trajanje pomoči pa lahko velja do konca obdobja prestrukturiranja.“

(312) V skladu s točko (40) sporočila o prestrukturiranju je lahko pomoč razglašena za združljivo samo pod pogojem, da skupina ABN AMRO strogo uporablja prepoved prevzemov⁽¹⁰⁸⁾ tri leta po datumu tega sklepa. Če bo po treh letih Nizozemska še vedno lastnik več kot 50 % skupine ABN AMRO, je treba prepoved prevzemov podaljšati. Vendar pa prepoved prevzemov ne sme biti daljša od pet let. Del pomoči je že bil odplačan, nekaterih ukrepov (zlasti ukrepa Z in C) pa banka ne more odplačati zaradi oblike, v kateri so bili odobreni (tj. ne v obliki hibridnega dolžniškega instrumenta). Prenehanje državnega lastništva je približek za oceno prenehanja prednosti zaradi pomoči.

(313) Komisija je ugotovila, da je v načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009 (dopolnjen s finančnimi napovedmi v najslabšem možnem scenariju 23. marca 2010) že navedeno, da je skupina ABN AMRO postala poslovno uspešen subjekt, ki bi moral realizirati zmeren kapitalski donos in za katerega se celo pričakuje, da bo v slabših gospodarskih pogojih realiziral zmeren dobiček. Posodobljeni načrt prestrukturiranja iz novembra 2010 je to analizo potrdil. Ponovna vzpostavitev uspešnega poslovanja ni odvisna od prevzemov. Prepoved prevzemov torej ne škodi ponovni vzpostavitvi uspešnega poslovanja.

(314) Komisija meni, da sta v skladu s točko (26) sporočila o prestrukturiranju prepoved plačila kuponov na hibridne

instrumente in prepoved nakupa hibridnega instrumenta neizogibni⁽¹⁰⁹⁾. V okviru prestrukturiranja ukrepi, ki zmanjšajo skupni znesek lastnih sredstev, niso združljivi s ciljem porazdelitve bremena in z zahtevo glede pomoči, omejene na najmanjšo potrebno.

(315) Kot je navedeno v točki (26) sporočila o prestrukturiranju, „banke ne smejo uporabiti državne pomoči za izplačila za lastna sredstva (lastniški kapital in podrejeni dolg), če navedene dejavnosti ne ustvarjajo zadostnih dobičkov“. Podrobna ocena načrta prestrukturiranja iz decembra 2009 (in posodobljenega načrta prestrukturiranja iz novembra 2010) skupine ABN AMRO Komisiji omogoča sklep, da bi morala skupina ABN AMRO v približno dveh letih ponovno vzpostaviti uspešno poslovanje, kot to prikazuje ustrezen kapitalski donos v višini približno [...] % v letu 2012 oziroma 2013. Glede na navedeno se zdi, da dveletna prepoved plačila kuponov na hibridne instrumente in nakupa hibridnega instrumenta⁽¹¹⁰⁾ zagotavlja ustrezno porazdelitev bremena delničarjev podjetja⁽¹¹¹⁾. Zato se lahko pomoč razglasi za združljivo samo pod pogojem dveletne prepovedi plačila kuponov na hibridne instrumente in nakupa hibridnega instrumenta, kot je podrobno opisano v členu 8 operativnega dela tega sklepa. Prepoved plačila kuponov na hibridne instrumente in nakupa hibridnega

⁽¹⁰⁹⁾ Komisija je sprejela eno izjemo. Eden od hibridnih instrumentov banke FBN, t. i. instrument FCC (instrument FCC: 87,5 milijona EUR, 6,25 % nekumulativnih neglasovalnih preferenčnih delnic razreda A serije I brez dospelja, ki jih je izdalo podjetje Fortis Capital Company Ltd), je bil izdan v času, ko je bil holding Fortis SA/NV ena integrirana skupina in so napovedi jasno kazale, da kuponi na instrumentih temeljijo na dividendah, ki jih je plačal holding Fortis SA/NV (zdaj preimenovan v Ageas). Ko je bil finančni nadzorni organ o tem obveščen, je sklenil, da banka FBN nima več diskrecijske pravice za plačevanje kuponov na instrument, zaradi česar instrument ni več prvega reda. Finančni nadzorni organ je trdil, da še en instrument prvega reda skupine ABN AMRO – na kupone podjetja po združitvi je vplival instrument FCC, tako da je skupina ABN AMRO dejansko izgubila diskrecijsko pravico tudi za kupone tega instrumenta – ni več prvega reda. Na podlagi trditev, povezanih z uspešnim poslovanjem, ki so izhajale iz morebitne izgube kapitala prvega reda in posebnega okvira ločitve, lahko Komisija sprejme, da je instrument FCC izvzet iz prepovedi nakupa hibridnega instrumenta.

⁽¹¹⁰⁾ Komisija se zaradi praktičnih razlogov lahko strinja s tem, da prepoved plačila kuponov na hibridne instrumente in nakupa hibridnega instrumenta začne veljati 10. marca 2011 (tj. po zadnjem t. i. „prisilnem kuponu“ (forced coupon)) in traja do vključno 10. marca 2013.

⁽¹¹¹⁾ Komisija se zaveda dejstva, da lahko dividende, ki jih je skupina ABN AMRO plačala državi – njenemu edinemu delničarju – vplivajo na hibridne kupone. Komisija se želi izogniti položaju, v katerem bi skupina ABN AMRO državi plačala mejne dividende in se tako izognila prepovedi na hibridne kupone. Komisija ne nasprotuje plačilu večje dividende državi v višini vsaj 100 milijonov EUR, tudi če bi to plačilo imelo določene posledice za hibridne kupone, ker velika dividenda nakazuje na ponovno vzpostavljeno uspešno poslovanje in ohranja pod nadzorom morebitni presežni kapital, kar pomaga pri omejevanju neupravičenega izkrivljanja konkurence.

⁽¹⁰⁸⁾ Kadar imajo banke v svojem portfelju posojil slaba posojila, prestrukturiranje teh posojil včasih zahteva rešitve kot je pretvorba dolga v kapital. Tak primeri so običajna bančna praksa in niso zajeti v prepoved prevzemov.

instrumenta mora veljati tudi za imetnike prednostnih delnic Fortis Bank Nederland Holding, da se odpravijo pomisleki, ki jih je Komisija izrazila v uvodni izjavi 130 sklepa z dne 5. februarja 2010.

- (316) V drugih primerih so ukrepi glede porazdelitve bremena potrebni tudi za zagotovitev, da rešene banke nosijo ustrezno odgovornost za svoje ravnanje v preteklosti in s tem ustvarijo zadostne spodbude za njihovo ravnanje in ravnanje drugih v prihodnje. Ta dejavnik je v tem primeru manj pomemben, saj so bile težave podjetja večinoma vezane na nekdanje matično podjetje Fortis SA/NV (glej oddelek 6.3.3 „Ukrepi za omejitve izkrivljanja konkurence“). Zato se lahko z vidika porazdelitve bremena tudi sprejme, da razen odprodaje PFS in Intertrusta, ki sta skupaj predstavljala [...] % skupnega prihodka iz poslovanja in [...] % tveganju prilagojenih sredstev, ni velikih odprodaj.

6.3.3 Ukrepi za omejitve izkrivljanja konkurence

- (317) V zvezi z ukrepi, potrebnimi za omejitve izkrivljanja konkurence, ima ta zadeva nekaj neobičajnih značilnosti.
- (318) Točka (28) sporočila o prestrukturiranju navaja vrsto izkrivljanja konkurence, do katerega lahko pride, ko je državna pomoč zagotovljena z namenom podpiranja finančne stabilnosti v časih sistemske krize: „Če si banke konkurirajo in je pri tem odločilna kakovost njihovih proizvodov in storitev, bodo tiste, ki poslujejo pretirano tvegano in/ali uporabljajo nezanesljive poslovne modele, na koncu izgubile tržni delež in morda izstopile s trga, medtem ko se bodo učinkovitejše konkurentke širile ali vstopale na zadevne trge. Državna pomoč podaljšuje pretekla izkrivljanja konkurence, ki so jih povzročili pretirano tvegano poslovanje in nevdružni poslovni modeli, saj umetno podpira tržno moč upravičenk. Na ta način lahko ustvarja moralno tveganje za upravičenke, hkrati pa slabi spodbude za konkurenčno ravnanje, naložbe in inovacije bank, ki niso upravičene do pomoči.“
- (319) Kot je bilo pojasnjeno v odločbi z dne 3. decembra 2008, so se težave Fortis SA/NV in Fortis Bank SA/NV začele zaradi prekomernega tveganja: (i) Fortis Bank SA/NV je vložila velik znesek v strukturiran kredit in (ii) Fortis SA/NV se je odločil, da bo banko ABN AMRO N kupil po zelo visoki ceni. Komisija za odobritev pomoči takim bankam zahteva znatno zmanjšanje prisotnosti upravičenca na trgu. S tem v zvezi Komisija ugotavlja, da je bil holding Fortis SA/NV razdeljen na štiri dele: belgijska in mednarodna zavarovalna

sredstva so še vedno del holdinga Fortis SA/NV (ki je bil po razpadu holdinga Fortis SA/NV preimenovan v Ageas), ki kotira na borzi; Fortis Bank SA/NV in BGL je kupilo podjetje BNP Paribas; Nizozemska je kupila banko FBN (vključno z banko ABN AMRO N); Nizozemska pa je kupila tudi nizozemske zavarovalniške dejavnosti⁽¹¹²⁾. Holding Fortis SA/NV je bil torej razdeljen na manjše subjekte, Fortis Bank SA/NV pa je bila razdeljena na dva dela⁽¹¹³⁾.

- (320) Komisija je ugotovila, da imajo ukrepi v korist bank FBN in ABN AMRO N, obravnavani v tem sklepu, posebne značilnosti, ki se razlikujejo od drugih zadev v zvezi s prestrukturiranjem, obravnavanih med sedanjo krizo, vključno z zadevami, ki obravnavajo Fortis Bank SA/NV in Fortis SA/NV. V tej zadevi banki FBN in ABN AMRO N prvenstveno nista potrebovali državne pomoči zaradi napačnih odločitev glede upravljanja. Potreba po državni pomoči ne izvira na primer iz kopičenja prekomernih tveganj pri naložbah podjetij ali njune posojilne politike oziroma uvedbe netrajnostne politike oblikovanja cen. Težave Fortis SA/NV in Fortis Bank SA/NV niso izvirale iz tvegane posojilne politike ali politike oblikovanja cen na področju bančnega poslovanja s prebivalstvom, zasebnega bančništva ali komercialnega bančništva, ki so, prav nasprotno, prinašala dobiček. Zaradi tega Komisija meni, da pomoč bankama FBN in ABN AMRO N precej manj izkrivlja konkurenco kot pomoč, odobrena v korist finančnih ustanov, ki so nako-pičile prekomerna tveganja. Zato Komisija meni, da nadaljnje odprodaje niso potrebne.
- (321) Vendar je treba zagotoviti, da banki FBN in ABN AMRO N državne pomoči ne bosta uporabili za rast na račun svojih konkurentov, na primer z uvedbo netrajnostne politike oblikovanja cen ali s prevzemom drugih finančnih ustanov. Če bi do tega prišlo, bi pomoč „slabila spodbude za konkurenčno ravnanje, naložbe in inovacije bank, ki niso upravičene do pomoči“ in bi lahko zmanjšala „spodbude za čezmejne aktivnosti“ z odvrcaanjem od vstopa na nizozemski trg.
- (322) Državna pomoč se zato lahko razglasi za združljivo samo, če je vzpostavljenih dovolj ukrepov, ki zagotavljajo, da državna pomoč ni uporabljena na škodo konkurentov, od katerih nekateri niso prejeli podobne državne pomoči. Banke, ki so prejele državno pomoč, in banke, ki državne pomoči niso prejele, morajo imeti

⁽¹¹²⁾ Zadnji naštetih dejavnosti sta upravljani ločeno in nizozemski organi so novembra 2008 napovedali, da ju ne bodo integrirali.

⁽¹¹³⁾ Na podlagi tega in na podlagi drugih obveznosti je Komisija v svojih odločbah z dne 3. decembra 2008 in 12. maja 2009 ugotovila, da so bili za omejitve izkrivljanja konkurence, nastalega zaradi pomoči za Fortis SA/NV in Fortis Bank SA/NV, uvedeni zadostni ukrepi.

enake konkurenčne pogoje. Prav tako državna pomoč ne sme slabiti spodbud za konkurenčno ravnanje, naložbe in inovacije bank, ki niso upravičene do pomoči, ter ustvarjati ovir za vstop, ki bi lahko zmanjšale čezmejno dejavnost.

- (323) Sporočilo o prestrukturiranju zagotavlja, da je narava in oblika takih omejitev odvisna od zneska pomoči ter pogojev in okoliščin, v katerih je bila pomoč odobrena, pa tudi od značilnosti trga oziroma trgov, na katerih banka, ki je prejela pomoč, opravlja svoje dejavnosti. Znesek pomoči je opisan v oddelku 6.1.3 Količinska opredelitev državne pomoči. Posebni pogoji in okoliščine, v katerih je bila pomoč odobrena, so obravnavani na začetku tega oddelka. Kot je navedeno v točki (32) sporočila o prestrukturiranju, sta pomembni tudi velikost in relativna pomembnost banke na njenih trgih. Če je banka po prestrukturiranju na trgih ohranila le omejeno prisotnost, je manj verjetno, da bodo potrebni dodatni ukrepi. Zato so pogoji za razglasitev pomoči za združljivo večinoma povezani s poslovanjem s prebivalstvom in zasebnim bančništvom, saj je podjetje s prodajo podružnice New HBU precej zmanjšalo svojo prisotnost v segmentu komercialnega bančništva.
- (324) Pomoč se lahko razglasi za združljivo s sporočilom o prestrukturiranju pod pogojem, da skupina ABN AMRO izvede ukrepe, opisane v uvodnih izjavah (325) do (329).
- (325) V segmentu poslovanja s prebivalstvom in zasebnega bančništva se pomoč lahko razglasi za združljivo pod pogojem, da skupina ABN AMRO ni vodilna pri določanju cen za standardizirane varčevalne in hipotekarne instrumente. V skladu s točko (44) sporočila o prestrukturiranju skupina ABN AMRO ne sme nuditi pogojev, ki jih konkurenčne banke, ki ne prejemajo državne pomoči, ne morejo nuditi.
- (326) Ker je lahko prepoved prevladujočega vplivanja na cene manj učinkovita v segmentih s številnimi nestandardiziranimi proizvodi, kot je segment zasebnega bančništva na Nizozemskem, v katerem je prišlo do posebne pritožbe, je v skladu s točko (44) sporočila o prestrukturiranju za razglasitev pomoči za združljivo potreben dodaten pogoj. Cilj skupine ABN AMRO morajo biti čisti prihodki od obresti, kot so bili predstavljeni Komisiji 8. novembra 2010. Skupina ABN AMRO mora zato sprejeti ustrezne ukrepe takoj, ko ugotovi, da ne dosega svojih napovedi, zlasti, če se to zgodi zaradi nizkih obrestnih marž.
- (327) Ker je v zasebnem bančništvu prepoved prevladujočega vplivanja na cene težko uvesti in spremljati, je treba uvesti druge ustrezne ukrepe, ki bodo zagotovili učinkovito konkurenčnost, na primer ukrepe za spodbujanje vstopa na trg, kot je opisano v točki (44) sporočila o prestrukturiranju. S tem v zvezi je potreben pogoj za razglasitev pomoči za združljivo ta, da skupina ABN AMRO uvede ukrep, ki olajša zamenjavo ponudnika. Natančneje, skupina ABN AMRO mora za svoje stranke oddelka Private Banking NL sama kriti svoje upravne stroške ter stroške prehoda in transakcij, ki so neposredno vezani na prekinitev zasebnega bančnega razmerja in prenos portfeljev⁽¹¹⁴⁾. Ta ukrep velja za obdobje dveh zaporednih mesecev in se izvede takoj, ko je to mogoče, in najkasneje v letu dni po datumu sprejetja tega sklepa. Banka takoj po začetku tega dvomesečnega obdobja na nedvoumen način obvesti vse svoje zasebne stranke o možnostih, ki so jim na voljo. Skupina ABN AMRO mora Komisiji predložiti dokaze, da so prehajanja strank izvedena po običajnem postopku in da v postopku prehajanja strank ni bilo zamud.
- (328) Če so ukrepi za omejitev neupravičenega izkrivljanja konkurence in natančneje posebni ukrepi na področju poslovanja s prebivalstvom in zasebnega bančništva pravilno izvedeni, bodo zadostno obravnavali tudi vprašanja, ki jih je predložil pritožnik. Pri preučevanju teh vprašanj je Komisija ugotovila, da je ABN AMRO nekatere proizvode prodajala po ceni, ki je prinašala izgubo, vendar je bila ta politika oblikovanja cen izvedena v likvidnostno omejenem okolju, v katerem je obstajala agresivna konkurenca za pridobivanje novih strank, poleg tega pa je bil prisoten še poseben zagon podružnice MoneYou (njen zagon je bil dogovorjen še pred razpadom holdinga Fortis SA/NV).
- (329) Točka (44) sporočila o prestrukturiranju tudi navaja, da se banke pri trženju svojih finančnih ponudb ne smejo sklicevati na državno pomoč kot na konkurenčno prednost. Zato je pogoj za razglasitev združljivosti pomoči, da skupina ABN AMRO državne pomoči tri leta ne uporablja v svojih oglaševalskih akcijah in sporočilih vlagateljem. Dokler ima Nizozemska v skupini ABN AMRO najmanj 50-odstotni delež, se te prepovedi podaljšajo na obdobje največ pet let.

⁽¹¹⁴⁾ Skupina ABN AMRO ni zavezana kriti drugih finančnih posledic za stranko, kot so na primer stroški ali odškodnine, povezane s (predčasnim) prenehanjem ali končanjem pozicij, hipotek, varčevalnih depozitov, pravic v zvezi z zavarovanjem sredstev ali naložb stranke in katerih koli stroškov, nastalih pri delu druge finančne ustanove, in/ali stroškov, ki jih je stranka imela zaradi sklenitve novih pozicij in/ali pogodb ter zaradi drugih finančnih posledic, povezanih s prekinitvijo katerega koli ali vseh proizvodov in storitev s strani stranke.

(330) Z vidika neupravičenega izkrivljanja konkurence Komisija prodajo PFS in Intertrusta šteje za pozitiven dejavnik. Zaradi prodaje PFS je podjetje manj zanimivo za institucionalne stranke, Intertrust pa je med drugim nudil storitve, ki bi lahko okrepile franšizo zasebnega bančništva. Zato bodo konkurenti zaradi njune prodaje morda lažje izboljšali svojo konkurenčnost glede na ABN AMRO Mees Pierson. Komisija tudi meni, da dejstvo, da je bil del pomoči odplačan, pomaga pri omejevanju izkrivljanja konkurence. Komisija je naklonjena tudi dividendni politiki, kot je bilo opisano v uvodni izjavi 75.

6.3.4 Sklepna ugotovitev

(331) Če so vsi pogoji, opisani v oddelkih 6.2 in 6.3, ustrezno izvedeni, načrt prestrukturiranja iz decembra 2009, posodobljen z načrtom prestrukturiranja iz novembra 2010, zagotavlja zadostne dokaze, da je bilo dolgoročno uspešno poslovanje skupine ABN AMRO ponovno vzpostavljeno. Načrt prestrukturiranja iz decembra 2009, posodobljen z načrtom prestrukturiranja iz novembra 2010, zagotavlja ustrezno porazdelitev bremena in vsebuje ustrezne ukrepe za omejitve neupravičenega izkrivljanja konkurence. Zato Komisija načrt prestrukturiranja iz decembra 2009, posodobljen z načrtom prestrukturiranja iz novembra 2010, pogojno razglša za skladnega s sporočilom o prestrukturiranju.

7. SKLEPNA UGOTOVITEV

Komisija ugotavlja, da je Nizozemska nezakonito izvedla državno pomoč, navedeno v oddelku 6.1.3 „Količinska opredelitev državne pomoči“, s kršitvijo člena 108(3) Pogodbe. Vendar se ta pomoč lahko razglasi za združljivo, če so izvedeni pogoji, ki so določeni v oddelkih 6.2 in 6.3 in podrobneje opisani v operativnem delu tega sklepa.

Komisija ugotavlja, da se je Nizozemska izjemoma strinjala s prejemom tega besedila samo v angleškem jeziku –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Državna pomoč, ki jo je Nizozemska dodelila skupini ABN AMRO, je združljiva z notranjim trgov pod pogoji iz členov 3 do 9.

Državna pomoč je bila zagotovljena v naslednjih oblikah:

— pomoč v obliki dokapitalizacije v višini med 4,2 milijarde EUR in 5,45 milijarde EUR v korist bank FBN in ABN AMRO N in

— likvidnostna pomoč v višini 71,7 milijarde EUR.

Člen 2

V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- „skupina ABN AMRO“ pomeni skupino ABN AMRO in neposredne ali posredne podružnice, ki so v njeni 100-odstotni lasti, vključno s subjekti, v katerih ima skupina ABN AMRO izključni nadzor v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (v nadaljnjem besedilu: Uredba ES o združitvah) ⁽¹¹⁵⁾;
- „določanje cen“ pomeni zagotavljanje najprivlačnejše cene;
- „stranke na področju poslovanja s prebivalstvom“ pomenijo vse posameznike (v nasprotju s podjetniškimi strankami);
- „standardizirani proizvodi varčevanja in depozitov zasebnikov“ pomenijo vse standardizirane proizvode varčevanja in depozitov zasebnikov, ki v katerem koli trenutku predstavljajo najmanj 85 % obsega proizvodov skupine ABN AMRO na trgu varčevanja in depozitov zasebnikov;
- „standardizirani proizvodi hipotekarnih posojil“ pomenijo vse standardizirane proizvode hipotekarnih posojil in depozitov za prebivalstvo, ki v katerem koli trenutku predstavljajo najmanj 85 % obsega proizvodov skupine ABN AMRO na hipotekarnem trgu;
- Private Banking NL pomeni vse stranke PE Private Banking, razen strank, ki so del podjetja Private Banking International ⁽¹¹⁶⁾.

Člen 3

1. Brez predhodnega dovoljenja s strani Komisije skupina ABN AMRO ne določa cen v zvezi s standardiziranimi proizvodi varčevanja in depozitov zasebnikov za stranke na področju poslovanja s prebivalstvom med [...] finančnimi ustanovami, ki imajo po obsegu največje tržne deleže na nizozemskem varčevalnem trgu za prebivalstvo, v nobenem od naslednjih segmentov:

- varčevalni računi;
- vezani depoziti z obdobjem 1 leta;
- vezani depoziti z obdobjem 2 let;
- vezani depoziti z obdobjem 3 let;
- vezani depoziti z obdobjem 4 let; in
- vezani depoziti z obdobjem 5 let.

Ne glede na prvi pododstavek lahko skupina ABN AMRO v primeru, ko tri finančne ustanove skupaj določijo cene med [...] finančnimi ustanovami, ki imajo največji tržni delež v segmentu nizozemskega trga varčevanja in depozitov zasebnikov, v zvezi s standardiziranimi proizvodi v ustreznem segmentu izenači stopnjo teh treh finančnih ustanov.

⁽¹¹⁵⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

⁽¹¹⁶⁾ To se nanaša na razdelitev segmenta, uporabljeno v načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009 (glej uvodno izjavo 79).

2. Brez predhodnega dovoljenja s strani Komisije skupina ABN AMRO ne bo določala cen v zvezi s standardiziranimi vrstami hipotek med [...] finančnimi ustanovami, ki imajo največji tržni delež na nizozemskem trgu hipotekarnih posojil za prebivalstvo.

Ne glede na prvi pododstavek lahko skupina ABN AMRO v primeru, ko tri finančne ustanove skupaj določijo cene med [...] finančnimi ustanovami, ki imajo največji tržni delež na nizozemskem trgu hipotekarnih posojil za prebivalstvo, v zvezi s standardizirano vrsto hipoteke izenači stopnjo teh treh finančnih ustanov.

3. Za zagotovitev skladnosti z odstavkoma 1 in 2 skupina ABN AMRO redno in vsaj enkrat tedensko spremlja pogoje, ki jih nudijo [...] druge finančne ustanove z največjim tržnim deležem po obsegu na zadevnih nizozemskih varčevalnih trgih, v kolikor so ti pogoji javno dostopni. Če podatki katere od teh [...] drugih finančnih ustanov niso javno dostopni, bodo nadomeščeni s podatki naslednjih največjih finančnih ustanov iz razvrstitve glede na velikost tržnih deležev.

Takoj ko skupina ABN AMRO ugotovi, da za katerega od svojih proizvodov ponuja ugodnejšo ceno, kot jo sme ponuditi na podlagi odstavka 1 in odstavka 2 tega člena, skupina ABN AMRO o tem takoj obvesti Komisijo. Skupina ABN AMRO takoj popravi ceno proizvodov in to spremembo uvede takoj, ko je to mogoče.

V zvezi s proizvodi varčevanja in depozitov zasebnikov skupina ABN AMRO spremembo uvede najkasneje deset delovnih dni od datuma, ko je ugotovila odstopanje od pogoja. Če se odstopanje nanaša na proizvode, katerih cena se lahko spremeni samo konec meseca, in je obdobje od dne, ko je bilo odstopanje ugotovljeno, do konca meseca krajše od desetih delovnih dni, skupina ABN AMRO spremembo uvede ob prvi priložnosti od konca naslednjega meseca.

V zvezi s hipotekami skupina ABN AMRO svoje cene popravi v desetih delovnih dneh od datuma, ko je ugotovila odstopanje od pogoja, spremembo pa uvede najkasneje petnajst delovnih dni od datuma, ko je ugotovila odstopanje od pogoja.

4. Pogoj iz odstavkov 1 in 2 velja tri leta od datuma sprejetja tega sklepa. Skupina ABN AMRO Komisiji predloži poročilo o skladnosti s tem pogojem vsako četrletje in najkasneje v dveh tednih po objavi finančnih rezultatov skupine ABN AMRO za četrletje.

Člen 4

1. Skupina ABN AMRO poskuša po svojih najboljših močeh doseči napovedi (vključno s čistimi prihodki od obresti), pred-

ložene Komisiji v načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009, kakor je bil posodobljen z načrtom prestrukturiranja iz novembra 2010. Napovedi iz načrta prestrukturiranja iz novembra 2010 se dosežejo na konsolidirani ravni skupine ABN AMRO.

Skupina ABN AMRO poroča Komisiji vsako četrletje, pri čemer napovedi in dejanske številke (vključno s čistimi prihodki od obresti) razdeli na ravni štirih segmentov, opredeljenih v načrtu prestrukturiranja iz decembra 2009 in načrtu prestrukturiranja iz novembra 2010: tj. Retail Banking, Private Banking NL, Private Banking International, Commercial & Merchant Banking.

Skupina ABN AMRO lahko Komisiji predloži utemeljeno prošnjo, da popravi svoje napovedi (vključno s čistimi prihodki od obresti) in upošteva zunanje dogodke.

2. Skupina ABN AMRO predloži napovedi čistih prihodkov od obresti, razčlenjene na obsege in marže na konsolidirani ravni in ravni zasebnega bančništva.

Skupina ABN AMRO poroča Komisiji vsako četrletje in najkasneje dva tedna po objavi svojih finančnih rezultatov za četrletje, pri čemer navede, ali so čisti prihodki od obresti, doseženi na konsolidirani ravni, v skladu z napovedmi iz odstavka 1. Poročilo navaja tudi primerjavo napovedanih marž in dejanskih marž na konsolidirani ravni in na ravni zasebnega bančništva.

Če čisti prihodki od obresti, doseženi na konsolidirani ravni, niso v skladu s temi napovedmi, skupina ABN AMRO v tem poročilu navede ukrepe, sprejete za doseganje teh napovedi.

3. Obveznosti iz odstavkov 1 in 2 veljajo tri leta od datuma sprejetja tega sklepa.

Člen 5

1. Skupina ABN AMRO ne prevzame nadzora več kot [0 – 7] % katerega koli podjetja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko skupina ABN AMRO izvede prevzeme, če je skupna bruto kumulativna nakupna cena (brez prevzema ali prenosa dolga v zvezi s takimi prevzemi), ki jo skupina ABN AMRO v obdobju treh let po sprejetju tega sklepa plača za take prevzeme, nižja od [0 – 600] milijonov EUR.

Prepoved iz odstavka 1 ne velja za prevzem zasebnih subjektov s strani skupine ABN AMRO, če ti ustrezajo njenemu poslovnemu načrtu in načrtovanemu proračunu oddelka „Private Equity“, kot je bilo 5. oktobra 2010 predloženo Komisiji.

Prepoved iz odstavka 1 prav tako ne velja za [...] deleže kapitala, ki jih prevzame oddelek „Energy, Commodities and Transportation“ skupine ABN AMRO za pomoč pri običajnem finančnem poslovanju oddelka, če to ustreza poslovnemu načrtu skupine ABN AMRO in načrtovanemu proračunu za ta oddelek, kot je bilo 10. januarja 2010 predloženo Komisiji.

Skupina ABN AMRO Komisiji poroča vsako četrletje in najkasneje dva tedna po objavi svojih finančnih rezultatov za četrletje. V poročilu so navedeni prevzemi s strani oddelkov „Private Equity“ in „Energy, Commodities and Transportation“. V poročilu so navedene tudi podrobne informacije o drugih prevzemih skupine ABN AMRO, ki jih lahko izvede na podlagi prvega pododstavka.

3. Prepoved iz odstavka 1 velja vsaj tri leta od datuma sprejetja tega sklepa ali do datuma, ko se poslovni delež Nizozemske v skupini ABN AMRO zmanjša pod 50 %, kar je pozneje. Ta prepoved preneha veljati najkasneje pet let od datuma sprejetja tega sklepa.

Če prepoved iz odstavka 1 velja več kot tri leta od datuma sprejetja tega sklepa, se skupna bruto kumulativna nakupna cena, ki se uporablja v skladu s pododstavkom 1 odstavka 2, zviša za [0 – 200] milijonov EUR na leto.

Člen 6

Skupina ABN AMRO pri komuniciranju z obstoječimi ali potencialnimi strankami in/ali vlagatelji vsaj tri leta od datuma sprejetja tega sklepa ali do datuma, ko delež Nizozemske pade pod 50 % delnic skupine ABN AMRO, ne razglasa dejstva, da je v državni lasti, ali se kakor koli sklicuje na katero koli državno pomoč, ki jo je prejela. Ta prepoved preneha veljati najkasneje pet let od datuma sprejetja tega sklepa.

Ne glede na to prepoved se lahko skupina ABN AMRO sklicuje na dejstvo, da je v državni lasti, in katero koli drugo državno pomoč, ki jo je prejela, če se tako sklicevanje zahteva v skladu z veljavnimi zakonodajnimi ali regulativnimi določbami.

Člen 7

1. Skupina ABN AMRO strankam Private Banking NL ponudi možnost, da prekinejo svoje zasebno bančno razmerje s skupino ABN AMRO in prenesejo svoje naložbene portfelje na druge banke. Ta ponudba velja dva zaporedna mesece (v nadaljnjem besedilu: zadevno obdobje).

Zadevno obdobje začne teči takoj, ko je to mogoče po datumu sprejetja tega sklepa, pri čemer je dovoljeno (če je potrebno)

razumno obdobje za pripravo, in najkasneje v roku enega leta po datumu sprejetja tega sklepa. Skupina ABN AMRO datum začetka zadevnega obdobja predloži Komisiji v odobritev vsaj štiri tedne pred predvidenim začetkom zadevnega obdobja.

2. Skupina ABN AMRO najkasneje prvi dan zadevnega obdobja svojim strankam Private Banking NL na nedvoumen način predloži pogoje ponudbe, opisane v odstavku 1. Informacije, ki jih bo skupina ABN AMRO poslala svojim strankam, se najprej predložijo Komisiji vsaj štiri tedne pred pošiljanjem informacij strankam.

3. Skupina ABN AMRO omogoči prekinitve zasebnih bančnih razmerij, če tako zahtevajo stranke, z uporabo običajnih postopkov z najnižjimi možnimi stroški. Če se stranka odloči, da bo prenesla svojo pozicijo in/ali (povezane) pravice v zvezi z zavarovanjem sredstev, in če je tak prenos mogoč s strani banke prejemnice, ABN AMRO omogoči tak prenos. Stranke se obvesti o možnosti prenosa pozicij namesto njihove prekinitve in o stroških vsake od teh možnosti.

Skupina ABN AMRO sama krije lastne upravne stroške ter stroške prehoda in transakcij, ki so neposredno vezani na prekinitve zasebnega bančnega razmerja in prenos portfeljev⁽¹¹⁷⁾.

Skupina ABN AMRO ni zavezana kriti drugih finančnih posledic za stranko.

Člen 8

Skupina ABN AMRO ne plača nobenega kupona na instrumente temeljnega kapitala prvega reda, kapitala prvega reda in kapitala drugega reda (vključno z instrumenti hibridnega kapitala in preferenčnimi delnicami), izdanimi pred datumom sprejetja tega sklepa, ali uveljavljala katere koli pravice do nakupa v zvezi s takimi kapitalskimi instrumenti do vključno 10. marca 2013, razen, če jo k temu zavezuje pravna obveznost.

Skupina ABN AMRO lahko izda nove kapitalske instrumente po datumu sprejetja tega sklepa ali plača kupone na take nove kapitalske instrumente, razen če iz take izdaje ali plačila izhaja obveznost plačila kuponov na njene lastne obstoječe kapitalske instrumente.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko skupina ABN AMRO kupi instrument FCC (tj. 87,5 milijona EUR, 6,25 % nekumulativnih neglasovalnih preferenčnih delnic razreda A serije I brez dospelja, ki jih je izdalo podjetje Fortis Capital Company Ltd).

⁽¹¹⁷⁾ V skladu s številčnimi primeri, ki jih je skupina ABN AMRO predložila Komisiji 18. novembra 2010.

Skupina ABN AMRO do vključno 10. marca 2013 plača dividendo samo na svoje navadne delnice, če ta dividenda preseže znesek 100 milijonov EUR ⁽¹¹⁸⁾.

Člen 9

Skupina ABN AMRO najkasneje do 30. junija 2011 Nizozemski plača prilagojeno obrestno mero za posojila, opredeljena v elektronski pošti, ki jo je Komisija poslala Nizozemski 24. junija 2010. Zneski, popravljeni za obresti, znašajo 18 152 722 EUR.

Člen 10

Nizozemska obvesti Komisijo o ukrepih, ki jih je sprejela za izvršitev tega sklepa, v dveh mesecih od datuma uradnega obvestila o tem sklepu.

Člen 11

Ta sklep je naslovljen na Kraljevino Nizozemsko.

V Bruslju, 5. aprila 2011

Za Komisijo
Joaquín ALMUNIA
Podpredsednik

⁽¹¹⁸⁾ Na letni osnovi, tj. vmesno in končno dividendo.